

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Općinski sud u Tuzli, sudija Damir Arnautović, uz sudjelovanje zapisničara Senada Halilović, u krivičnom postupku optuženog B.S., zbog produženog krivičnog djela – Primanje nagrade ili drugog oblika koristi za trgovinu uticajem – iz člana 382. stav 2., u vezi sa članom 55., Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u sticaju sa krivičnim djelom - Zloupotreba položaja ili ovlašćenja – iz člana 383 stav 1 Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 54 KZ FBiH, odlučujući po izmjenjenoj optužnici Kantonalnog tužilaštva TK br. T03 0 KTK 0087407 20 od 08.07.2020. godine, a koja je potvrđena dana 10.07.2020. godine, nakon održanog glavnog pretresa dana 02.11.2021.godine u prisustvu tužioca Bingas Dalibora, branioca Muhidina Kape kao glavnog branioca i branioca Tanovića Rasmira i optuženog, donio je dana 12.11.2021.godine i javno objavio sljedeću

P R E S U D U

Optuženi: **B.S.**, sin S.B i F.B., rođen ...godine u Ž., nastanjen u mjestu ..., općina L ..., po zanimanju magistar ..., zaposlen u ..., oženjen, otac jednog djeteta, srednjeg imovnog stanja, ..., državljanin BiH, JMBG ..., ..., ne vodi se drugi krivični postupak.

K r i v j e

Što je:

A) U vremenskom periodu od avgusta mjeseca 2019. godine, pa do februara mjeseca 2020. godine, u Tuzli, u prostorijama Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzlanskog Kantona (MUP TK) i Vlade Kanona, postupajući kao službena osoba, u svojstvu Ministra MUP TK, u kom svojstvu je po članu 19. stav 5. Zakona o unutrašnjim poslovima TK (Sl. novine TK 4/2010; 17/2010; 11/2018) ovlašten da po prijedlogu direktora uprave policije donosi propise i planove uprave policije; utvrđuje politike, prioritete i smjernice po opštim pitanjima policijskog rada i po pitanjima opšte sigurnosti, te vrši nadzor nad radom direktora uprave policije – svjestan da korištenjem službenog i uticajnog položaja koji proizilazi iz tog svojstva posreduje kod nadležnih službenih osoba u instituciji Federacije BiH da izvrše službenu radnju koju ne bi smjele izvršiti, što je i htio, **pa je tako**

u više navrata, koristeći naprijed opisani sužbeni i uticajni položaj, posredovao prema Direktor uprave policije TK, generalnom inspektor Dž.K., kako bi ovaj izvršio službenu radnju internog premještanja većeg broja policijskih službenika na druge, uglavnom manje značajne službene dužnosti, i kako bi u kontinuitetu takvog njegovog posredovanja, korištenjem istog službenog i uticajnog položaja, na te službeničke pozicije bili dovedeni drugi policijski službenici, iako je znao da je za interno premještanje policijskih službenika ovlašten isključivo Direktor uprave policije, budući da u smislu odredbe člana 5. stav 2. Zakona o unutrašnjim poslovima TK, uprava policije i njen direktor uživaju operativnu samostalnost u svom radu, te isključivo direktor uprave, slijedom odredbe člana 21. stav 3. tačka e) istog zakona, odlučuje o radnim pravima policijskih službenika, takođe svjestan da na taj način teže povrijeđuje prava drugoga, pošto od službene osobe zahtijeva interno raspoređivanje uposlenika iako nisu bili ispunjeni uslovi iz člana 3. Pravilnika o internom premještanju policijskih službenika (br. 08-01-02-164/07, od 14.05.2007. godine), a u vezi sa članom 64. Zakona o policijskim službenicima TK (6/06, 11/07, 16/11, 14/16, 14/18) prema kojim odredbama odluke o internom premještanju policijskih službenika donosi isključivo direktor i to samo ako postoji interes policijskog organa, a naročito u svrhu unapređenja stanja sigurnosti ili

poboljšanja unutrašnjeg reda i discipline, a ti razlozi u konkretnim slučajevima nisu postojali – pa nakon što je DŽ.K. odbio postupiti po njegovim zahtjevima i nakon što je na njegovu inicijativu Vlada Kantona smijenila DŽ.K. sa mjesta direktora, nastavio je sa istim posredovanjem, sada prema glavnom inspektoru N.Š., koji je, kao Načelnik sektora uniformisane policije, nakon smjene K. po zakonu postao Vršilac dužnosti Direktora uprave policije TK, tako što je u više navrata, sada od njega, zahtijevao da izvrši interne premještaje i raspoređivanje većeg broja policijskih službenika, a potom posredovao da se na te pozicije rasporede drugi policijski službenici, iako je znao da na taj način prekoračuje svoja naprijed navedena službena ovlaštenja i zalazi u ovlaštenja direktora uprave policije, sve slijedom prethodnih imperativnih zakonskih odredbi, **pa je tako:**

1) Početkom avgusta mjeseca 2019. godine, na sastanku kod D.T., premijera TK, zahtijevao od DŽ.K. da glavnog inspektora Š.N., Načelnika sektora uniformisane policije, što je drugorangirana pozicija u strukturi uprave policije, te samostalnog inspektora M.E., načelnika Odsjeka za edukaciju, interno premjesti na pozicije izvan sjedišta Uprave policije MUP TK, što je DŽ.K. odbio izvršiti, da bi potom, nakon nekoliko dana, u prostorijama MUP TK, od K. zatražio i premještaj višeg inspektora R.E. iz Odsjeka za borbu protiv korupcije i privrednog kriminala u Odsjek za obavještajne poslove, iako je na tom odsjeku bila popunjena pozicija višeg inspektora, a onda, početkom oktobra mjeseca, u prostorijama MUP TK, uprkos tome što je direktor uprave policije prethodno već odbio postupiti po njegovim zahtjevima iznova zatražio od K. da izvrši interni premještaj Š. N., M. E., R. E. i drugih policijskih službenika, da bi se na njihova mjesta rasporedili policijski službenici po njegovom diktatu, i to: **1)** Š. N. sa pozicije Načelnika sektora uniformisane policije na poziciju Načelnika PU Kalesija, a glavnog inspektora Š. F. sa pozicije Načelnika PU Kalesija na prethodnu poziciju Š.N., **2)** M. E. sa pozicije Načelnika odsjeka za edukaciju na mjesto komandira PS Kladanj, a samostalnog inspektora A. Dž. dotadašnjeg komandira PS Kladanj, na mjesto Načelnika za edukaciju, **3)** samostalnog inspektora K. Š. sa pozicije Šefa odsjeka za istrage u Jedinici za profesionalne standarde, na mjesto komandira u PS Kalesija, a samostalnog inspektora M. M., sa mjesta komandira PS Kalesija na dotadašnju poziciju K. Š., **4)** S. S., inspektora u Jedinici za profesionalne standarde, prerasporediti sa službom u Gradačac, **5)** R. E. premjestiti u Odsjek za obavještajne poslove, ali je K.Dž. sve ove zahtjeve odbio, budući da su izlazili van ovlaštenja ministra i bili su suprotni propisima koji interno raspoređivanje uslovljavaju interesom policijskog organa, koji uslovi nisu bili ispunjeni.

2) Trećeg februara 2020. godine, oko 12,00 sati, u prostorijama MUP TK, prvog radnog dana nakon smjene Dž. K., od Vršioca dužnosti Direktora uprave policije TK, Š. N., zahtijevao da izvrši: **6)** raspoređivanje bivšeg direktora K. Dž. na mjesto komandira u PS Kalesija, **7)** interno raspoređivanje samostalnog inspektora M. M. sa mjesta komandira PS Kalesija, na mjesto načelnika Odsjeka za edukaciju, **8)** interno raspoređivanje samostalnog inspektora M. E., sa mjesta načelnika Odsjeka za edukaciju na poziciju komandira PS Kladanj, **9)** interno raspoređivanje samostalnog inspektora A. Dž., sa mjesta komandira PS Kladanj na mjesto komandira PS Banovići, pa je Š. N., postupivši po nezakonitom zahtjevu ministra, izvršio zahtjevanu službenu radnju, naloživši depešom raspoređivanje i interni premještaj naprijed navedenih policijskih službenika na način kako je to od njega traženo, iako za takve premještaje nisu bili ispunjeni propisani uslovi navedeni u preambuli ove optužnice, da bi već narednog dana, 04.02.2020. godine, svjestan da je postupio nezakonito, Š. novom depešom opozvao svoju prethodnu naredbu, i saopštio ministru B. da više neće vršiti interno preraspoređivanje po njegovom zahtjevu, da bi nakon toga, istog dana, u kancelariji D. T., premijera Vlade TK, od Š. N. zatražio da u narednih deset dana izvrši interno premještanje jednih i dovođenje drugih policijskih službenika na njihova mjesta, i to: **10)** glavnog inspektora A. N., sa pozicije Načelnika sektora kriminalističke policije (što je treća po rangu pozicija u strukturi uprave policije), a na A. mjesto postavljenje glavnog inspektora S. H. ili glavnog inspektora Š. F., **11)** premještanje samostalnog inspektora F. D. sa mjesta Šefa ureda direktora policije, **12)** premještaj samostalnog inspektora M. E. van glavne zgrade MUP TK, a kada je Š. to odbio, optuženi je odbijanje premještaja M. E. prokomentarisao riječima „da si mu prijatelj, izabrao bi mu stanicu u koji treba da ode, a ovako zna se šta mu je“, da bi dana 10. 02. 2020. godine, nakon redovnog kolegija, zatražio od Š. N. interni premještaj inspektora S. S. u Gradačac, ali je Š. N. odbio postupiti po zahtjevima izvan ministarskih ovlaštenja i protivnim propisima koji interni premještaj uslovljavaju interesom policijskog organa, a taj uslov nije bio ispunjen za traženo raspoređivanje policijskih službenika.

Dakle, koristeći svoj službeni položaj posredovao kod službene osobe u instituciji u Federaciji da izvrši službenu radnju.

B) Dana 11. 05. 2020. godine, u Tuzli, kao službena osoba, u svojstvu Ministra MUP TK, slijedom svojih ovlaštenja iz člana 39. Zakona o unutrašnjim poslovima TK, prema kojima ministar upućuje Vladi Kantona prijedlog za imenovanje direktora uprave policije, pa nakon što je dana 08. 05. 2020. godine, uputio Vladi TK obrazložen prijedlog za imenovanje kandidata S. I. za Direktora uprave policije TK, i istog dana od strane za to nadležne Kadrovske službe MUP TK, aktom br. 08-06/4-30.1-3-506-1/20, bio službeno obaviješten da je ta služba u svom uvjerenju broja 08-06/4-30.1-3-506/20, koje je dana 04.3.2020 godine izdala kandidatu S. I., greškom navela da kandidat u naredne četiri godine, računajući od dana izdavanja uvjerenja, neće ispuniti uslove za odlazak u penziju, što nije bilo tačno, jer je kandidat već u vrijeme izdavanja uvjerenja, dana 04. 03. 2020. godine, prema datumu njegovog rođenja i ostvarenim godinama radnog staža, ispunjavao uslove za odlazak u starosnu penziju u naredne četiri mandatne godine, što znači da je bio ispunjen zakonom propisani eliminatorni kriterij iz člana 33. stav 1. tačka h) Zakona o unutrašnjim poslovima TK, odnosno, da kandidat I. nije ispunjavao slove da bude predložen i postavljen na ovu poziciju, jer će mu tokom četverogodišnjeg mandatnog perioda prestati radni odnos prema članu 122. tačka d) Zakona o policijskim službenicima TK (Sl. novine TK: 6/06, 11/07, 16/11, 14/16 i 14/18) u vezi sa članom 40. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju F BiH (Sl. novine F BiH: 13/18) – pa je usprkos takvom saznanju nastavio insistirati na I. imenovanju, postupivši time svjesno i voljno suprotno i odredbi člana 19. stav 2. tačka a) Zakona o unutrašnjim poslovima TK, koja Ministra obavezuje da vrši nadzor nad provođenjem zakona iz nadležnosti ministarstva, iskoristivši na taj način svoj službeni položaj ovlaštenog predlagача, suprotno interesu službe koja traži najmanje četvorogodišnji kontinuitet na poziciji direktora uprave policije, a radi pribavljanja koristi glavnom inspektor S.I., do tada Načelniku PU Gračanica, u vidu njegovog nezakonitog imenovanja za Direktora uprave policije TK, što je najviše rangirana pozicija u ovoj upravi – tako što je, kao ovlašteni predlagач, na vanrednoj sjednici Vlade Kantona, dana 11.05.2020. godine, u 8,40 sati – dvadeset minuta prije održavanja sudskog ročišta na kojem je Općinski sud Tuzla trebao odlučiti o prijedlogu tužilačke strane za zabranu nastavka konkursne procedure za izbor Direktora uprave policije MUP TK – usmeno obrazložio svoj pismeni prijedlog, pri tome zatajivši članovima Vlade da predloženi kandidat S. I. ne ispunjava eliminatorni zakonski kriterij, pri čemu je na direktan upit ministra finansija S. M. da li su tačne medijske tvrdnje da kandidat ne udovoljava uslovima zbog odlaska u penziju, odgovorio da kandidat ispunjava zakonske kriterije, održavajući na taj način u zabludi članove Vlade, nakon čega je Vlada Kantona i donijela Odluku o imenovanju predloženog kandidata pod brojem 02/1-30-9381/ 20 od 11.05. 2020. godine, čime je S. I., pribavio korist u vidu imenovanja za Direktora uprave policije, čelne pozicije u strukturi kantonalne policije, te u vidu veće osnovne plate i većih doprinosa na platu od onih koje bi imao na poziciji Načelnika PU Gračanica.

Dakle, kao službena osoba u Federaciji, iskorištavanjem svog službenog položaja pribavio drugom kakve koristi.

Čime je počinio:

produženo krivično djelo – **Primanje nagrade ili drugog oblika koristi za trgovinu uticajem** – iz člana 382 stav 2, u vezi sa članom 55, Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u sticaju sa krivičnim djelom **Zloupotreba položaja ili ovlašćenja** – iz člana 383 stav 1 Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, sve u vezi sa **članom 54 KZ FBiH**.

Sud na osnovu čl. 42., 43. i 49. KZ F BiH

UTVRĐUJE

- za produženo krivično djelo – **Primanje nagrade ili drugog oblika koristi za trgovinu uticajem** – iz člana 382. stav 2., u vezi sa članom 55., Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci

- za krivično djelo pod tačkom 2. izreke presude – **Zloupotreba položaja ili ovlašćenja** – iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, opisano pod tačkom B) ove optuženice, i sve to u vezi sa **članom 54. KZ FBiH**, kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci

Pa se optuženi B. S. primjenom navedenih zakonskih odredbi kao i odredbe čl. 54. KZ FBiH,

O S U D U J E

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 2 (dvije) godine.

Na osnovu člana 76. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 30. stav 1. Zakona o izmjenama i dopunama Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“ broj 42 od 21.07.2010. godine), optuženom B. S. izriče se sigurnosna mjera - zabrane vršenja dužnosti ministra na nivou Federacije Bosne i Hercegovine u trajanju od 5 (pet) godina, računajući od dana pravosnažnosti odluke, s tim da se vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora, ne uračunava u vrijeme trajanja ove sigurnosne mjere.

Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku optuženi B. S. se obavezuje da plati troškove krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 200,00 KM u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

1. Optuženje i tok postupka

Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog Kantona je optužnicom broj T03 0 KTK 0087407 20 od 08.07.2020. godine, optužilo je B.S. da je u radnjama opisanim u optužnici počinio krivična djela i to: produženo krivično djelo – Primanje nagrade ili drugog oblika koristi za trgovinu uticajem – iz člana 382. stav 2., u vezi sa članom 55., Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u sticaju sa krivičnim djelom - Zloupotreba položaja ili ovlašćenja – iz člana 383 stav 1 Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 54 KZ FBiH

Nakon što se optuženi na ročištu za izjašnjenje o krivici izjasnio da nije kriv za krivična djela za koja se optužnicom tereti, predmet je proslijeđen drugom sudiji u rad, kako bi bio proveden glavni pretres.

1.1. Optužba

U okviru dokaznog postupka, na glavnom pretresu, provedeni su **dokazi optužbe** i to saslušanje svjedoka: K. Dž., A. N., M. M., M. E., F. D., K.N., B. S., Č. E., M. S., A. E., O. A., M. H., F. E., T. E., S. D., N. M., I. S., M.S., P.N., D.T., Š. N. kao i saslušanje vještaka B. A., FUP Sarajevo, Centar za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja, te su izvedeni dokazi koji se odnose na materijalnu dokumentaciju, predmete, audio zapise i fotografije i to: zapisnik o saslušanju svjedoka K. N. sastavljen u kantonalnom tužilaštvu T03 0 KTAK 0087407 20 od 11.05.2020.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka S. D. od 12.06.2020. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka T. E. sačinjen u Tužilaštvu Tuzlanskog kantona dana 11.05.2020. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka O. A. od 13.05.2020.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka N. M. od 14.05.2020. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M. S., sačinjen u Tužilaštvu Tuzlanskog kantona, dana 06.07.2020. godine, Zahtjev za izdavanje naredbe za pretresanje osobe B. S. i privremeno oduzetih pokretnih stvari od 18.05.2020. godine prema Općinskom sudu Tuzla, od strane Kantonalnog tužilaštva Tuzla, Naredba Općinskog suda Tuzla od 18.05.2020. godine broj 32 0 K 379130 20 Kpp 2, Izvještaj o pretresu i privremeno oduzetim predmetima, propratni akt Federalnog ministarstva Unutrašnjih poslova o upravljanju prema Kantonalnom tužilaštvu Tuzla od 21.05.2020. godine, Izvještaj o postupanju po

naredbi za pretresanje Federalne uprave policije, terenski ured Tuzla broj 14-319/20 od 20.05.2020. godine, Zapisnik o pretresanju prostorija osobe, pokretnih stvari Federalne uprave policije, terenski ured Tuzla broj 14-06 od 20.05.2020. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od osobe B. S. broj 14-26/20 od 20.05.2020. godine, Fotodokumentacija broj 08-06/3-7-03.6-1-1506/20 od 22.05.2020. godine povodom izvršenog pretresa, Naredba kantonalnog tužilaštva od 21.05.2020. godine za informatičko forenzičko vještačenje telefona B. S. sa dopunskom naredbom od 03.06.2020. godine, Nalaz i mišljenje vještačenja mobilnih telefonskih aparata B. S., Federalna uprava policije Sarajevo od 11.06.2020. godine, Bijela koverta sa natpisom Federacija BiH broj 09-18-18/1-03-682 od 11.06.2020. godine sa telefonima privremeno oduzetim od B. S., Prijedlog za izdavanje naredbe za privremeno oduzimanje i pretres predmeta osobe K. N. od Kantonalnog tužilaštva od 18.05.2020. godine, Naredba Općinskog suda Tuzla od 18.05.2020. godine za privremeno oduzimanje i pretres predmeta broj 32 0 K 379130 20 Kpp, Izvještaj o postupanju po naredbi za privremenom oduzimanju predmeta od osobe K. N., izdat od strane Federalne uprave policije broj 14-320/20 od 20.05.2020. godine, sa zapisnikom o privremenom oduzimanju predmeta broj 14-26/20 i potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta broj 14-27/20 od 20.05.2020. godine sa fotodokumentacijom, Naredba Kantonalnog tužilaštva za informatičko – forenzičko vještačenje od 21.05.2020. godine sa dopunskom naredbom od 03.06.2020. godine, Nalaz i mišljenje vještačenja telefonskog aparata K. N. od 09.06.2020. godine FUP Sarajevo, sa bijelom kovertom na kojoj je naznačeno broj 09-18-18-1-03-5-683 od 09.06.2020. godine, u kojoj se nalazi mobilni telefon marke „Samsung“, Galaxy, AG, oduzet od K. N. i mala koverta sa oznakom, prilog DVD sa rezultatima vještačenja, Prijedlog Kantonalnog tužilaštva za izdavanje naredbe za Općinski sud Tuzla za operateru komunikacija BH Telekom od 20.05.2020. godine, sa dopunskim prijedlogom od 05.06.2020. godine, Naredba Općinskog suda Tuzla broj 32 0 K 379130 20 Kpp 3 od 22.05.2020. godine sa dopunskom naredbom od 08.06.2020. godine, za dostavu podataka o komunikaciji sa mobilnih telefona osumnjičenog B. S., dostava podataka komunikacije B. S. sa njegovih mobilnih telefona od strane mobilnog operatera BH Telecom uz akte: 1) od 28.05.2020. godine na DVD nosaču sa oznakom ...BH Telekom - Općinski sud Tuzla sa brojem predmeta 32 0 K 379130/20 Kpp od 02.06.2020. godine 2) KT TK -1 – Općinski sud u Tuzli broj 32 0 K 379130 20 Kpp 3, i pod 3) od 16.06.2020. godine DVD nosač sa naznakom ... BH Telekom, Općinski sud Tuzla broj opet isti broj, broj suda od 08.06.2020. godine, sa naznakom da se kroz ove listinge potvrđuje relevantna komunikacija između osumnjičenog B. i svjedoka P. N., pravobranioca i samostalnog inspektora, pravobranioca E. A., člana Nezavisnog odbora E. F. i bivšeg direktora uprave policije S. I. a što će biti detaljno obrazloženo u završnoj riječi, Dokumentacija pribavljena po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta FUP Sarajevo Terenski ured Tuzla broj 14/20 od 04.03.2020. godine i to: Akt Uprave policije broj 08-06/1-499/20 od 03.02.2020. godine o premještanju policijskih službenika A. Dž., H. E. i M. M. kao i policijskog službenika K. Dž., D. Uprave policije broj 08-06/4-1/20 od 03.02.2020. godine kojom se policijskim stanicama naređuje, odnosno nalaže da izvrše prijem i preraspored ovih naprijed nabrojanih policijskih službenika, Akt Uprave policije broj 08-06/1-522/20 od 04.02.2020. godine, to znači sutradan o rasporedu za policijskog službenika K. Dž., Depeša Uprave policije broj 08-06/1-13/20 od 04.02.2020. godine, kojim se povlače nalozi prethodne depeše od 03.02.2020. godine, Dopis OHR od 29. novembar 2019. godine upućen Skupštini TK, Odluka Vlade TK broj 02/1-30-1398-1/20 od 31.01.2020. godine o smjeni direktora uprave policije Dž. K.a, Depeša Uprave policije broj 08-6-1-12/20 od 03.02.2020. godine kojom se od Sektora uprave policije traži dostavljanje presjeka o policijskim aktivnostima, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta i dokumentacije od 12.05.2020. godine i potvrde o privremenom oduzimanju od istog datuma, DVD marke „Omega“, Akt Vlade od 11.05.2020. godine kojim se saziva sjednica za 11.05.2020. godine u 08,30 sati, sa jednom tačkom dnevnog reda a to je odluka o imenovanju direktora policije, Izvod iz zapisnika sa 25 vanredne sjednice Vlade na kojoj je imenovan direktor uprave policije u osobi S. I., Odluka o imenovanju direktora Uprave policije od 11.05.2020. godine, Prijedlog ministra za imenovanje direktora uprave policije od 08.05.2020. godine, Prijedlog Nezavisnog odbora za imenovanje direktora uprave policije od 07.05.2020. godine, Službena zabilješka od 12.05.2020. godine, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta sa Potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta FUP Sarajevo broj 24/20 od 12.05.2020. godine, kojom su pribavljeni sljedeći dokumenti: Akt Nezavisnog odbora broj 02-02-1116-11/20 od 07.05.2020. godine kojim se Ministarstvu unutrašnjih poslova dostavlja prijedlog za izbor direktora uprave policije, Prijava S. I. na javni konkurs za izbor direktora Uprave policije sa biografskim podacima, sa uvjerenjem o državljanstvu, uvjerenjem o mjestu boravka, izjavom da se na kandidata ne odnosi odredba člana IX 1 Ustava BiH, izjava da kandidat nije član političke stranke, izjava da kandidat nije član izvršnog ili zakonodavnog tijela, Uvjerenje MUP TK Uprava policije od 04.03.2020. godine, da je kandidat I.

zaposlen u MUP TK, Uvjerenje MUP TK Uprava policije od 04.03.2020. godine, potpisano od šefa kadrovskih poslova Odsjeka da kandidat I. S. na osnovu kadrovskih evidencije ne ispunjava uslove za penzionisanje u toku mandatnog perioda, Uvjerenje Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzla broj 08-06/4-30.1-3-506-1/20 od 08.05.2020. godine, naslovljeno ministru i predsjedniku nezavisnog odbora, u vidu obavijesti, potpisano od šefa kadrovskog odsjeka E. T. u kojem se konstatuje da je kandidat Ibrahimović u vrijeme izdavanja uvjerenja od 04.03.2020. godine, ispunjavao uslove za odlazak u starosnu penziju, Prijedlog kandidata za policijskog komesara upućen Vladi TK od 08.05.2020. godine od strane ministra S. B. sa propratnim aktom i odlukom Vlade Kantona o imenovanju direktora uprave policije od 11.05.2020.godine, Akt Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Tuzla od 19.05.2020. godine u čijem prilogu se nalazi akt iz kojeg proističe da je osiguranik I. S. rođen 21.02.1959. godine ispunjava uslove za starosnu penziju u skladu sa odredbama uslove sa članom 40, jer tada navršava 65 godina života, Akt Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzla broj 08-06/4-30.1-3-506-3/20 od 12.06.2020. godine sa priložima - to jeste zahtjevi za izdavanje uvjerenja od strane I. S., to su zahtjevi koje je I. S. uputio prema upravi policije, nadležnim službama radi izdavanja uvjerenja koja su mu potrebne za aplikaciju za mjesto direktora uprave policije, Zapisnik o dobrovoljno predaji predmeta FUP Sarajevo Terenski ured Tuzla broj 14-28/20 od 22.06.2020. godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta FUP Sarajevo Terenski ured Tuzla 14-29/20 od 22.06.2020. godine i to: ovjerena fotokopija izvoda iz interne dostavne knjige pisarnice MUP TK, izvod iz knjige za osobnu poštu koju vodi sekretarica MUP TK, ovjerena fotokopija, ovaj izvod iz knjige za osobnu poštu, gdje želim da naglasim da je u tom ovjerenom izvodu pod djelovodnim brojem 571 zaveden akt broj 08-06/4-30.1-3-506-1/20 koji je stigao iz odjela za kadrovske poslove piše E. T., onda u narednoj rubrici piše S. I. uvjeti za penzionisanje ministru na znanje, ovjerena fotokopija akta MUP TK broj 08-06/4-30.1-3-506-1/20 od 08.05.2020. godine, fotokopija rješenja MUP TK broj 08-03/3-04.2-1-2169/20 od 01.06.2020. godine, zapisnik Općinskog suda Tuzla broj 32 0 Rs 374497 20 Mo 2 od 11.05.2020. godine, sa ročišta povodom prijedloga za određivanje mjera osiguranja a povodom tužbe Dž. K. protiv Tuzlanskog kantona, Vlade Tuzlanskog kantona, Pravosnažna presuda Kantonalnog suda Tuzla broj 03 0 K 019233 20 Kps od 28.05.2020. godine protiv optuženog M. M., brata M. S., Potvrđena optužnica Kantonalnog tužilaštva Tuzla protiv F. M. i drugih, sa rješenjem o potvrđivanju Općinskog suda Tuzla od 18.12.2019. godine, Rješenja o internim premještajima u MUP TK Uprava policije uz akt od 06.07.2020. godine, Analiza rezultata vještačenja telefona osumnjičenog B. S. i K. N., sa nalazom listinga SMS komunikacije B. S., koji je sačinio FUP Sarajevo, od 07.07.2020. godine, Pravilnik o internom premještaju policijskih službenika od 14.05.2007. godine sa Pravilnikom o izmjenama i dopunama o internim premještajima policijskih službenika od 20.09.2011. godine i sa neslužbenim prečišćenim tekstom istog pravilnika, CD sa audio zapisom i zajedno sa transkriptom sa 25te vanredne sjednice Vlade TK, Izvod sa zapisnika sa 28. redovne sjednice Vlade TK koja je održana u utorak 28.01.2020. godine sa početkom u 08:00 sati, Dopis Kantonalnog tužilaštva od 09.06.2020., 03.07.2020., 30.06.2020. godine, 09.07.2020., Odgovor MUP od 07.07.2020. godine, zapisnik o pretresanju stana i drugih prostorija i pokretnih stvari od 18.02.2021. godine, sačinjen od strane Državne agencija za istragu i zaštitu, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od 18.02.2021. godine, službena zabilješka od 15.05.2020. godine, naredbe Općinskog suda Tuzla za provođenje posebno istražnih radnji od 12.03.2020., 25.03.2020., 09.04.2020., 04.05.2020., 05.02.2021. godine, Transkripti presretnutih razgovora sa naslovom „Rudnik broj razgovora 2154“ i CD komunikacija 2154 - naznaka slučajni nalaz.

U završnim izlaganjima tužilaštvo je analiziralo činjenični opis optužnice dovodeći isti u vezu sa provedenim dokazima posebno obrazlažući nezakonito posredovanje optuženog i zloupotrebu službenog položaja od strane optuženog, predlažući sudu da optuženog oglasi krivim i izrekne sankciju u skladu sa zakonom.

1.2. Odbrana

U okviru dokaznog postupka, na glavnom pretresu, provedeni su **dokazi odbrane** i to: presuda Općinskog suda Tuzla broj 32 0 Rs 374497 20 Rs od 15.01.2021. godine.

U završnom izlaganju branilac Muhidin Kapo, advokat iz Sarajeva je naveo da optužnica nije potkrijepljena bilo kakvim dokazima pa da se slobodno može reći da je politička jer je poslužila da se optuženi ukloni sa funkcije ministra, jer optuženi kao ministar u smislu odredbo Zakona o unutrašnjim oslovima TK-a nema ovlasti da utiče na bilo koga u MUP TK-a u pogledu internih premještaja policijskih službenika i to je isključivo u nadležnosti direktora policije a osim toga, optužba optuženom stavlja na teret krivično djelo primanje nagrade ili

drugog oblika koristi za trgovinu uticajem dok se nigdje ne navodi od koga je to, kada, gdje i u kojem iznosu optuženi zahtijevao ili primio dar, a svi razgovori koji su vođeni između optuženog i svjedoka Dž. K. su bili neformalni i ni jedan razgovor nigdje nije evidentiran, te da je sam svjedok K. potvrđuje da od strane optuženog nikada nije dobio nikakav pisani akt i sve se svelo na usmene razgovore, te da inicijator smjene Dž. K. nije bio optuženi već da ga je smijenila Vlada TK-a na prijedlog Nezavisnog odbora, a razlog za smjenu je bio neprihvatanje izvještaja direktora Uprave policije, a koji izvještaj je prvo analizirao Nezavisni odbor koji je dao negativnu ocjenu K. i pokrenuo inicijativu za njegovu smjenu, a da Tužilaštvo optužnicu temelji u cjelosti na neformalnim razgovorima koji nisu nigdje dokumentovani niti realizovani i samim time nije nastupila nikakva štetna posljedica. Odbrana ističe i presudu Općinskog suda u Tuzli u kojoj sud u građanskom postupku utvrđuje da je odluka Vlade TK od 11.05.2020. godine u vezi imenovanja S. I. zakonita, a osim toga, prijedlog za odabir kandidata direktora policije je dao prvo Nezavisni odbor i prijedlog prosljedio ministru, a kako je bio samo jedan kandidat optuženi je kao ministar dao suglasnost i prijedlog Vladi koja je jednoglasno prihvatila taj prijedlog, pa odbrana u ovom slučaju nalazi da je optuženi postupao u potpunosti u okviru svojih ovlasti i da optužba nije dokazala navode optužnice, pa predlaže sudu da se isti oslobodi od optužbe obzirom da ne postoje dokazi da je optuženi počinio predmetno krivično djelo.

2. Procesne odluke i odluke po prigovorima stranaka

Sud je odbio na glavnom pretresu prigovore odbrane i to prigovor koji se odnosio na relevantnost materijalne dokazne dokumentacije optužbe nalazeći da će se ti dokazi cijeniti slobodnom ocjenom dokaza u pogledu glavne stvari i da odbrana neosnovano prigovara obzirom da tužilac ima pravo da dokazuje svoje tvrdnje zakonitim dokazima, sud je odbio prigovor odbrane u pogledu dodatnog dokaza saslušanjem N. Š. jer je tužilac najavio izvođenje ovog dokaza, odbrana je imala vremena da se pripremi i nije tražila neko dodatno vrijeme za ovog svjedoka, a svakako da tužilac u okviru svog ovlaštenja da dokazuje svoje tvrdnje disponira dokazima i u ovom slučaju nije došlo do povrede prava na odbranu jer je odbrana unakrsno ispitala svjedoka i nije isticala zahtjeve u smislu dodatnog vremena niti je predlagala ili tražila pribavljanje nekih drugih dokaza u odnosu na ovog svjedoka, niti je ispitivanje ovog svjedoka dovelo do odugovlačenja postupka ili do kršenja nekih drugih osnovnih načela krivičnog postupka, odbrana također neosnovano je prigovarala na izmjenу optužnice međutim, sud je takav prigovor odbio jer tužilac ima pravo da nakon izvođenja dokaznog postupka izmijeni optužnicu ako ocijeni da izvedeni dokazi ukazuju da se izmijenilo činjenično stanje, a odbrana ima pravo da traži odgađanje radi pripreme, sve u smislu člana 290 ZKP-a, pa ovdje se radi o dopuštenoj izmjeni optužnice a ne o prekoračenju iste jer tužilac nije dodao novu kriminalnu količinu i radi se o istom događaju i istim radnjama, a odbran nije tražila dodatno vrijeme za pripreme, te je sud konačno odbio i prigovor koji se odnosi na uvrštavanje dokaza koji se odnose na rezultate posebnih istražnih radnji jer ocjenom ovih prijedloga dokaza utvrđeno je da se radi o slučajnim nalazima koji se s obzirom na vrstu krivičnih djela koja se optuženom stavljaju na teret u smislu člana 131. ZKP F BiH i s obzirom na propisanu kaznu, mogu koristiti kao dokaz i u ovom postupku odnosno mogu se koristiti kao dokaz informacije i podaci dobiveni preduzimanjem posebnih istražnih radnji iako te radnje nisu određene prema ovom slučaju.

Odbrana je u završnoj riječi prigovarala i na iskaze svjedoka optužbe koje će sud u nastavku odluke detaljno obrazložiti, cijeniti i dovesti u vezu.

3. Činjenična utvrđenja i pravna ocjena djela

Svjedok K. Dž. je na glavnom pretresu u direktnom ispitivanju izjavio kako u MUP-u TK radi od 1992. godine a da čin glavnog inspektora ima od decembra 2016. godine, dok je na mjesto direktora Uprave policije MUP-a TK izabran 05.03.2018. godine. Svjedok dalje pojašnjava kako uprava policije otprilike broji 1700 zaposlenika, od kojeg broja je oko 150 državnih službenika i namještenika, dok su svi ostali policijski službenici, a kada je u pitanju činovanje policijskih službenika, svjedok iste rangira od mlađeg inspektora, inspektora, višeg inspektora, samostalnog inspektora, glavnog inspektora, pa do generalnog inspektora policije, a koji položaj može imati

samo lice koje se nalazi na poziciji direktora Uprave policije, dodajući uz to da se navedeno činiovanje vrši u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima i pravilima. Svjedok zatim, prema svome mišljenju pojašnjava koje su to najvažnije pozicije u strukturi Uprave policije, pa tako navodi direktora policije kao osobu koja rukovodi Upravom policije, načelnika sektora uniformisane policije kao osobu koja zamjenjuje direktora i rukovodi sa oko 1200-1300 uniformisanih policajaca, zatim načelnika sektora kriminalističke policije koji zamjenjuje direktora policije u slučaju da nema načelnika sektora uniformisane policije, a koje pozicije predstavljaju tri najvažnije u Upravi policije. Svjedok dalje navodi da je optuženi, S. B. na mjesto ministra došao krajem jula 2019. godine, a da se njihov prvi zvanični susret desio prvog ponedjeljka u avgustu i to na kolegiju ministra, te da njihova saradnja od samog početka nije bila kako treba jer je kako svjedok tvrdi, optuženi odmah poslije završetka kolegija počeo da vrši pritiske na njega, u smislu zahtjeva da svjedok izmijeni tehničke karakteristike tenderske dokumentacije za nabavku vozila, a da po sjećanju navodi kako je tom prilikom sa njima bio i sekretar S., kojom prilikom je svjedok optuženom, a tadašnjem ministru, rekao kako smatra da navedene radnje nije moguće uraditi u poodmakloj fazi, na šta mu je optuženi rekao kako on to može i da je ekspert za to. Svjedok navedenom zahtjevu optuženog B. nije udovoljio, jer je nakon konsultacija sa kolegama zaključio da bi se tu radilo o krivičnom djelu. Svjedok se dalje sjeća kako su nakon izvjesnog vremena on i optuženi, S. B., tadašnji ministar, zajedno otišli do kabineta tadašnjeg premijera D. T., gdje je optuženi izjavio kako je svjedok bio podložan prethodnoj vlasti, da je radio za Vladu TK sve što su mu oni govorili, te da tako više neće moći, nakon čega je od svjedoka ultimativno zatražio da izvrši dvije rotacije, odnosno smjene, dvojice njegovih saradnika od kojih je jedan bio Š. N., koji je u isto vrijeme bio i zamjenik svjedoka, te M. E., načelnik odsjeka za edukaciju, a na pitanje svjedoka koji je razlog zatraženih smjena, optuženi je izjavio kako je supruga N. Š. u Pokretu Demokratske Akcije te da on zbog toga ne može ostati na toj poziciji, a tom prilikom od strane optuženog nije tačno navedeno na koje pozicije isti trebaju biti premješteni, već je od svjedoka traženo da budu izmješteni "izvan zgrade", a što je svjedok protumačio kao namjeru optuženog da navedena lica odmakne od njega kako ne bi imali nikakav uticaj. Svjedok dalje pojašnjava da je N. Š. na poziciju načelnika sektora uniformisane policije došao na njegov lični zahtjev, tj. bio je svjedokov izbor iz razloga što je isti diplomirani inženjer saobraćaja sa kojim je zajedno radio, a sve to zbog toga što je u tom periodu bilo jako složeno stanje sigurnosti po pitanju saobraćaja na području kantona, a da su nakon postavljenja Š., nivo saobraćaja i sigurnosti digli na vrlo zavidan nivo. Kada je u pitanju M. E., svjedok navodi kako je optuženi istog prokomentarisao kao "najveće zlo u zgradi" te da kao takav mora da ide iz zgrade jer je on navodno autor nekih anonimnih predstavi, da ne nosi uniformu, a da je kako svjedok navodi, pitanje uniforme bilo u apsolutnoj nadležnosti direktora Uprave policije, odnosno šefa odsjeka za edukaciju, te da nošenje uniforme u njegovom slučaju nije bilo obavezno jer E. M. nije radio sa građanima. Svjedok je dalje izjavio da je potpuno nejasno kako je optuženi, tadašnji ministar, koji je do tada radio u Općini Lukavac i Kantonalnoj direkciji cesta, te koji nije ni 15 dana bio ministar unutrašnjih poslova, mogao izjaviti kako je E. M. "najveće zlo", pritom navodeći kako je imenovani M. magistar kriminalističkih i pravnih nauka i doktorant na pravnom fakultetu, a da je sa dolaskom svjedoka na poziciju direktora Uprave policije prepoznata potreba da se ponovno uvede odjeljenje za edukaciju u upravu policije, a da je E. M., shodno svojim kvalifikacijama bio apsolutno odgovarajuća osoba za poziciju načelnika tog odjeljenja. Nadalje svjedok je izjavio kako je o razgovoru kojeg je vodio sa optuženim, u početku obavijestio načelnika kriminalističke policije glavnog inspektora N. A. i šefa kabineta višeg inspektora D. F., dok nije smatrao shodnim da o navedenom upozna M. i Š., jer je nastojao da zadrži "mirno stanje", ali da je nakon što je uvidio da ništa po pitanju zahtjevanih smjena neće moći učiniti, o navedenom upoznao i njih dvojicu. Svjedok ističe da direktor Uprave policije rukovodi istom, a koja je organ policije koji ima operativnu i finansijsku samostalnost što je propisano i zakonskim i podzakonskim aktima, te da je jasno definisano da premještaj jedino i isključivo vrši direktor Uprave policije kada postoji potreba organa za takvo nešto, a da se to prije svega odnosi na poboljšanje stanja sigurnosti kao i unutrašnji red i disciplinu. Nadalje navodi kako nije prihvatio da izvrši premještaj M. i Š., pri čemu se rukovodio time što su, kako je to već naveo, obojica u svom radu ocijenjeni visokim ocjenama, da su bili njegov lični izbor i da je iste smatrao apsolutno odgovarajućim osobama za navedene pozicije. Također naglašava kako se ministar unutrašnjih poslova na takav način nikad ne involvira u detalje vezane za interno raspoređivanje policijskih službenika, te da se dotadašnja praksa svodila na razgovore u smislu da li je moguće premjestiti određeno lice ukoliko ispunjava uslove, ali nikada ovako imperativno i naredbodavno kao u konkretnom slučaju. Svjedok se sjeća da je u periodu između avgusta i oktobra bilo još nekih intervencija, a da je u otkobru uslijedio jedan veći zahtjev sa konkretnim premještajima i zamjenama, tačnije da je od svjedoka traženo da višeg inspektora koji

je bio i zamjenik šefa odsjeka za privredni kriminal i korupciju, R. E., premjesti na poziciju šefa obavještajno bezbjednosnog odsjeka, kojom prilikom je svjedok optuženom pokušao objasniti kako već ima višeg inspektora koji je educiran i koji godinama radi te poslove a kojeg je planirao postaviti na traženu poziciju ukoliko isti bude ispunjavao uslove, a da R. E. nije ispunjavao uvjete, stoga ga svjedok nije ni premjestio na traženu poziciju, tj. nije udovoljio zahtjevu optuženog B., a tadašnjeg ministra. Svjedok navodi kako je R. E., prema njegovim saznanjima, prošle godine, a za vrijeme direktora I., dobio čin samostalnog inspektora te je raspoređen u obavještajno bezbjednosni sektor, a što se sve desilo za vrijeme dok je optuženi S. B. bio ministar, a da se obavještajno bezbjednosni odjel bavi prikupljanjem obavještajno sigurnosnih informacija na terenu, posebnim istražnim radnjama, da je navedeni odsjek tj. uprava policije zajedno sa Kantonalnim tužilaštvom Tuzlanskog Kantona, u to vrijeme provodila opsežnu aktivnost protiv jedne organizovane kriminalne grupe na čelu sa K.B., S. S., M. M. i drugima, pa je svjedok smatrao da bi bilo kakvo udovoljavanje zahtjevima optuženog, a tadašnjeg ministra moglo poremetiti neke stvari u svemu tome, a što je još jedan od razloga zbog kojih svjedok nije bio spreman da udovolji navedenim zahtjevima. Svjedok je izjavio da je M. M., kao jedan od navedenih protiv kojih su se vodile navedene opsežne aktivnosti, brat zastupnika M. S., a da ih on obojicu poznaje lično. Svjedok se dalje sjeća da je početkom oktobra, optuženi B. postao konkretniji u svojim zahtjevima, pa je tako od njega tražio da izvrši određene zamjene policijskih službenika, i to da samostalnog inspektora M. E. prebaci u Kladanj za komandira policijske stanice, a da samostalnog inspektora Dž. A, koji se u vrijeme ovog svjedočenja još uvijek nalazi na suspenziji, imenuje na mjesto šefa odsjeka za edukaciju, a što bi bilo apsolutno kontraproduktivno i u spurotnosti sa onim što je svjedok kao direktor Uprave policije, nastojao postići sa tim odsjekom za edukaciju, a za čije formiranje je u tom periodu dobio punu podršku nezavisnog odbora koji prati ocjenjuje njegov rada, zatim da je optuženi od svjedoka tražio da šefa odsjeka za istrage K. Š. prebaci za komandira policijske stanice Kalesija, a da samostalnog inspektora M. M. dovede na njegovu poziciju, pritom pojašnjavajući da šef odsjeka za istrage, kao samostalni inspektor, mijenja glavnog inspektora u njegovom odsustvu, te učestvuje u određenim aktivnostima kod složenijih unutarnjih istraga, itd. Svjedok se dalje sjeća kako je optuženi od njega tražio da glavnog inspektora Š. N. prebaci u Kalesiju, a da na njegovo mjesto dovede Š. F., također glavnog inspektora načelnika PU Kalesija, te je ponovio zahtjev vezan za R. E., na što je svjedok optuženom, tadašnjem ministru B. u ponovo pokušao objasniti kako upravom policije rukovodi on, odnosno direktor, te da je ista samostalno operativna i da za njen rad odgovara isključivo direktor, stoga svjedok navodi kako apsolutno nije bio spreman da prihvati navedene zahtjeve, ali da je pokušao optuženom izaći u susret tako što je ponudio da nađe adekvatne zamjene u osobama za koje smatra da će moći odgovoriti radnom mjestu na koje budu raspoređeni. Svjedok se također sjeća da je tom prilikom od njega traženo da u Gradačac vrati nazad inspektora S. S. za kojeg je optuženi tvrdio da je nezakonito raspoređen na tu poziciju jer putuje više od 60 km, te da je u to vrijeme kada je optuženi počeo da obavlja funkciju ministra unutrašnjih poslova TK, stigla anonimna predstava protiv svjedoka, koja je prosljeđena tužilaštvu koje je donijelo naredbu o nesprovođenju istrage, jer je inspektor S. premješten na lični zahtjev. Svjedok nadalje pojašnjava, radi sumiranja, kako je odbio da izvrši premještaj K. Š. Š. N., S. S. i R. E., ali da je nakon njegovog odlaska iz policije, K. prebačen za komandira PS Gračanica, S. vrlo brzo vraćen u PS Gradačac, a da je Š. jedno izvjesno vrijeme mijenjao svjedoka jer je svjedok 12.05. prebačen u Lukavac iz Banovića, te da je Š. na kraju prebačen za načelnika PS Gračanica.

Svjedok dalje izjavljuje da je kada je davao svoj iskaz u tužilaštvu bio komandir PS Banovići a da je u to vrijeme poslove direktora po ovlaštenju obavljao načelnik uniformisane policije Š. N., ali da u tom periodu navedeni premještaji još uvijek nisu bili izvršeni. Zatim, svjedok ističe kako su zahtjevi optuženog, a tadašnjeg ministra bili imperativni i isključivi u smislu da svjedok mora učinit samo onako kako to optuženi zahtijeva, da je svjedok nastojao sarađivati, te je udovoljio zahtjevima optuženog koji su bili opravdani, a ticali su se rasporeda vozila, gdje je optuženi tražio da se dva vozila rasporede u PU Lukavac a dva u PU Gradačac, a koji prijedlog za PU Lukavac je svjedok i prihvatio, te na taj i sličan način udovoljavao zahtjevima optuženog B.. Svjedok je izjavio da je sa mjesta direktora Uprave policije smijenjen 31.01.2020. godine, što je bilo i izvjesno nakon negativne ocjene kojom ga je optuženi, a tadašnji Ministar B. ocijenio, iako se on žalio na dobijenu ocjenu te kasnije poduzeo i druge određene aktivnosti, te da je u periodu prije njegove smjene, za koju je znao da je izvjesna, razgovarao sa Š. koji je trebao da ga mijenja i A., koji su bili njegovi prvi saradnici, kojom prilikom je A. predlagao da Š. rasporedi glavnog inspektora A. na poziciju u sektoru kriminalističke policije kao šefa odsjeka za obavještajno bezbjednosne poslove, a da svjedoka rasporede na poziciju načelnika kriminalističke policije, kako bi ostali u "zgradi" i nastavili

da i dalje zajedno rade poslove i zadatke u upravi policije i kako bi se oduprli uticaju ministra, tj. optuženog S. B.. Svjedok dalje navodi kako je 03.02.2020. godine raspoređen za komandira PS Kalesija. Svjedok dalje izjavljuje kako je A. Š. upoznao sa prethodno navedenim prijedlozima, a kojom prilikom je Š. svjedoku rekao "ti znaš da oni tebe neće u zgradi", zatim da je nakon što je saznao za svoj premještaj u Kalesiju, 04.02.2020. godine skrenuo pažnju Š. da ne podliježe pritisku ministra, tj. optuženog i da to što je uradio nije u skladu sa zakonom, da će odgovarati za to što je izvršio preraspored policijskih službenika na način da je svjedoka rasporedio u Kalesiju, zatim M. E. rasporedio u PU Živinice PS Kladanj za komandira, A. Dž. vratio na njegovu poziciju kako je to nekad optuženi tražio i od svjedoka, te M. rasporedio u jedinicu za profesionalne standarde, nakon čega je Š. N. razgovarao sa optuženim, tadašnjim ministrom, kojom prilikom mu je rekao da povlači sve izdate depeše, te svjedoku nakon razgovora saopštio kako nije mogao biti raspoređen ni u Lukavac, jer su htjeli da ga rasporede u Kladanj, međutim nije mogao biti raspoređen ni tamo jer su sva mjesta bila popunjena, te da je na kraju raspoređen na upražnjenu poziciju u PS Banovići, koji je na pitanje svjedoka zašto je raspoređen u Banoviće kada su upražnjene dvije pozicije samostalnog inspektora u "zgradi", ponovio da svjedok "ne može ostati u zgradi" jer "oni to ne dozvoljavaju". Svjedok nadalje izjavljuje kako se trenutno nalazi na poziciji načelnika PU Tuzla od 12.05.2020. godine, da je tu odluku osporio podnošenjem tužbe i pravosnažnom presudom, te da očekuje da se u kratkom roku vrati na poziciju direktora odakle je nezakonito i smijenjen.

Svjedok u unakrsnom ispitivanju pojašnjava da je njegova saradnja sa optuženim od početka bila loša zbog nastupa istog prema njemu, jer se optuženi ponašao kao njegov starješina, smatrajući da on ima isključive ovlasti da naređuje i donosi naredbe, zatim da su za vrijeme dok je optuženi B. bio ministar, a svjedok direktor policije, održavani kolegiji ministra, na kojima su pored njih bili prisutni i sekretar i K. N., a kojim prilikama su vođeni i zaspinici sa kolegija, ali da na tim kolegijima svjedok nikada nije iznosio problematiku o kojoj danas svjedoči, tj. bilo šta vezano za imenovanje ili premještanje navedenih službenih lica, zatim da mu optuženi, kao ministar u skladu sa pozitivnim propisima nije bio nadređeni te mu nije mogao naređivati, da ni po jednom od zahtjeva optuženog nije postupio niti je učinio bilo šta što je optuženi od njega tražio, zatim da od optuženog nikada nije dobio bilo kakav pisani akt vezano za njegove zahtjeve, nego da se sve svodilo na usmenim razgovorima jer je optuženi B., kako to svjedok tvrdi, znao da ono što traži nije u skladu sa zakonom, te da nikada nije sačinio službenu zabilješku o nezakonitim postupanjima optuženog B.. Svjedok je dalje izjavio kako je optuženi S. B. u tadašnjem svojstvu ministra, pokušao uticati na njega, te da je on zbog toga što nije udovoljio njegovim zahtjevima i smijenjen sa pozicije direktora odlukom Vlade od 31.01.2020. godine, a ne odlukom optuženog B., kao i da je u prethodnoj godini svog mandata, tj. prije dolaska optuženog na poziciju ministra, za svoj rad dobio odličnu ocjenu, kojom ocjenom je ponovo ocijenjen od strane nezavisnog odbora i za vrijeme mandata optuženog, međutim optuženi B. je svjedoka ocijenio negativnom ocjenom, te započeo proceduru njegove smjene i samim time direktno uticao na odluku vlade, a da je takva negativna ocjena, prema njegovom mišljenju, rezultat njegovog odbijanja da udovolji zahtjevima optuženog.

Svjedok **A.N.** je na glavnom pretresu u direktnom ispitivanju izjavio da je u MUP-u zaposlen od 01.07.1991. godine, od kojeg perioda je obavljao različite dužnosti, da 2015. godine dobija čin glavnog inspektora a u mjesecu decembru biva raspoređen na poslove i zadatke načelnika sektora kriminalističke policije za vrijeme mandata direktora F. Š., na kojoj poziciji se nalazio sve do 18.05.2020. godine, kada je smijenjen od strane novog direktora I. S., a što vremenski iznosi 4,5 godine. Svjedok pojašnjava da se načelnik sektora kriminalističke policije u hijerarhiji nalazi na trećem mjestu a da je taj sektor i najvažnija organizaciona jedinica iz razloga što je ista nadležna za spriječavanje i otkrivanje najtežih krivičnih djela, u koje između ostalih spadaju i privredni kriminalitet i korupcija, a da je sastavni dio ovog sektora i odsjek za kriminalističko obavještajne poslove koji sprovodi posebne istražne radnje. Svjedok se sjeća da je optuženi S. B. na poziciju ministra unutrašnji poslova imenovan krajem jula ili početkom avgusta 2019. godine za vrijeme mandata Dž. K. kao direktora, te da s obzirom na to da je svjedok treći u hijerarhiji shodno njegovoj poziciji, saradnja između njega i K. odvijala se kroz redovne kolegije, radne sastanke, a koja saradnja je bila na dnevnom nivou. Svjedok dalje navodi kako ga je direktor K. o svemu obavještavao jer mu je svjedok bio najbliži saradnik, a da je on iz svega zaključivao kako saradnja direktora sa optuženim, tadašnjim ministrom, nije dobra, navodeći kako mu je isti, odmah po dolasku sa godišnjeg odmora, saopštio da optuženi od njega traži premještanje načelnika sektora uniformisane policije N. Š., kao i premještanje M. E. koji je tada bio načelnik odjeljena za edukaciju, te da je optuženi insistirao da navedeni službenici budu premješteni van Tuzle, a što svjedok

vremenski smješta u mjesec avgust 2019. godine. Svjedok se dalje sjeća da tom prilikom direktor K. nije spominjao iz kojeg razloga optuženi zahtijeva premještaj navedenih službenika, ali da je on mogao zaključiti da je to iz razloga što je supruga N. Š. aktivan član Pokreta demokratske akcije, dok za E. M. nije imao nikakve pretpostavke, posebno iz razloga što pozicija na koju se isti nalazio, u operativnom smislu, nije bila od važnosti. Svjedok dalje navodi kako mu je nakon izvjesnog perioda, direktor K., rekao da optuženi sada traži da se u kriminalističko obaviještajno djeljenje prebaci policijski službenik R. E., koji je u to vrijeme bio u sektoru kriminalističke policije na poslovima zamjenika u odjelu za privredni kriminalitet, što je svjedoka iznenadilo, jer je za upražnjeno mjesto načelnika kriminalističko obaviještajnog odjeljenja bilo planirano postavljenje H. M. višeg inspektora, koji je u tom odjeljenju radio više od 20 godina, a što je od strane direktora K. i saopšteno optuženom B., kao i činjenica da sada viši inspektor R. E., tada nije ni ispunjavao uslove za načelnika spomenutog sektora, ali da je optuženi prema navodima K. insistirao na ovom premješčaju. Svjedok dalje navodi da je njemu kao iskusnom službeniku policije bilo apsurdno da na mjesto M. H., koji je u kriminalističko obaviještajnom odjeljenju radio od samog njegovog osnivanja, prebace R. E. iz odjela za privredni kriminalitet, a koji nema ni dovoljno iskustva za navedenu poziciju, te da su se razgovori vezani za premještaj navedenog odvijali krajem mjeseca avgusta a početkom septembra 2019. godine, a da je imenovani, u međuvremenu, nakon svih smjena koje su se desile, učestvovao na konkursu i dobio čin samostalnog inspektora, tako da je od mjeseca novembra 2020. raspoređen na poslove i zadatke načelnika u kriminalističko obaviještajnom odjeljenju, a što je i traženo 2019. godine, što znači da su premještaji koji su zahtijevani od tadašnjeg direktora policije Dž. K., realizovani u 2020. godini za vrijeme sadašnjeg direktora policije S. I., pritom svjedok ističe, kako je već pomenuti H. M., konkurisao na istu poziciju, te da je isti ispunjavao uslove za samostalnog inspektora. Svjedok se dalje sjeća da mu je u vremenskom periodu od otprilike mjesec ili dva nakon obavljenog razgovora sa Dž. K., isti ponovo rekao kako optuženi, S. B., traži da se iz jedinice za profesionalne standarde, a što predstavlja unutrašnju kontrolu, izvrši prebacivanje načelnika odjeljenja za istrage K. Š. i istražitelja S. S., s tim što je traženo da se S. S. vrati u Gradačac, a da se Š. K. rasporedi u Kalesiju na mjesto komandira, a da se komandir iz Kalesije, M. M., postavi za mjesto načelnika za istrage, a pored toga je traženo i da se na mjesto Š. N. postavi F. Š., tadašnji načelnik PU Kalesija, dok razlog ovih premještaja svjedoku nije poznat, već je tada izveo zaključak da je to sve iz razloga što su to pozicije, ovo posebno odnoseći se na jedinicu za profesionalne standarde tj. unutrašnju kontrolu, preko kojih se mogu disciplinovati policijskih službenici u slučaju kada bi neko htio zloupotrebjavati ovlaštenja navedenih jedinica, a da je već spomenuti Š. K., u to vrijeme bio načelnik odjeljenja za istrage, a S. S. istražitelj sa iskustvom jedinice za profesionalne standarde, koji je u to vrijeme učestvovao u predmetima unutrašnje korupcije te sarađivao sa tužilaštvom na složenim istragama. Svjedok dalje navodi kako S. i K. nisu prebačeni od strane Dž. K., niti poslije od strane vršioca dužnosti, već tek sa dolaskom I. S. na poziciju direktora policije, i to prvog dana po njegovom dolasku tj. 11. maja 2020. godine, kojeg dana je smijenjen Š. N. dok su pet dana nakon toga smijenjeni K. i S. i svjedok, na način da je K. Š. prebačen za komandira u Gračanicu, a S. S. vraćen u Gradačac. Svjedok se sjeća da je u vezi navedenih smjena u više navrata davao izjavu u tužilaštvu u februaru 2020. godine, u koje vrijeme spomenuti inspektori još nisu bili prebačeni. Svjedok također navodi da mu je tadašnji direktor policije Dž. K., lično prenosio sadržaj razgovora sa optuženim a tadašnjim ministrom, vezano za smjene Š., M. i R., dok su u slučaju S. i ostalih traženih premještaja, prilikom njihovog zahtijevanja od strane optuženog, bili prisutni i N. Š. te šef ureda D. F., ali da o tome nije vođen nikakav zapisnik niti su doneseni bilo kakvi zaključci, da je svjedok kao najbliži saradnik tadašnjeg direktora policije Dž. K., odmah na početku stekao dojam da je isti bio u razmišljanju da li da izvrši prvobitno tražene premještaje, ali da je nakon novih zahtijeva, jasno izrazio stav kako nema namjeru to uraditi i da je to definitivna stvar. Svjedok se dalje sjeća kako je odnos optuženog B. S. u tadašnjem svojstvu ministra, prema Dž. K. bio izraženo naredbodavan, te da to potvrđuje slučaj koji se desio u oktobru mjesecu, kada se desio određeni sigurnosno bitan događaj, konkretno smjena nadzornog odbora u Rudniku Banovići, zbog čega je formiran štab u okviru uprave policije radi prikupljanja operativnih podataka, a koji operativni podaci su ukazivali na činjenicu da nije bilo nikakvih saznanja o ugroženosti planiranog skupa, te da će isti proteći bez problema, da bi nekoliko dana prije navedenog skupa, svjedok, Dž. K., Š. N., i sekretar S. bili pozvani u kancelariju optuženog, kojom prilikom im se isti obratio povišenim tonom i obavijestio ih da je Vlada donijela zaključak da uprava policije obezbijedi navedeni skup u Banovićima, te da oni moraju preduzeti sve kako bi taj skup prošao bez problema, jer će i on kao ministar i Vlada doći na skup, te da je dogovorio angažovanje specijalne jedinice Federalnog MUP-a i još nekih kantona, nakon čega je došlo do rasprave između K. i optuženog iz razloga što je Dž. K. pitao da li je bilo potrebe da i

njegovi saradnici prisustvuju sastanku s obzirom na to da on predstavlja upravu policije, te da je kao rezultat svega toga bilo to da je navedeni skup prošao bez problema, a da je specijalna jedinica angažovana bez opravdane potrebe. Svjedok dalje navodi kako mu je poznato da je u januaru mjesecu 2020. godine sve ukazivalo da će doći do smjene, i to prije svega negativna ocjena Dž. K. od strane optuženog, zatim da je prema zakonu o odsustvu načelnik sektora uniformisane policije onaj koji zamjenjuje direktora policije, a na kojem položaju se nalazio N. Š., zatim da je svjedok na tu temu razgovarao sa Š., jer je Dž. K. mora biti raspoređen na neku drugu poziciju, a sve pozicije načelnika odnosno glavnog inspektora su bil zauzete, što bi značilo da bi isti morao biti raspoređen na čin niže, odnosno u čin samostalnog inspektora, te da je svjedok tom prilikom Š. predložio da njega premjesti čin niže, tj. za načelnika u kriminalističko obaviještajno odjeljenje, a da K. imenuje za načelnika sektora uniformisane policije, na koji način bi bila spriječena i žalba K. i zadržana operativna samostalnost, kojom prilikom je N. Š. svjedoku rekao kako će "oni insistirati da K. ide iz Tuzle". Svjedok navodi da je nakon toga održan kolegij nakon kojeg je svjedok direktoru K. i načelniku Š. rekao da ide na godišnji i da je saglasan da na njegovo mjesto načelnika prebaci K., a da njega prebaci za načelnika kriminalističko obaviještajnog odjela, sa čime je K. bio saglasan, dok je Š. tom prilikom iskazao sumnjičavost i rekao prisutnima "vi znate da će biti pritisak da se K. prebaci izvan Tuzle" pritom ne navodeći na koga se odnosi to "oni", ali da je svjedok smatrao da se to odnosi na predstavnika ministarstva, tj. tadašnjeg ministra a sada optuženog S. B.. Svjedok dalje navodi da e nakon svega toga on otišao na godišnji odmor u toku kojeg je, krajem januara dobio informaciju da je Dž. K. smijenjen sa pozicije direktora policije, nakon čega se svjedok, odmah u ponedjeljak 03.01.2020. godine vratio na posao, a što je tri dana po preuzimanju dužnosti od strane N. Š., zatim navodi da je odmah po dolasku saznao da K. nije dobio raspored, te da je tog prvog radnog dana po njegovom povratku na posao, u popodnevnim satima dobio jednu zanimljivu depešu koja je upućena na sve organizacione jedinice a kojom depešom je traženo da sve organizacione jedinice dostave presjek rada, predmeta u radu, planiranih aktivnosti, a u posebnom pasusu je zatraženo da sektor kriminalističke policije dostavi podatke o broju predmeta kao i o broju složenih predmeta. Svjedok dalje navodi, da on kao načelnik sektora kriminalističke policije takvu depešu nije očekivao, jer se N. Š. o tome nije konsultovao sa njim, a da je on kao načelnik u svom sektoru imao određene predmete zaštićene stepenom tajnosti. Nadalje, tog istog dana oko 17 sati svjedok je pozvan od strane Dž. K. koji ga je obavijestio da je upućena depeša kojom je on, D. K. od strane N. Š., raspoređen za komandira PS Kalesija, da je M. E. raspoređen u PS Kladanj, Dž. A. koji je u tom periodu bio suspendovan sa mjesta komandira u Kladnju, prebačen na mjesto komandira u Banoviće. Narednog dana, u utorak, na redovnom kolegiju, raspravljano je o upućenoj depeši a po pitanju dostavljanja podataka o složenim predmetima, gdje je svjedok dao uputu da se to ne radi, već da se trenutno dostave samo statistički podaci. Svjedok se dalje sjeća da je nakon kolegija Dž. K. koji mu je tom prilikom saopćio kako je razgovarao sa N. Š. kojom je rekao da navedeni premještanji nisu u skladu sa zakonom i da se to neće dobro završiti. Nakon izvjesnog vremenskog perioda, isti dan je svjedok pozvan u kancelariju kod Š. gdje je zatekao M. E.a, kojom prilikom Š. prisutnima saopštava da je odustao od prebacivanja i da je poništio depešu o prebacivanju K. u Kalesiju i M. u Kladanj, te saopštio svjedoku da se traži njegova smjena čiji razlog nije znao, te je rekao da on više neće vršiti nikakve smjene te da će Dž. K. prebaciti u Banoviće na mjesto komandira stanice, te da će ukoliko je to potrebno, povući i depešu, misleći na depešu kojom je tražen presjek planiranih aktivnosti. Svjedok dalje navodi kako je idućeg dana, tj. u srijedu, pitao Š. vezano za njegovu smjenu, te mu je isti saopštio da na njegovo mjesto treba da dođe S. H., a da je Š. na taj prijedlog izjavio kako imenovani nije sposoban za obavljanje navedene funkcije, na što je od njega traženo da poziciju svjedoka imenuje Š. F., načelnika PU Kalesija, na što je Š. odgovorio kako Š. nije u dobrim relacijama sa tužilaštvom, a da je na toj poziciji neophodna dobra saradnja i određena stručnost. Svjedok zatim pojašnjava da se inspektor S. H. trenutno nalazi na poziciji načelnika sektora uniformisane policije te je na tu poziciju imenovan prvog dana po dolasku I. S. na poziciju direktora policije, te navodi da za vrijeme dok se svjedok nalazio na toj poziciji, a prema statističkim podacima, proizilazi da je došlo do smanjenja krivičnih djela, povećan je procenat rasvjetljenosti, te da je sektoru u to vrijeme imao najbolje rezultate od svih kantona u FBiH, izvršene su najveće zaplijene droge, sprovedeno je više složenih policijskih akcija. Svjedok se sjeća da je nakon ovih događaja, par dana poslije ponovno razgovarao sa Š. koji mu je rekao da optuženi B. ponovo od njega traži da se istražitelj jedinice za profesionalne standarde S. S. vrati u Gradačac, jer je isti navodno nezakonito prebačen iz Gradačca u jedinicu za profesionalne standarde, a što je Š. odbio i optuženom rekao da imenovani radi zajedno sa tužilaštvom na nekim složenim predmetima. Svjedok navodi kako on više nije načelnik sektora kriminalističke policije te pojašnjava kako je došlo do njegove smjene. Dakle I. S. je na poziciju direktora policije imenovan 11. maja, a

koji je odmah prvog dana izvršio smjene o kojima je prethodno govoreno, i to prebačen je načelnik uniformisane policije Š. N. u gračanicu, a na njegovo mjesto je doveden H. S., zatim sedam dana nakon toga, svjedok je 18. maja prebačen od strane direktora I. za načelnika PU Tuzla, a da je prethodno sa istim radio dugo godina i imao prijateljske i kolegijalne odnose, koji je u utorak pozvao svjedoka i rekao mu "ti se nemoj bojati za sebe" te mu garantovao da će ostati na poziciji načelnika sektora kriminalističke policije te da će obaveza svjedoka biti da direktora obaviještava o bitnim stvarima a što je svakako bila svjedokova obaveza po zakonu. Dakle direktor I. je svjedoku u više navrata rekao da neće doći do njegove smjene, ali je u petak, nakon održanog kolegija, svjedok prilikom izlaska sreo optuženog B., te je za vrijeme dok se nalazio van zgrade dobio telefonski poziv od direktora I. a da dođe do njega u kancelariju, koji mu je tom prilikom rekao da će od ponedjeljka biti premješten u PU Tuzla, na što je svjedok rekao kako to nije problem ukoliko je to njegovo mišljenje, i da ovo što on radi nije u skladu sa zakonom, na što je direktor svjedoku rekao da nije do njega. Svjedok dalje pojašnjava da je u ponedjeljak, kako je i planirano, premješten u PU Tuzla, a da je nakon protoka određenog vremenskog perioda, tačnije u oktobru, prebačen u PU Banovići. Svjedok je na upit suda pojasnio da se njegov premještaj, zbog hitnosti, vrši depešom koja je jedan vid naredbe, a nakon čega se dobije rješenje o premještaju, ali da se u konkretnom slučaju nije radilo o rješenju koje je obrazloženo u skladu sa zakonom, zbog čega se svjedok i žalio, ali je rješenje i od strane policijskog odbora potvrđeno, pritom navodeći da se smjena može izvršiti u interesu policijskog organa ako je narušeno stanje sigurnosti ili ako je narušena disciplina unutar organizacione jedinice.

Svjedok se u unakrsnom ispitivanju nije mogao sa sigurnošću izjasniti ko je autor depeše, te pretpostavlja da je depešu potpisao šef kadrova, dok je rješenje o njegovom premještaju potpisano od strane direktora I. S. zatim da bi o svim navedenim premještajima trebala odlučivati uprava policije, odnosno direktor koji je nadležan za radnopravni odnos svih uposlenika i koji donosi sva rješenja, te da iako ministar formalno nije nadležan za navedene premještaje i odluke, svjedok smatra da je isti itekako imao uticaja na sve navedeno. Svjedok zatim potvrđuje da je do većine saznanja o kojima je svjedočio došao iz razgovora sa Dž. K. i N. Š. te da nigdje nije vidio niti našao neki pisani trag koji sadržava potpis optuženog S. B., te da su i pored toga, sve aktivnosti ukazivale na optuženog B., a da je sa optuženim u više navrata imao lični susret, od kojih je dva puta optuženi od svjedoka tražio da poduzme određene aktivnosti ali da sa onim što je on uradio, isti nije bio zadovoljan. Svjedok dalje pojašnjava kako on ništa vezano za navedene premještaje nije lično sugerirao Dž. K., osim u slučaju R. E., te da svim razgovorima koje je svjedok vodio sa Dž. K., optuženi B. nije prisustvovao.

Svjedok **M. M.**, je na glavnom pretresu izjavio da je u MUP-u zaposlen od 2005. godine, gdje je obavljao poslove istražitelja u odjeljenju kriminalističke policije Lukavac, zatim istražitelja u odjeljenju za unutrašnje istrage, a da je od 2018. godine na mjestu inspektora u odsjeku za koordinaciju i usmjeravanje u sektoru uniformisane policije, gdje se nalazio u vrijeme postavljanja optuženog S. B. na poziciju ministra, tj. u junu ili julu 2019. godine, a da mu je u to vrijeme neposredno pretpostavljeni bio načelnik sektora uniformisane policije Š. N., za vrijeme mandata Dž. K. kao direktora policije. Svjedok dalje navodi da je, s obzirom na svoju poziciju, često službeno išao u kancelariju načelnika ureda direktora uprave policije F. D. gdje se znao zadesiti i direktor K., zatim da je jednom prilikom K. spominjao da se od njega traže neki premještaji gdje je spomenuo Š. N. i M. E. koji je trebao ići u Kladanj, a da prema mišljenju svjedoka, odnos između direktora K. i optuženog B., nisu bili na nivou. Svjedok se dalje sjeća da je direktor K. formalno smijenjen krajem januara 2020. godine, što je bilo očekivano, da je tada razgovarao sa načelnikom Š. te da im je bilo poznato da je prema zakonu o unutrašnjim poslovima propisano da sve ovlasti u odsustvu direktora policije prelaze na načelnika sektora uniformisane policije koji dalje rukovodi upravom do izbora novog direktora sa svim ovlastima, te da mu načelnik Š. ništa konkretno u vezi sa njegovim kontaktima sa optuženim B., nije prenosio. Svjedok se dalje sjeća da je početkom februara, tačnije u ponedjeljak 3. februara 2020. godine, načelnik Š. stupio na dužnost vršioca dužnosti, te da je taj dan izvršena formalna primopredaja dužnosti između njega i bivšeg direktora K., te je svjedoku rekao da se E. M. treba dati zadatak, da se uputi akt svim sektorima sa zahtjevom presjeka svih aktivnosti koje su planirane. Svjedok dalje navodi da je istog dana u popodnevним satima pozvan od strane N. Š. u njegovu kancelariju, gdje istog zatekao vidno uznemirenog, te koji mu je saopštio kako je bio kod ministra, tj. optuženog S. B. koji je od njega tražio da premjesti E. M. u Kladanj, Dž. K. u Kalesiju, Dž. A. u Banoviće, te M. u sektor za edukaciju. Svjedok i N. Š. su nakon toga otišli do E. M. koji je izjavio kako ne želi da bude premješten u Kladanj, na što je Š. prisutne pitao šta da radi, i da li da se povuče sa pozicije vršioca dužnosti, nakon čega Š. ponovo odlazi do optuženog, tj. ministra,

te M. predlaže premještaj u Banoviće umjesto Kladnja što je M. ponovo odbio, te je Š. po treći put otišao do optuženog i M. rekao kako treba da na 10 dana ode u Kladanj nakon čega će biti vraćen u Tuzlu što mu je lično zagarantovao. Nakon navedenog razgovora svjedok se sa načelnikom Š. vratio u njegovu kancelariju, odakle je pozvan F. D., načelnik ureda direktora uprave policije, kojem je naloženo da prema kadrovima uputi zahtjev o internom premještanju M. E. a u Kladanj, komandira PS Kladnja za komandira PS Banovići, komandira PS Kalesija za šefa odsjeka za edukaciju, a Dž. K. za komandira PS Kalesija, na što je F. odmah reagovao, u smislu da bi traženi premještaji mogli biti sporni sa aspekta policijskog odbora, ukoliko budu podnesene žalbe, te je unatoč tome, a po naredbi Š., depeša o navedenom rasporedu, otišla taj dan. Svjedok se dalje sjeća da načelnik Š. nije niti jedanput naveo razloge zbog kojih se traže navedene smjene, što je i svjedoku bilo čudno, iz razloga što je bio upoznat sa spremom M. E., koji je prema njegovom mišljenju bio apsolutno odgovarajući za poziciju na kojoj se nalazio. Zatim, idućeg dana, svjedok navodi da je Š., vidno uznemiren, izjavio da će donijeti odluku kojom će povući sve smjene, te da se K. mora naći pozicija u okviru uprave policije, nakon čega je ponovno pozvan F. da sastavi depešu kojom povlači dan ranije naređene interne raspodjele. Nakon toga, svjedok navodi da je načelnik Š. sve prethodno navedeno saopštio i ministru, tj. optuženom S. B., nakon čega su Š. i optuženi B. otišli na sastanak kod tadašnjeg premijera T., gdje je načelnik Š. ponovio da neće vršiti nikakve interne premještaje, da će svoj posao obavljati profesionalne, te tražio da se raspiše konkurs za izbor novog direktora uprave policije, ali da je na tom sastanku od njega ponovno traženo da se A.N., načelnik sektora uniformisane policije preraspodijeli u Lukavac ili u Kalesiju, a da se na njegovo mjesto postavi ili S. H. ili F. Š., kao i da se umjesto F. D. načelnika ureda direktora uprave policije, postavi E. R., a da F. sebi neku poziciju u okviru uprave policije, što je načelnik Š. tom prilikom odbio uraditi. Svjedok se sjeća kako mu je načelnik Š. negdje polovinom februara saopštio da je nakon kolegija ministra, optuženi od njega tražio da se inspektor odjeljenja za unutrašnje istrage S. S. vrati za Gradačac iz razloga što je nezakonito postavljen u to odjeljenje, što je načelnik Š. također odbio učiniti. Svjedok se dalje sjeća da je povodom navedenih događaja davao izjavu u tužilaštvu krajem februara ili početkom marta 2020. godine.

Svjedok je u unakrsnom ispitivanju potvrdio da je 29.01.2020. godine imao kontakt sa načelnikom Š. koji mu je tom prilikom rekao da mu je ministar, tj. optuženi B., rekao da tih dana moraju porazgovarati, a koji razgovor se desio u ponedjeljak 03.02.2020. godine, ali da je svjedok sve vezano za te razgovore čuo od načelnika Š., tj. da nije prisustvovao istim, te da on nije imao nikakvih konkretnih susreta sa optuženim, a tadašnjim ministrom B., jer prema opisu njegovih poslova i radnih zadataka nije vezan za direktnu komunikaciju sa optuženim B., te da faktički nije došlo do realizacije navedenih premještaja i depeše, osim što je M. E. otišao u Kladanj.

Svjedok M. E. je u direktnom ispitivanju izjavio da je u MUP-u TK zaposlen od 2003. godine te da se trenutno nalazi u činu samostalnog inspektora, na poziciji šefa odsjeka za edukaciju gdje se nalazio i kada je optuženi došao na poziciju ministra, a da u nadležnost odsjeka za edukaciju spada planiranje, organizovanje, rukovođenje, nadziranje, obučavanje policijskih službenika uprave policije, od onih koji dođu na policijsku akademiju do službenika koji dođu na probni rad, kao i zaposlenih policijskih službenika uprave policije u svim segmentima, interne i eksterne edukacije, itd. Svjedok navodi da je 2008. godine magistrirao kriminalističke nauke na Fakultetu kriminalističkih nauka, a 2016. godine specijalizirao krivično pravo na Pravnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu, te da se trenutno nalazi na izradi doktorske disertacije na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Mostaru, da je pored toga prošao brojne edukacije kroz svoj stručni i profesionalni angažman u upravi policije radeći u sektoru kriminalističke policije 10 godina, da ima iskustva u otkrivanju i dokazivanju krivičnih djela korupcije i organizovanog kriminala a sve to vezano za njegovo imenovanje na poziciju na kojoj se nalazio. Svjedok se sjeća da je optuženi na poziciju ministra MUP-a imenovan u julu 2019. godine za vrijeme Dž. K. a kao direktora uprave policije. Svjedok dalje pojašnjava da se odsjek za edukaciju organizaciono nalazi u okviru sektora uniformisane policije, te da mu je neposredno nadređeni bio N. Š., ali da je kroz redovne sastanke i kolegije, na sedmičnom nivou imao i dogovore sa direktorom K., vezano za planiranje i edukaciju u toku godine, te da je već u avgustu mjesecu, direktor K., jednom prilikom izjavio da je bio na kolegiju kod ministra, tj. optuženog B., a kojom prilikom je ministar za svjedoka rekao da je on "najveće zlo" u upravi policije te da on, zajedno sa načelnikom sektora uniformisane policije kao njegovim pretpostavljenim N. Š., mora da ide "van zgrade", zatim da je nakon par dana došao u kancelariju svjedoka i rekao mu da je na sastanku na kojem je bio i ministar kao optuženi i tadašnji premijer, bilo riječi o svjedoku i načelniku Š., gdje je ponovo traženo da isti budu prebačeni, te da direktor K. nije znao razloge traženih premještaja ali da je svjedoku saopštio da on nije jedini čiji se

premještaj traži, spominjući pritom i A. i Š.. Svjedok se dalje sjeća da je prvi kontakt sa optuženim B., imao 13.09.2019. godine, kada je svjedok pozvan od strane načelnika Š. na sastanak, na kojem se sastaju komandiri 15 policijskih stanica, da izloži plan za edukaciju, na koji sastanak je došao i ministar, tj. optuženi, i kojom prilikom se upoznao sa istim, da bi nakon izlaganja svih prisutnih, ministar pitao načelnika Š., zašto svjedok ne nosi uniformu. Svjedok dalje pojašnjava da mu je direktor K. u skladu sa svojim ovlaštenjima koja proizilaze iz člana 5. stav 3. Zakona o policijskim službenicima, dozvolio da ne nosi policijsku uniformu, a da sada nosi uniformu jer mu je to nakon nekog izvjesnog vremena naredio direktor K.. Svjedoku je poznato da je nakon sastanka 13.09., optuženi pritužbom prijavio svjedoka unutrašnjoj kontroli zbog nenošenja uniforme koja je vodila postupak protiv svjedoka, a postupka se završio oslobađajućom odlukom unutrašnje kontrole. Svjedok se sjeća da je krajem istog mjeseca obaviješten od strane direktora K. da optuženi sada traži njegov premještaj u PS Kladanj na poziciju komandira a da se na njegovo mjesto dovede komandir Dž. A. koji je i dan danas suspendovan, zatim da se načelnika Š. prebaci u PS Kalesija a da na njegovo mjesto dođe F. Š., da se načelnik unutrašnje kontrole K. Š. prebaci na mjesto komandira u Kalesiju, te da se inspektor S. S., koji je službenik OKP PU Gradačac vrati u Tuzlu i rasporedi na drugo radno mjesto, kojom prilikom je direktor bio uznemiren i svjedoku ponovno nije mogao navesti razloge traženih premještaja. Svjedok navodi da je primjetio kako direktor K. trpi strašan pritisak, koji pritisak je povlačio i česte odlaske doktoru, zbog čega je svjedok istom rekao da ga prebaci u Kladanj ukoliko će to dovesti do olakšanja situacije, ali da direktor K. nije pristao i rekao da je to "test" za njega. Svjedok se sjeća da je direktor K. smijenjen 02. februara, te da je načelnik sektora uniformisane policije, N. Š., shodno Zakonu o unutrašnjim poslovima preuzeo dužnost direktora uprave policije, koji je svjedoku nakon sastanka kod ministra, tj. optuženog B., saopštio da mu je ministar rekao da će u toku dana riješiti status nekih policijskih službenika i da će biti "gorkih pilula", da bi načelnik sa M. M., istog tog dana oko 14,00 sati saopštio svjedoku da ministar traži njegov premještaj u Kladanj a Dž. K. u Kalesiju, na što je svjedok izjavio da traženi premještaji nisu zakoniti, te da ni načelnik Š. nije znao razloge traženih premještaja, nakon toga Š. ponovo odlazi kod ministra i vraća se i sada svjedoku saopštava da optuženi traži njegov premještaj u Banoviće, što svjedok ponovo nije prihvatio jer se nije radilo o njegovom profesionalnom neradu već o volji optuženog, da bi Š. ponovo otišao do optuženog i u povratku saopštio svjedoku da će ga prebaciti u Kalesiju a da ukoliko neće da ide u Kalesiju, ode u Kladanj na deset dana ali da ne smije uzeti bolovanje, a kojim razgovorima je prisustvovao i M. M.. Nakon što je svjedok odbio tražene premještaje, istog dana oko 15,15 sati je od šefa ureda D. F. dobio informaciju da je premješten u Kladanj a na njegovo mjesto premješten M. M., da je Dž. K. premješten u Kalesiju, da je Dž.A. prebačen u Banoviće. Svjedok je dalje izjavio da se idućeg dana javio u PS Kladanj na posao, te da se vratio u MUP radi primopredaje između njega i M. M., kojom prilikom mu je saopšteno da je načelnik Š. povukao depešu o smjenama, i da on ostaje u odsjeku za edukaciju. Istog tog dana oko 14,00 sati, načelnik Š. je svjedoku saopštio da je bio na sastanku sa ministrom, tj. optuženim S. B. i tadašnjim premijerom D. T., gdje ga je ministar ispitivao da li je prijatelj sa svjedokom, da li zna da je isti "najveće zlo", te da ukoliko načelnik ne premjesti svjedoka, da će oni to učiniti, na što je načelnik Š. izjavio da on to neće učiniti. Pored toga načelnik Š. je N. A. koji se zatekao u kancelariji svjedoka, saopštio da i on mora ići "van zgrade". Svjedok je u unakrsnom ispitivanju izjavio da izjave vezane za to da svjedok mora ići "van zgrade" njemu nije lično rekao optuženi B. koji je tada bio ministar, te da je sve to čuo od drugih, da je on premješten čim je smijenjen direktor K. kako je već naveo, a gdje ga je premjestio tadašnji v.d. direktor načelnik Š.. Svjedok je izjavio da se ne može izjašnjavati o tome da li je bilo nekog konkretnog pisanog zahtjeva ili naredbe od optuženog B., vezano za njegovu smjenu, te da njemu, prema hijerarhiji rukovođenja u MUP-u TK, ministar, tj. optuženi B. nije mogao ništa konkretno narediti.

Svjedok **F. D.** je na glavnom pretresu u direktnom ispitivanju izjavio da je po činu viši inspektor a da je u vrijeme mandata optuženog B. kao ministra, kao i sada, bio na poziciji načelnika ureda direktora uprave policije, te da se na tom mjestu nalazi zahvaljujući svom policijskom iskustvu od 28 godina, završenoj školi unutrašnjih poslova, pravnom fakultetu te položenom pravosudnom ispitu. Svjedok dalje navodi da je po prirodi njegovih poslova prvi saradnik direktora uprave policije, pa mu je tako poznata i saradnja direktora K. sa ministrom, tj. optuženim B., te se sjeća da je u momentu kada je optuženi imenovan na poziciju ministra, direktor K. bio na godišnjem odmoru, a što sve vremenski smješta na kraj jula 2019. godine. Po pitanju saradnje između direktora K. i optuženog B.a, svjedok navodi da mu je direktor, odmah nakon prvog stručnog kolegija kod ministra, na kojem su se isti i upoznali, prenio da njihova saradnja možda neće biti na profesionalnom nivou jer je već na tom prvom sastanku, ministar, tj. optuženi B., od direktora tražio određene stvari, među kojima i dva

interna premještanja za policijske službenike, odnosno da se od njega traži da odmah iz zgrade ministarstva, tj. da iz Tuzle izvrši premještanje glavnog inspektora Š. N. koji se u to vrijeme nalazio na poziciji načelnika sektora uniformisane policije, dakle drugorangirani čovjek u upravi, kao i samostalnog inspektora M. E. koji se u to vrijeme nalazio na mjestu šefa odsjeka za edukaciju. Svjedok dalje navodi da je direktor K. bio svjestan da činjenice da je interno premještanje policijskih službenika isključivo njegova nadležnost, te da je isti bio zatečen ovim zahtjevima, te da za tražene premještanje nije bilo opravdano razloga. Svjedok se dalje sjeća, da je iz razgovora sa direktorom K., saznao da se pritisak na istog, za vršenje internih premještanja nastavio u kontinuitetu u odnosu na ova dva policijska službenika koja je već spomenuo, da bi se nakon mjesec dva proširio, gdje je optuženi sada tražio interno premještanje Š. N. na mjesto načelnika PU Kalesija, a da se tadašnji načelnik PU Kalesija F. Š. dovede na njegovo mjesto, da se samostalni inspektor M. E. premjesti na mjesto komandira PS Kladanj, a da se tadašnji komandir PS Kladanj A. Dž. koji je bio suspendovan, formalno premjesti na tada upražnjenu poziciju komandira PS Banovići, zatim da se sa pozicije šefa odsjeka za unutrašnje istrage samostalni inspektor K. Š. premjesti, a da se na njegovo mjesto dovede samostalni inspektor S. S. koji je u to vrijeme obavljao poslove istražitelja u unutrašnjoj kontroli vrati PU Gradačac gdje inače i stanuje, tvrdeći pritom i da je njegov prethodni premještaj bio protuzakonit. Svjedok dalje navodi da je direktor K. bio isključiv u tome da ne želi postupiti po navedenim zahtjevima jer se sa istima ne slaže i jer ne postoji pravno obrazloženje za to, kao i da direktor nije htio da svoju isključivu nadležnost prepušta nekom drugom. Svjedok dalje navodi, vezano za S. S. za koga je tvrđeno da je protuzakonit njegov prethodni premještaj izvršen, da to nije tačno, a što je za posljedicu imalo i krivičnu prijavu protiv istog, koja je od strane tužilaštva ocijenjena kao neosnovana. Svjedok se sjeća da mu je direktor K. jednom prilikom rekao da mu je ministar B., tj. optuženi, da je direktor svojim dolaskom na početku mandata izvršio neopravdano interno premještanje nekih policijskih službenika iz sastava unutrašnje kontrole i da će on, ministar, učiniti sve što je potrebno da u unutrašnjoj kontroli vrati sastav kakav je bio prije dolaska direktora K.. Svjedok se sjeća da je mu je direktor K. jedne prilike, nakon kolegija, prenio da mu je ministar kao primjedbu na kolegiju iznio činjenicu da je M. E. u to vrijeme svoje poslove obavljao u civilnoj odjeći, dakle nije bio u policijskoj uniformi, da mu je direktor K. pokušao objasniti da on ima ovlaštenje utvrđeno Zakonom o policijskim službenicima koji propisuje da direktor ima ovlaštenje da pojedinim policijskim službenicima, ovisno o vrsti i vremenu u kojem se obavljaju određeni poslovi, može dati ovlast da poslove obavljaju u civilnoj odjeći, a ne u uniformi, ali da ga ministar nije htio saslušati, te direktoru rekao da će podnijeti prijavu unutrašnjoj kontroli, što je kasnije i uradio, a što je imalo epilog provođenja internog postupka koji je ocijenjen kao neosnovan. Svjedok dalje navodi da je tom prilikom direktoru K. rekao da ne vidi neki poseban razlog zašto M. ne bi obukao uniformu ako je već takva situacija, sa čim se direktor složio, nakon čega je naredio M. da ubuduće dolazi na posao u policijskoj uniformi, kako bi se izbjegao bar taj oblik konfrontacije. Vezano za smjenu direktora K., svjedok izjavljuje da je imenovanje pa tako i smjena direktora uprave policije definisana i propisana Zakonom o unutrašnjim poslovima i policijskim službenicima, gdje su jasno i precizno definisani načini i kriteriji kada se može podnijeti zahtjev i pokrenuti procedura za njegovu smjenu. 2019. godine tadašnji ministar, tj. optuženi B. je u dva navrata pred Vladu iznio prijedlog o izmjenama i dopunama Zakona o unutrašnjim poslovima, a koji prijedlozi su oba puta prošli propisanu proceduru, ali da nikada nisu došli do Skupštine, prvi puta zato što je skupština, tj. tadašnja opozicija reagovala, jer su ti prijedlozi sadržavali određene odredbe koje su bile neprihvatljive, a koji su se prije svega odnosili na prijedlog da se umjesto obligatorne saglasnosti nezavisnog odbora za pokretanje procedure i smjenu direktora uvede mišljenje koje automatski nije obavezujuće. Zatim da je drugi pokušaj direktno ugrožavao operativnost uprave policije koja je, kao takva temelj rada i koja je utvrđena Zakonom o unutrašnjim poslovima, kojom prilikom se umješala i međunarodna zajednica, što je bilo javno praćeno i putem medija, gdje su zajedničkim pismom visoki predstavnik i američka ambasada ocijenili predloženi tekst zakona neprihvatljivim zbog čega isti nije ni išao u dalju skupštinsku proceduru, da je pismo u to vrijeme također objavljeno na web stranici uprave policije, te je direktor K. svjedoku u više navrata govorio da je od strane ministra B., tj. optuženog, traženo da se to ukloni sa web stranice što je direktor K. također odbio, pa je ministar B. rad direktora uprave policije ocijenio ocjenom nezadovoljava i nakon što je ta ocjena prihvaćena i postala pravosnažna od stane Vlade TK, na prijedlog ministra je pokrenuta procedura te je 31.01.2020. godine direktor K. razriješen te dužnosti. Svjedok se dalje sjeća da je nakon smjene direktora K., poslove direktora uprave policije, 01.02. preuzeo načelnik sektora uniformisane policije Š. N. Zatim da je obzirom da je prvi radni dan bio ponedjeljak 03.02.2020. godine, svjedok otišao do kancelarije A. N., načelnika sektora kriminalističke policije, gdje je nedugo zatim došao i smijenjeni direktor K., zatim glavni inspektor K. M. i glavni inspektor T. Z., te nedugo zatim i načelnik sektora

uniformisane policije Š. N., kada je Dž. K. pitao šta će biti sa njegovim rasporedom, na što mu je Š. rekao da još uvijek ne zna, te da će do kraja dana saznati, da bi oko 15,00 sati načelnik Š. pozvao svjedoka u kancelariju u kojoj se nalazio i viši inspektor M. M., gdje je od svjedoka kao načelnika ureda, tražio da sačini akt i uputi ga odsjeku za upravne i kadrovske poslove putem kojeg će tražiti da se K. Dž. koji je prethodno smijenjen sa pozicije direktora uprave policije, rasporedi na poslove komandira PS Kalesija, a da se samostalni inspektor E. M. interno premjesti sa pozicije šefa odsjeka za edukaciju, na poslove komandira PS Kladanj, pa je svjedok u skladu sa obavezom koja proizilazi iz opisa njegovih poslova, načelniku Š. skrenuo pažnju da su tražena rješenja upitna, prije svega iz razloga što je pozicija komandira PS Kalesija ima niži čin od čina koji ima glavni inspektor Dž. K., odnosno da je to čin samostalnog inspektora, a koja pozicija je uz to još i popunjena, te da će zahtijevati posebno obrazloženje jer očigledno predstavlja izuzetak te da se mora obrazložiti interes policijskog organa zašto se popunjava odnosno mijenja već popunjena pozicija. Svjedok je načelniku Š. skrenuo pažnju i u vezi E. M., da je prije nego se izvrši interni premještaj, potrebno izvršiti provjeru udaljenosti, jer po odredbama Zakona o policijskim službenicima, kao određeni vid zaštite policijskih službenika, postoji zakonska odredba koja zabranjuje interne premještaje na udaljenosti većoj od 60 km od mjesta stanovanja ili mjesta trenutnog posla ovisno koje je dalje, inače bi takva rješenja, po eventualno izjavljenoj žalbi, policijski odbor kao drugostepeni organ, mogao staviti van snage. Svjedok se dalje sjeća da je i nakon njegovog upozorenja, načelnik Š. rekao da on to mora uraditi, da to od njega traži ministar B., tj. optuženi, te da će pisati nova rješenja ukoliko policijski odbor poništi ista, da se ne može oduprijeti pritisku i da će ako treba dati ostavku, kojom prilikom mu je svjedok pojasnio da on teoretski ne može dati ostavku jer se tu ne nalazi po imenovanju već po sili zakona kao vršilac dužnosti, na šta je Š. rekao da se pokuša naći neki kompromis jer je on nemoćan, nakon čega je svjedok, vidjevši da nema više izbora, sačinio traženi akt i uputio ga nadležnom odsjeku, a koji odsjek po zaprimljenom aktu sačinjava depešu i obavijest, što je učinjeno 03.02.2020. godine. Svjedok se dalje sjeća da je u toku razgovora sa načelnikom Š. u kancelariju ušao i E. M. kojem je Š. saopštio da ga mora premjestiti u Kladanj te da on ima čvrsto obećanje od ministra B. da će M. moći vratiti nazad u roku od 10 dana, ali da se M. pobunio i rekao da on to neće prihvatiti bez ikakvog otpora. Svjedok dalje izjavljuje da ga je idućeg dana, tj. u utorak, odmah po dolasku na posao, pozvao načelnik Š. u svoju kancelariju gdje je svjedok ponovo zatekao M. M. i gdje mu je načelnik rekao da cijelu noć nije spavao i tražio od svjedoka da napiše depešu kojom će staviti van snage oba interna premještaja koja je on dan prije napravio, govoreći da on to ne želi raditi, i da će rasporediti samo Dž. K. jer to mora, dok M. E. neće, nakon čega je svjedoka pitao na koji način se može izvršiti raspored K. a da to bude u skladu sa zakonom, pritom naglašavajući činjenicu da su u tom momentu sve pozicije u činu glavnog inspektora bile popunjene. Svjedok je tada načelniku Š. objasnio da je zakon predvidio i te mogućnosti kao izuzetak, tj. da se K. može privremeno rasporediti na poziciju sa činom niže ali koji raspored je ograničen do 6 mjeseci, kada se raspoređivanje vrši na neku od upražnjenih pozicija, da je u tom momentu bilo više upražnjenih pozicija u činu samostalnog inspektora, tj. dvije takve pozicije u samoj zgradi ministarstva odnosno unutar sektora kriminalističke policije, te da su pozicije slobodne u Lukavcu i u PS Banovići, nakon čega je načelnik Š. naložio da se sačini depeša kojom se van snage stavljaju prethodni rasporedi, kojom prilikom je naglasio da svjedok ne pravi novi raspored u Tuzli, jer Dž. K. treba da bude raspoređen van Tuzle po zahtjevu ministra B., na što mu je svjedok predložio Lukavac kao najbliži, s kojim prijedlogom je načelnik Š. otišao do ministra odakle se vratio sa saopštenjem da ministar, tj. optuženi B. ne dozvoljava premještaj K. u Lukavac i da insistira da to bude PS Banovići, te da u skladu sa takvom uputom, svjedok sačini akt prema odsjeku za kadrovske poslove, kao i depešu, što je isti i učinio. Svjedok se dalje sjeća da su svi zahtjevi upućeni od strane ministra, tj. optuženog B. S., direktoru K., nastavljani i prema v.d. Š. N., koji je svjedoku saopštio da je od njega traženo da su se, nakon što se izvrši premještaj K. i M., idući premještaji trebali odnositi na glavnog inspektora A. N. koji je trebao sa pozicije načelnika sektora kriminalističke policije biti premješten na poziciju načelnika PU Kalesija, te da je trebalo izvršiti i interni premještaj svjedoka, uz opasku da svjedok sebi može izabrati odgovarajuće radno mjesto u skladu sa činom, a da je na njegovo radno mjesto trebalo dovesti višeg inspektora R. E., te da se i dalje insisitiralo na povratku inspektora S. S. u PU Gradačac. Svjedok je u unakrsnom ispitivanju izjavio da je na prvom kolegiju koji je održan nakon povratka direktora K. sa godišnjeg odmora, ministar, tj. optuženi B. od istog zahtijevao dva interna premještaja, ali da svjedok nikada nije prisustvovao stručnom kolegiju, već da o tome i o svemu ostalom ima saznanja iz razgovora sa K., tj. da o svim okolnostima o kojima je svjedočio, ni u jednom momentu nije imao direktni razgovor sa optuženim B.. Svjedok je dalje izjavio da mu niko od kolega koje je spominjao nije pokazao nikakav pisani akt koji bi se odnosio na zahtjeve ministra B. i prema K. a kasnije i prema Š., a

vezano za smjene koje su tražene, ali da mu je K. na uvid dao nekoliko zapisnika sa stručnih kolegija na kojima su bili istaknuti zahtjevi koji nisu bili usklađeni sa zakonskim odredbama, ali da mu direktor K. nikada nije pokazao nikakav pisani akt koji se odnosio na zahtjeve ministra prema njemu, već da mu je navedene zahtjeve usmeno prenosio. Svjedok dalje navodi da povodom ovih dešavanja nikada nije sačinio službenu zabilješku, ali da postoji materijalna dokumentacija u kojoj je sadržano sve što je svjedok i navodio, a koja se sastoji od dvije depeše sačinjene prema organizacionim jedinicama i dva akta sačinjena prema odsjeku za kadrovske poslove, te nekoliko dokumenata koje je svjedok lično sačinio ispred uprave a koji su potpisani od strane direktora i upućeni na ruke ministra, tj. optuženog S. B., a isti su se odnosili na pojedine zahtjeve koji nisu sadržani u ovom iskazu, a koji su prema stavu svjedoka bili suprotni. Svjedok je dalje izjavio da cijeneći hijerarhiju rukovođenja i njegovu poziciju, on nema nikakvih direktnih dodira sa funkcijom ministra policije, te da kada je u pitanju E. M., isti i danas nosi uniformu, ali da ovisno o vrsti poslova i vremenu u kome se izvodi, direktor policije ima tu ovlast da dozvoli policijskom službeniku da ne nosi uniformu, te da nije mali broj uposlenika u statusu policijskog službenika koji svoj posao obavljaju u civilnoj odjeći, te da je svjedok često jedan od takvih, jer on pripada direktno uredu i nije vezan ni za jedan sektor. Svjedok dalje ističe da je načelnik Š. prvo postupio po naredbama optuženog B., pa da je tek dan poslije opozvao svoje radnje, te da je kao i slučaju sa K., i Š. svjedoku sve usmeno prenosio, tj. nije mu pokazao nikakav materijalni akt niti dokument vezan za te premještanje. Svjedok je na upit optuženog izjavio da je E. M. pripadnik sektora uniformisane policije, i da je upoznat sa članom 106. Zakona o policijskim službenicima gdje je u stavu 1. propisano da je lakši disciplinski prekršaj nenošenje uniforme, ali da direktor ima ovlasti da odobri obavljanje poslova u civilnoj odjeći kako je to već naveo.

Svjedok **K. N.** je u direktnom ispitivanju izjavio da je u vrijeme dolaska ministra B. bio pomoćnik ministra za poslove kabineta ministra, na kojoj poziciji se nalazio i u vrijeme direktora I. S., vezano za kojeg je svjedok po nalogu ministra B.a, tj. optuženog, na osnovu akta od nezavisnog odbora, 08.05.2020. godine poslao prijedlog odluke o imenovanju istog na poziciju direktora uprave policije. Svjedok se sjeća da je tog istog dana u neformalnom razgovoru sa šefom odsjeka za kadrovske poslove, E. T., saznao da postoje određeni problemi u vezi izdatog uvjerenja o ispunjavanju uslova za odlazak u penziju S. I. kao kandidata za direktora uprave policije, a koji problemi se odnose na grešku u vezi radnog staža te da bi direktor po stvarnom činjeničnom stanju, trebao da ide u penziju dva mjeseca prije isteka mandata, da bi mu D. S., koja je sekretarica ministra donijela navedeni akt na uvid, iz kojeg je proizlazilo da S. I. ispunjava uslove, dok je iz drugog akta proizlazilo da isti ne ispunjava uslove i da će u toku mandata otići u penziju jer će ispuniti starosni kriterij od navršenih 65 godina, što znači da je tim drugim aktom faktički potvrđeno da isti nije ispunjavao uslove. Svjedok se dalje sjeća da je akt koji mu je donijela sekretarica S., slikao svojim službenim telefonom, i sliku poslao ministru B. putem Vibera, s kojeg broja je nakon određenog vremena došao odgovor da je "procedura u toku". Svjedok dalje navodi da je sa ovom činjenicom bio upoznat i v.d. direktor policije N. Š. i sekretar, ali da je svjedok sliku poslao ministru jer je smatrao da bi mogle nastupiti određene posljedice po njega ukoliko ne bi prosljedio isti. Svjedoku je zbog odstupanja u svjedočenju predložen zapisnik o saslušanju svjedoka iz istrage od 11.05.2020. godine u kojem je svjedok izjavio da ga je nakon što je akt slikao i poslao ministru B., isti nazvao i rekao mu da je upoznat sa sadržajem tog akta i da je predmet već stigao na Vladu, međutim svjedok je dalje izjavio da se po drugom pozivu u tužilaštvo, ispravio i rekao da ga ministar ipak nije nazvao, pa je svjedok na osnovu svega navedenog zaključio kako je optuženi S. B. bio upoznat sa sadržajem predmetnog akta, ali da to on ne može sa sigurnošću potvrditi. Na upit suda svjedok je potvrdio da je na poruku koju je poslao ministru B., stigao odgovor nakon pola sata. Svjedok je u unakrsnom ispitivanju potvrdio da je 07.05.2020. godine došao prijedlog nezavisnog odbora za imenovanje S. I., a da je 08.05.2020. godine ministar B. dostavio svjedoku prijedlog za imenovanje istog za direktora policije, ali se svjedok ne može sjetiti da li mu je ministar B., tj. optuženi, uz taj prijedlog dostavio dokumentaciju koja se odnosi na ličnost S. I., pošto je imenovani bio jedini kandidat, te nije održan ni intervju. Svjedok se sjeća da su otišla dva akta i to prijedlog odluke za imenovanje i propratni akt, te da vezano za navedeni prijedlog nije imao neku posebnu komunikaciju sa ministrom B., tj. da je on odradio samo tehnički dio, te da optuženi B. na njega i ne može vršiti bilo kakav pritisak jer je svjedok samo pomoćnik ministra i nema nikakvog uticaja, osim da postupa po zahtjevima ministra. Svjedok je na dodatni upit tužioca pojasnio da je iz Vlade zatraženo da im se dostavi materijal koji je trebao biti dostavljen uz propratni akt i prijedlog za imenovanje, a koji materijal se odnosi na propratni akt Vladi kojim se dostavlja da stavi na dnevni red imenovanje Ibrahimovića za direktora

policije te u prilogu tog akata i prijedlog odluke o imenovanju sa svim podacima za S. I., jer je Vlada tražila da ima uvid u kompletan predmet.

Svjedok **B. S.** je u direktnom ispitivanju izjavio da je u MUP-u TK zaposlen od 1985. godine, za koje vrijeme je vršio razne dužnosti, od pripravnika do trenutne pozicije sekretara ministarstva, u tri navrata je bio i vršilac dužnosti ministra unutrašnjih poslova, a da je kao sekretar zaposlen od 2013. godine, te da je prema opisu poslova sekretar i zamjenik ministra prema zadnjim izmjenama pravilnika, a čija je osnovna funkcija da koordinira i radi između osnovnih organizacionih jedinica, da se stara o saradnji sa drugim organima, priprema zakonske i podzakonske akte, te vrši druge poslove. Svjedok dalje pojašnjava da je održavanje kolegija u MUP-u TK propisan kao obavezna forma funkcionisanja a na istima se razmatraju najznačajnija pitanja iz djelokruga rada MUP-a, te da je svjedok s obzirom na njegovu funkciju sekretara, član kolegija, i prisutan je na svakom kolegiju u bilo kom sazivu ministarstva, zatim da pored njega, kolegijima prisustvuju ministar, direktor uprave policije, pomoćnici, sekretar, glavni kantonalni inspektor zaštite od požara kao i druga lica za koja se smatra da trebaju biti prisutna, kao i da je svjedok bio na svakom kolegiju za vrijeme direktora K.. Svjedok se sjeća da je S. I. imenovan za direktora uprave policije dana 11.05.2020. godine na sjednici Vlade, mada je u tom trenutku vođena parnica po tužbi smijenjenog direktora K.. Svjedok je tog dana pozvan od strane ministra B., tj. optuženog u ranim jutarnjim satima, koji je svjedoku saopštio da je stigla odluka nezavisnog odbora za izbor direktora te da treba uputiti akt prema Vladi o imenovanju direktora, ali da je taj zadatak dao N. K.. Svjedok je tom prilikom bio iznenađen i pitao ministra da li je imao pravo da raspravlja o tom pitanju imajući u vidu da je u toku parnični postupak vezan za smjenu direktora K., te da smatra da je nezavisni odbor iskoristio međuprostor i uputio prijedlog ministru za imenovanje direktora. Svjedok se sjeća da je ministru B., tj. optuženom rekao kako misli da to nije u redu i da ne bi trebalo slati prijedlog Vladi, jer je po Zakonu o unutrašnjim poslovima propisano da kada se smijeni direktor postoji mehanizam, na način da zamjenik direktora vrši njegovu funkciju u punom kapacitetu, pogotovo zbog reprekusija koje jedno takvo imenovanje u toku trajanja parničnog postupka može proizvesti, a što je u krajnjem slučaju i rezultiralo svim do čega je dovelo to imenovanje. Ministar B., tj. optuženi je svjedoku rekao da je nezavisni odbor to mogao i trebao, te je spomenuo da je čak i kantonalni pravobranilac konsultovan tom prilikom, te je ministar rekao da smatra da ima pravo i da može da predloži direktora na osnovu takve odluke nezavisnog odbora. Svjedok se sjeća da je nakon razgovora sa ministrom B. otišao do sekretara Vlade Č. E. i saopštio mu da će danas doći prijedlog MUP-a za sjednicu Vlade o imenovanju direktora, jer je isti bio istog mišljenja kao i svjedok, tj. da nezavisni odbor ne bi trebao i mogao donijeti takvu odluku. Svjedok je dalje izjavio da ga je prijedlog za imenovanje I. S. za direktora uprave policije iznenadio jer je sa istim bio generacija i znao da u isto vrijeme ispunjavaju uslove za penziju, 08.05.2020. godine. T. E. je svjedoku saopštio da je napravljena greška na uvjerenju koje je izdato od strane MUP-a TK, a koji je bio vidno nervozan i uzbuđen. Svjedok pojašnjava da je riječ o uvjerenju koje govori o tome da I. S. ne ispunjava uslove za penziju u vrijeme trajanja mandata, koje uvjerenje se izdaje na lični zahtjev, ali da je svjedok čim je vidio datum 21.02.2021. godine znao da imenovani u tom periodu ispunjava uslove za penziju te je T. rekao da još nije kasno, jer to još nije razmatrano na Vladi, te je svjedok predložio da se napravi novo uvjerenje i sačini zaključak o ispravi greške, te bilo kakav akt kojim će se o tome upoznati ministar, nezavisni odbor, i Vlada, što je T. i učinio, tj. sačinio je obavijest kojom konstatuje da je učinjena greška u prvom uvjerenju te da kandidat I. S. u vrijeme izdavanja potvrde, tj. 04.03.2020. godine ispunjava uslove za penziju, te je svjedok istom naložio da preduzme sve kako bi navedena obavijest stigla do ministra, nezavisnog odbora i skupštine, kojom prilikom je istom na raspolaganje stavio i svoje auto, i naložio da o svemu posebno obavijesti K. N. koji je pomoćnik ministra za kabinet i koji ima direktnu komunikaciju sa ministrom, sve to da bi ministar B. mogao Vladu pravilno informisati o novonastaloj činjenici. E. T. je nakon toga saopštio da je o svemu upoznao K. koji je o tome obavijestio ministra B., te da je sekretarici ministra predao protokol, kao i skupštini i nezavisnom odboru. Svjedok se sjeća da je 11.05.2020. godine ujutro primjetio da se nešto čudno događa, jer je tog dana trebalo da bude i ročište na sudu povodom parničnog postupka pokrenutog od strane DŽ. K. o izricanju privremene mjere, kojeg dana je Vlada po nekom hitnom, urgentnom postupku zasjedala i donijela odluku o imenovanju I. S. za direktora uprave policije, da bi istog tog dana oko 13,00 sati svjedok bio pozvan u kancelariju ministra B., tj. optuženog koji mu je tom prilikom rekao da prethodno spominjanu obavijest sada prvi put vidi, na što mu je svjedok rekao da on ima informaciju da ministar za to zna, ali i da je nemoguće da sa istim nije upoznat jer je obavijest bila i u medijima, kao i da cijeli MUP zna za istu, nadalje svjedok mu je rekao da ga je K. N. obavijestio o navedenoj obavijesti, na što je ministar B. izjavio da on ništa ne zna i naložio svjedoku da provjeri da li u tom slučaju postoje

elementi za pokretanje disciplinskog postupka protiv E. T. jer ga je isti navodno pogrešno informisao, pa je svjedok u skladu sa svojim dužnostima proveo traženu proceduru. Svjedok je u unakrsnom ispitivanju potvrdio da je stigao prijedlog nezavisnog odbora o imenovanju S. I. za direktora uprave policije, te pojasnio zašto se nije složio sa ministrom B. po pitanju prava na imenovanje direktora za vrijeme trajanja postupka po tužbi smijenjenog direktora K., i to zbog toga da prema svom dugogodišnjem iskustvu od 38 godina zna da u fazi postupka u kojoj se nalazio postupak po tužbi Dž. K., nezavisni odbor nije imao pravo da iskoristi takvu situaciju. Svjedok dalje pojašnjava da Zakon o unutarnjim poslovima propisuje više modaliteta i kombinacija kada dođe prijedlog nezavisnog odbora, tj. da može doći jedan ili više kandidata, ali da ukoliko dođe prijedlog samo za jednog kandidata, ministar može isti uputiti Vladi na imenovanje, te da je to stvar ministra hoće li taj prijedlog podržati i uputiti Vladi, jer konačnu odluku donosi Vlada. Svjedok je izjavio da on iznošenjem svojih stavova ni na kakav način ne može uticati na prijedlog nezavisnog odbora, zatim da je u razgovoru sa sekretarom Vlade, Č. saopštio da je kantonalno pravobranilaštvo navodno dalo saglasnost da se nakon ukidanja prvostepene presude postupak imenovanja može nastaviti, nakon čega je svjedoka nazvala i A. F. koja je svjedoku saopštila da ju je prije zasjedanja nezavisnog odbora pozvao neko iz Vlade i tražio od nje mišljenje da li može da se nastavi postupak imenovanja direktora, obzirom da je u toku sudski postupak što je ista potvrdila, kojom prilikom u toku razgovora sa svjedokom ista nije izjavila ko ju je nazvao iz Vlade, te da je bila razočarana što je razgovor između nje i svjedoka bio pogrešno interpretiran, te rekla da će ubuduće sve svoje razgovore snimati kako ne bi došlo do pogrešne interpretacije. Svjedok objašnjava da je T. E. šef odsjeka za kadrovske poslove MUP-a koji mu je saopštio da postoji greška prilikom sačinjavanja uvjerenja službene evidencije za ispunjavanje uslova za odlazak u penziju kandidata S. I., te potvrdio da je T. sačinio obavijest koju je svjedok i vidio a u kojoj obavijesti je bilo navedeno da je u uvjerenju koje je izdato napravljena greška, te da kandidat I. S. ne ispunjava uslove za imenovanje na poziciju direktora odnosno da puni uslove za penziju, sa datumom izdavanja prvog uvjerenja tj. sa 04.03.2020. godine. Svjedok je dalje izjavio da je E. Č., sekretar Vlade po njegovom pozivu rekao da će o svemu navedenom obavijestiti ministre sa kojima bude mogao razgovarati imajući u vidu da je bio petak popodne, pritom imenujući ministra S. M., te da će o svemu upoznati i premijera D. T., što je isti i učinio i o tome obavijestio svjedoka. Svjedok je dalje izjavio da je bio iznenađen iznenadnim zakazivanjem Vlade i izborom I. za direktora uprave policije, jer nije bila praksa da se sjednica Vlade zakazuje tako rano, kao i način na koji je sazvana, te da je sve to govorilo o urgentnosti i hitnosti iste, kao da je nekome bilo jako stalo da se ta sjednica takvom brzinom sazove i održi, posebno imajući u vidu način na koji su ministri obaviještavani, jer je redovna procedura takva da kolegij elektronskim putem najavi sjednicu Vlade, te da svjedok smatra da je u ovom slučaju bilo riječi o sazivanju sjednice telefonskim putem, te da ista nije bila niti najavljena niti publikovana, da je za zakazivanje sjednice nadležan premijer. Svjedok dalje izjavljuje da ga je K. Dž. obavijestio da je o navedenoj grešci u uvjerenju i obavijesti upoznao ministra B., tj. optuženog, te da je po nalogu ministra pokrenuo proceduru te je pokrenut disciplinski postupak protiv T.E. koji je na kraju oslobođen odgovornosti, sa ishodom da je potpuno bezpredmetno vođen.

Svjedok Č. E. je u direktnom ispitivanju izjavio da je zaposlen u Vladi TK na poziciji sekretara Vlade te da rukovodi Uredom Vlade koji je nadležan za pripremu i održavanje sjednica. Svjedok dalje tvrdi da je s obzirom na to da radi sa službom u tom dijelu pripreme i održavanja sjednica Vlade, upoznat sa činjenicom da je u petak 08.05.2020. godine u jutarnjim satima, sekretarica tadašnjeg premijera D. T., u kancelariju svjedoka donijela pismeno, a koje je poslato od strane ministra unutrašnjih poslova, tj. ministra B., da se dokument odnosio na prijedlog za imenovanje direktora Uprave policije, koji je bio nepotpisan, te da ga je sekretarica obavijestila da će dokument biti potpisan nekad kasnije. Svjedok se sjeća da je istog dana u 10,00 sati, pozvan u kabinet premijera na konsultaciju, gdje je zatekao premijera i ministra B., tj. optuženog. Tom prilikom je svjedoku rečeno da će vjerovatno biti potrebe da se u toku dana, po osnovu prijedloga koji je svjedok prethodno primio, organizirati vanrednu telefonsku sjednicu Vlade, sa prijedlogom potrebe imenovanja direktora Uprave policije MUP-a TK, nakon čega je svjedok premijera upozorio da jedna takva procedura, ne priliči da bude održana putem telefonske sjednice Vlade, a koja se inače koristi kada je u pitanju donošenje opštepoznatih dokumenata za koje nije potrebna posebna rasprava i gdje je većina Vlade lako mogla zaključiti u čemu je riječ, obzirom da se sjednice koje se održavaju telefonskim putem održavaju na način da se svi članovi Vlade uključe u određenu Viber grupu, gdje nema nikakve mogućnosti posebne rasprave ukoliko je nešto eventualno sporno u dijelu materijala. Svjedok dalje navodi da mu je premijer rekao da najvjerovatnije onda neće ni biti organizovana vanredna sjednica tog dana, te da će se on u toku dana konsultovati sa političkom većinom u

skupštini kantona. Svjedok je, s obzirom na to da je iz medija saznao da je vođen postupak po tužbi ranijeg direktora uprave policije i da je od strane Kantonalnog suda poništena odluka prvostepenog suda i vraćena na ponovno odlučivanje, pitao premijera ima li ta činjenica ikakvog uticaja na ovaj postupak imenovanja direktora uprave policije, na što mu je premijer odgovorio da nema nikakvih smetnji da se postupak imenovanja nastavi. Svjedok se dalje sjeća da ga pred kraj tog dana kontaktirao sekretar MUP-a TK S. B. koji ga je zamolio da obavijesti premijera da se pred sudom vodi postupak po tužbi ranijeg direktora policije, kojom prilikom ga je svjedok obavijestio da je to već učinio te da mu je rečeno da nema nikakvih smetnji da se postupak imenovanja novog direktora nastavi. Svjedok se sjeća da je preko vikenda u medijima čuo da je izdato novo uvjerenje u okviru MUP-a TK vezano za predloženog kandidata za direktora uprave policije, koji prema njihovim podacima ne ispunjava uslove za imenovanje, zatim da mu je u ponedjeljak ujutro oko 8,10 sati službenik iz Ureda premijera koji je inače zadužen medijsku prezentaciju sjednica, rekao kako mu je premijer rekao da treba biti održana sjednica Vlade tog jutra u 8,15 sati, što je začudilo svjedoka jer njemu ništa od tog nije bilo poznato, zbog čega je otišao do kabineta premijera, jer niko nije pozvan na sjednicu koja se trebala održati za 5 minuta, u kojem kabinetu je zatekao premijera i optuženog B., te pitao premijera da li je planirana neka sjednica u 8,15 sati, što je premijer potvrdio, a svjedok je istog upoznao sa činjenicom da mu niko nije prenio da sjednica treba biti održana, pa stoga niko nije ni pozvan na istu, nakon čega je premijer od njega tražio da pozove ministre, ali ga je svjedok upozorio da je za takvo što potrebno dosta vremena, uzimajući u obzir pozivanje i dolazak ministara u samu zgradu Vlade TK, a svjedok se sjeća da je i tom prilikom premijera i ministra B. pitao da li na postupak imenovanja novog direktora uprave policije ima uticaja činjenica da je izdato uvjerenje iz kojeg proizilazi da predloženi kandidat ne ispunjava uslove za imenovanje, na šta je ministar B. svjedoku rekao da je jedini dokument koji je bio u okviru procedure pred nezavisnim odborom i koji je on dobio od nezavisnog odbora, uvjerenje koje je bilo od ranije u okviru samog postupka, te daje on takav predmet sa takvim uvjerenjem, u skladu sa procedurom propisanom Zakonom o unutrašnjim poslovima, predložio Vladi TK, te da mu je i premijer potvrdio da oni raspolažu samo tim zvaničnim dokumentom a da drugog dokumenta nemaju. Svjedok se sjeća da je tom prilikom premijeru rekao da može nekako razumjeti da je provedena procedura i da je utvrđen prijedlog koji je dostavljen premijeru, te da kada članovi Vlade o tome rasprave i odluče o tom prijedlogu, to predstavlja zvaničnu odluku koja proizvodi pravne posljedice, na šta su mu premijer i ministar B. rekli da imaju što imaju i da će se procedura nastaviti. Svjedok dalje navodi da je sa saradnicima pozvao sve ministre da dođu na sjednicu, koja je počela u 8,30 sati, a na kojoj je bilo prisutno 11 od ukupno 13 članova Vlade, zatim da je s obzirom na hitnost zakazivanja sjednice za tako kratko vrijeme postojao tehnički problem jer osoba koja je zadužena za tonsko snimanje sjednica nije bila raspoloživa, koji problem je otklonjen. Svjedok se sjeća da je dnevni red sjednice bio prijedlog ministra unutrašnjih poslova S. B., tj. optuženog, za imenovanje direktora uprave policije, kao jedina tačka, a da je premijer bio predlagač dnevnog reda sjednice, ali da je obrađivač povodom tog prijedloga tačke dnevnog reda bio ministar B., zatim da je nakon otvaranja sjednice premijer riječ dao obrađivačima materijala, odnosno ministru B. koji je opisao proceduru pred nezavisnim odborom, te da je prijedlog nezavisnog odbora dostavljen ministarstvu koje je zatim isti dostavilo Vladi, na što je bio samo jedan upit ministra finansija S. M. koji je od ministra B. tražio da mu pojasni da li informacije koje kruže vezano za novo uvjerenje da S. I., kao predloženi kandidat, ne ispunjava uslove za imenovanje, imaju ikakvog uticaja na postupak izbora, u kontekstu zakonske odredbe koja propisu je da osoba koja ispunjava uslove za penziju tokom mandata na koji se imenuje, ne bi trebala biti imenovana, na što je ministar B. ponovo isto ispričao bez nekog dodatnog pojašnjavanja. Svjedok se dalje sjeća da je nakon toga premijer dao prijedlog odluke o imenovanju kakav je dostavio ministar B., tj. optuženi, a koji prijedlog je jednoglasno izglasan od strane svi 11 prisutnih članova Vlade, da je sjednica završena oko 8,55 sati, nakon koje je ministar B. svjedoka zamolio da odluku o imenovanju odmah izradi, obzirom da ured Vlade izrađuje dokumente po tim prijedlozima, što je svjedok i učinio te odnio odluku premijeru na potpis, te ovjereni dokument dao ministru B.. Svjedok je u unakrsnom ispitivanju potvrdio da je prijedlog za imenovanje direktora uprave policije, koji je dobio od sekretarice ministra B., bio nepotpisan, kao i da nije bio nikakav propratni akt uz njega, zatim da je još u petak, kada je bio predat taj prvi prijedlog koji nije bio potpisan, svjedok zamolio ministra B. da im dostavi zvanični dokument koji je potpisan, što je ministar B. obećao uraditi, tj. potpisati isti, te je na prethodnoj spominjanoj elektronskoj sjednici prezentira potpisani dokument, zatim da uz prijedlog nije bilo nekih posebnih priloga. Svjedok dalje ističe da je svu komunikaciju koju je imao u kompletnom predmetu obavljao u prisustvu i premijera T. i tadašnjeg ministra B., a sada optuženog, ali da je tačno kako je o zakazivanju vanredne sjednice komunicirao sa premijerom, pritom navodeći da je i tom prilikom bio prisutan ministar B., zatim da on nije imao

prilike da lično vidi novo uvjerenje iz kojeg proizilazi da kandidat S. I. ne ispunjava uslove za imenovanje, da se ne može sjetiti da li je prijedlog za imenovanje koji je prezentiran na sjednici imao nekih priloga ali da se to može lako provjeriti jer je sve što je bilo na sjednici eksponirano, te da svjedoku nije poznato da li je premijer upoznao i konsultovao se sa ostalim subjektima u Vladi, vezano za podatke o S. I.

Svjedok **S. D.** je u direktnom ispitivanju izjavila da je sekretar u kabinetu ministra MUP-a TK, a da se sjeća aktivnosti koje su prethodile imenovanju S. I. za direktora uprave policije, navodeći da joj je donešen jedan akt iz kadrovske službe vezan za to da li S. I. ispunjava uslove za penziju, koji je bio naslovljen na ruke tadašnjeg ministra S. B., a sada optuženog, a da je svjedok zbog toga što ministar B. nije bio tu, postupila kako je mislila da treba i odnijela akt svom nadređenom tj. pomoćniku ministra za poslove kabineta N. K., koji joj je akt nakon izvjesnog vremena vratio, a svjedok se sjeća da do kraja radnog vremena tog dana, ministar B. nije dolazio na posao, tj. od momenta kada je svjedok primila akt pa do četiri sata. Svjedok se sjeća da u ponedjeljak ministra B. također nije bilo, a akt je bio na njegovom stolu da kada dođe bude upoznat s njim, da je ministar kada je došao akt signirao na 08 02, a što predstavlja signaturu organizacione jedinice sekretara ministarstva S. B., koji je svjedok i odnijela imenovanom. Svjedok je u unakrsnom ispitivanju izjavila da je na okolnostima o kojima je svjedočila davala i iskaz u prostorijama tužilaštva TK i to zapisnik broj T03 0 KTA 0087407 20 od 12.06.2020. godine koji je branilac predočio zbog odstupanja u svjedočenju svjedoka. Dakle u navedenom zapisniku, svjedok je izjavila da je oko 15 sati u njenu kancelariju došla N. B. koja radi u pisarnici ministarstva i donijela obavještenje sa internom knjigom dostave koju je svjedok potpisala i preuzela navedeni akt, a vezano za to da li je iz kadrovske službe MUP-a TK upućeno neko pismeno obavještenje naslovljeno na ministra B., što je svjedok potvrdila kao tačno, pritom navodeći da se zbog proteka vremena na sjeća svih detalja, da se svjedok ne može sjetiti šta je pisalo u aktu koji je zaprimila, ali da je u njenoj knjizi zapisano da se radi o aktu koji je vezan za ispunjavanje uslova penzije.

Svjedok **N. M.** je u direktnom ispitivanju izjavila da radi u stručnoj službi Skupštine TK, da prati rad Nezavisnog odbora vezano za izbor direktora uprave policije, onako kako je propisano poslovnikom i zakonom, kao i da je bila na sjednici Nezavisnog odbora kada se odlučivalo o prijedlogu za imenovanje S. I. za direktora uprave policije. Svjedok pojašnjava da Nezavisni odbor raspisuje konkurs na koji se prijavljuju kandidati, zatim da je odbor 07.05.2020. godine održao jednu sjednicu, da bi zaprimili rješenje o suda o obustavi postupka za prijedlog kandidata za direktora uprave policije zbog toga što se vodi ranije pokrenut sudski postupak po tužbi smijenjenog direktora K., ali da je odbor i pored tog rješenja nastavio sa svojim radom i održao i drugu sjednicu, jer je došlo novo rješenje od Kantonalnog pravobranilaštva da je određeni zahtjev tužioca odbijen, pa je odbor procijenio da može nastaviti sa svojim radom, te da je od dva prijavljena kandidata, o čemu postoji zapisnik, odbor predložio jednog kandidata. Svjedok se sjeća da je na sjednici Nezavisnog odbora na kojoj je odlučeno da će odbor nastaviti sa procedurom izbora, bio prisutan zamjenik pravobranioca jer je isti pozvan na sjednicu, te da je tog dana otišao prijedlog kandidata ispred Nezavisnog odbora. Svjedok se dalje sjeća da je nakon toga iz MUP-a stiglo novo uvjerenje koje se ticalo S. I.. Svjedok pojašnjava da je prvo uvjerenje bilo u sklopu dokumentacije o imenovanju S. I., i da je to uvjerenje Nezavisni odbor i uzeo u razmatranje, a iz kojeg je proizilazilo da kandidat ne ispunjava uslove za penziju, ali da je poslije par dana stiglo novo uvjerenje iz kojeg je proizilazilo da S. I. ispunjava uslove za penziju, što odbor nije htio da razmatra, a da je svjedok novo uvjerenje dostavila predsjedniku odbora po ustaljenoj proceduri. Svjedoku je radi preciznosti predočen zapisnik o njenom saslušanju KT TK u kojem je svjedok izjavila da su narednog dana pristigla dva akta o kojima je obavijestila predsjednika H. M., da je prvi zahtjev bio od advokata Dž. K., D. A., da mu se prije 9 sati u ponedjeljak dostavi dokumentacija vezana za provođenje konkursne procedure za izbor direktora uprave policije, a da je nakon toga iz MUP-a stigla obavijest u kojoj se navodi da je uvjerenje za S. I. vezano za ispunjavanje uslova za odlazak u penziju u mandatnom periodu neispravno zato što će kandidat u mandatnom periodu ispuniti uslove za odlazak u starosnu penziju, da su ti akti skenirani i poslani predsjedniku odbora H. M., a zatim i svim ostalim članovima odbora, nakon čega je predsjednik H. M. svjedoku rekao da zakaže sjednicu za ponedjeljak 11.05. u 8,00 sati, pa je svjedok internetom poslala pozive članovima odbora prije kraja radnog vremena, a što je svjedok sve potvrdila kao tačno. Svjedok se sjeća da Nezavisni odbor nije htio razmatrati drugo uvjerenje, niti se ponovo vraćati na konkursnu proceduru jer su smatrali da je uvjerenje koje su oni imali validno.

Svjedok je u unakrsnom ispitivanju izjavila da je sjednica Nezavisnog odbora na kojoj je trebalo biti razmatrano drugo uvjerenje zakazana za 11.05.2020. godine u 8,00 sati a za koju se nisu stekli uslovi, pa ista nije ni održana, da svjedok prije prijedloga za imenovanje kandidata za izbor direktora policije nije konsultovala zamjenika kantonalnog pravobranioca E. A., već da je isti pozvan od strane predsjednika na sjednicu i koji je i prisustvovao istoj, zatim da je imenovanog neko od članova Nezavisnog odbora pitao da li da se nastavi rad odbora ili da i dalje bude obustavljen postupak, na što je E. A. rekao da on ne može dati to mišljenje i da je tu došao samo kao zamjenik, da je i pored toga Nezavisni odbor jednoglasno odlučio da se procedura za izbor direktora nastavi tog istog dana. Na upit suda svjedok je izjavila da Nezavisni odbor nije uzeo u razmatranje drugo uvjerenje jer je procedura već bila završena i kandidat predložen u vrijeme kada je drugo uvjerenje stiglo, dok je na dodatni upit branioca svjedok izjavila da je moguće da se radilo o obavijesti a ne o uvjerenju iz službenih evidencija.

Svjedok **O. A.** je u direktnom ispitivanju izjavila da se nalazi na poziciji višeg referenta za kadrovske evidencije koji vodi personalna dosijea, zdravstveno osiguranje, razne statističke preglede, pol, starost. Svjedok se sjeća da ju je njen šef E. T. u petak, nekad u maju mjesecu 2020. godine, pozvao i rekao da provjeri radni staž S. I., na što je svjedok odgovorila kako nema potrebe da se to provjerava jer imenovani stiče uslove za penziju u februaru 2024. godine, o čemu je T. upoznao sekretara S.B., ali da je oko 14,00 sati obaviještena od šefa T. da je izvršena ispravka, te da je akt odnijet na pisanicu MUP-a TK, a da je T. uvjerenje odnio sekretaru S.. Svjedok se sjeća da joj je šef T. poslije rekao kako je bila greška na uvjerenju u smislu da su na uvjerenju bili generalno navedeni podaci od S. I. i radni staž, dok nije bilo napisano da li isti stiče ili ne stiče uslove kako se inače piše na uvjerenju, ali da svjedok nije davala podatke za izradu uvjerenja već da je to učinila njena kolegica J. B. koja je vodila PU Gračanicu. Svjedok pojašnjava da ona nije izvršila uvid u dosije S. I., zatim da se sve kompjuterski provjeri i izvadi dosije zavisno od toga šta od podataka se traži, da se zatim na zahtjev ispišu podaci koji se traže od tog službenika, koji potpisuje šef E. T., a uvjerenje se izdaje službeniku koji je predao zahtjev. Svjedoku je predložen zapisnik o njenom saslušanju U KT TK jer se ista nije mogla sjetiti pojedinosti, a u zapisniku je svjedok izjavila da joj je kasnije oko 14,00 ili 15,00 sati, šef T. rekao da je napisao akt i uputio ga odboru ministra, da je zvao K. N. koji je obavijestio ministra, te da se sve zapetljalo, zatim da su tom prilikom svjedok i njen šef E. T. izvršili uvid u zahtjev, nakon čega su utvrdili da tamo ne stoji rukopis svjedoka, već da je J. B. napisala datum kada je I. S. zaposlen, koliko ima ukupno staža i kada je rođen, ali da nije naznačeno kada odlazi u penziju po sili zakona, a što je trebalo pisati na zahtjevu jer je takva ustaljena praksa, što je svjedok sve potvrdila kao tačno.

Svjedok je u unakrsnom ispitivanju izjavila da joj je šef E. T. samo prenio da je zvao K.N.a a da je on obavijestio ministra, zatim da se u konkretnom slučaju radilo o ličnom zahtjevu S. I. za izdavanje uvjerenja o uslovima za sticanje penzije, te da je imenovanom izdato traženo uvjerenje. Svjedok je na upit suda izjavila da joj nije poznato kako je došlo do prvobitne greške jer ona nije učestvovala u izradi uvjerenje.

Svjedok **E. T.** je u direktnom ispitivanju izjavio da radi na poslovima šefa odsjeka za kadrovske poslove MUP-a TK i da to podrazumijeva vođenje kadrovskih evidencija gdje se nalaze dosijei svih zaposlenih u tom ministarstvu, gdje se odlučuje o radno pravnom statusu zaposlenih i donose razna akta po nalogu ministra i direktora uprave policije, kao i drugi statistički podaci, donose se razna rješenja među kojima i rješenja o prestanku radnog odnosa po osnovu penzionisanja i prestanka po drugim osnovama, kao i izdaju uvjerenja. Svjedok je dalje potvrdio da je on izdao potvrdu za glavnog inspektora S. I. u vezi sa konkursom za izbor direktora uprave policije, da je izdavanje potvrde tražio S. I. dana 04.03.2020. godine, a da je u navedenom uvjerenju napravljena greška u pogledu računanja godina starosti kada imenovani stiče uslove za penziju, a da je svjedok znao da isti po godinama staža ispunjava uslove da se izda takvo jedno uvjerenje. Svjedok se sjeća da je u uvjerenju naveo da I. S. ne ispunjava uslove za odlazak u penziju u toku trajanja mandata od 4 godine, s tim što prema datumu rođenja, I. S. 29.02.2024. godine, stiče uslove za odlazak u penziju, dakle prije 04.03.2024. godine, koliko bi trajao njegov mandat. Svjedok se dalje sjeća da je dobio više zahtjeva za izdavanje uvjerenja koje je dostavio višem referentu za kadrovske evidencije B. J., tražeći od imenovane da mu dostavi tražene podatke po uvjerenjima, koja je na svakom zahtjevu tačno, precizno i nedvosmisleno navela podatke, koje je svjedok i unio u uvjerenja, ali da je za uvjerenje S. I., B.J. dala nepotpune podatke, odnosno da je navela samo ime i prezime I. S., da je isti rođen 29.02.1959. godine, i da ima 36 godina 5 mjeseci i 8 dana radnog staža sa ratnim stažom, te da je svjedok samo po godinama staža vidio da I. ne ispunjava uslove za penziju, te je

izdao uvjerenje, ali da je kasnije uvidio da I. S. s obzirom na godine rođenja ispunjava uslove za penziju. Svjedoku je radi potvrde autentičnosti dokumenta predloženo uvjerenje o kojem je prethodno govoreno, te je svjedok potvrdio da se zaista radi o navedenom uvjerenju. Svjedok dalje pojašnjava da se vremenski period odlaska u penziju računa od datuma podnošenja zahtjeva 04.03.2020. godine do kraja mandata 04.03.2024. godine, gdje je podatak navršavanja godina starosti u odnosu na penzioni stažn relevantan podatak, to znači da li ispunjava uslove za odlazak u penziju za vrijeme trajanja mandata tako što će navršiti 65 godina starosti i 20 godine penzionog staža do datuma 04.03.2024. godine. Svjedok dalje pojašnjava da je navedenu grešku ispravio putem obaviještenja od 08.05.2020. godine na način što ga je tog dana oko 13,00 sati pozvao načelnik Š. N. koji je u to vrijeme obavljao poslove v. d. Direktora uprave policije, te rekao svjedoku da ima podatak i saznanje da S. I. stiže uslove za odlazak u penziju u toku mandata, nakon čega je svjedok provjerio te navode, i pozvao višeg referenta za kadrovske poslove O. A. da mu donese dosije I. kako bi ponovo preračunao uslove vezano za njegovo penzionisanje te da je odmah primjetio prema datumu rođenja I., da isti stiže uslove za penziju 29.02.2024. godine, nakon čega je svjedok sačinio obavijest i upoznao sekretara B. S. da postoji greška u prvom uvjerenju, zatim da je B.J. zadužio da odmah protokoliše i ovjeri obavijest i odnese je u pisarnicu MUP-a TK, i da naznači da je to hitno i da se odmah mora dostaviti na adresu koja je navedena u obavijesti, tj. na ruke nezavisnom odboru i sekretarici ministra MUP-a. Svjedok dalje navodi da je obavijest odnesena u pisarnicu MUP-a TK, što je svjedok provjerio na način da je pozvao S. Z., šefa pisarnice, koji ga je obavijestio da je kurir odnio obavijest u skupštinu, a da je obavijest u ministarstvu, koja je bila upućena na ruke ministra B., dostavljena S. D., njegovoj sekretarici, te je svjedok i to provjerio na način da mu je sve navedeno potvrdila B. N. koja radi na pisarnici na poslovima višeg referenta za poslove pisarnice, koja je svjedoku lično prenijela da je navedenu obavijest predala sekretarici S. D. koja ju je potpisala u dostavnoj knjizi. Svjedok se dalje sjeća da je tog istog dana oko 14,55 sati, nazvao I. S. koji je bio u stanici u PU Gračanica, i istog obavijestio o sadržaju obavijesti, i tom prilikom ga pitao da li je znao da ispunjava uslove za odlazak u penziju od dana kada je podnio zahtjev pa do kraja mandata od četiri godine, na što mu je Ibrahimović odgovorio da je znao i da i "oni" to dobro znaju ali da ga "oni guraju", zatim da je svjedoka oko 15,30 sati istog dana nazvao K. N. koji je pomoćnik ministra u kabinetu ministra, i rekao mu da je upoznat sa obavijesti i da je istu slikao i poslao ministru B., tj. optuženom putem Vibera. Svjedoku je radi potvrde autentičnosti prikazana obavijest MUP TK broj 08-06/4-3.1-3-506/1/20 od 08.05.2020. godine, te je svjedok potvrdio da se radi o obavijesti o kojoj je i svjedočio. Svjedoku je radi preciziranja predložen i zapisnik od 17.05.2020. godine KT TK u kojem svjedok izjavljuje da je S. I. ispunio uslove za penziju 21.02.2024. godine, dok je svjedok u toku svjedočenja stalno govorio 29.02.2024. godine, na što je svjedok odgovorio da se ne može sjetiti tačnog datuma.

Svjedok je u unakrsnom ispitivanju izjavio da su oznake HE/TE koje su navedene sa lijeve strane uvjerenja koje mu je predložavano u toku svjedočenja, oznake osoba koje su radile uvjerenje, a da incijali TE označavaju svjedoka E. T., dok incijali HE označavaju H. E., te da nije praksa da se na takvim uvjerenjima stavlja paraf ili potpis lica. Svjedok je dalje izjavio da mu nije poznato da na obavijest koja je prethodno spominjana i koja mu je predložena postoji određeni tekst koji je sačinio ministar B., tj. optuženi, zatim da mu nije poznato da li se ministar B. obraćao njegovom neposrednom rukovodiocu K.N. u sa upitom da li ima mjesta pokretanju disciplinskog postupka protiv svjedoka zbog greške u prvom uvjerenju, zatim da je protiv svjedoka vođen disciplinski postupak koji je okončan oslobađajućom presudom jer nije bilo dokaza da je počinio disciplinsku povredu, zatim da je na okolnosti o kojima je svjedočio saslušan dva puta i u KT TK. Svjedok je dalje izjavio da mu S. I., prilikom telefonskog poziva u kojem mu je rekao da i pored toga što zna da ispunjava uslove za penziju da ga "oni guraju", tom prilikom nije rekao ko su "oni", zatim da je obavijest prosljeđena na ruke predsjednika Nezavisnog odbora i na ruke ministra B. i da je svjedok siguran da je ministar B. zaprimio taj akt, jer je svjedok pratio kretanje tog akta i jer je dobio informacije od lica koja je prethodno spominjao, da je akt uistinu dostavljen, zatim da je obavijest dostavljena u kabinet kod sekretarice ministra B., zatim da je svjedoka lično nazvao K. N. koji je putem Vibera o svemu obavijestio ministra B., zatim da svjedok nije imao informaciju da li je taj dan ministar bio u kancelariji. Svjedok se sjeća da je idućeg radnog dana, 11.05.2020. godine u njegovu kancelariju došao K. N., koji je na njegov upit, svjedoku rekao da nema ništa posebno vezano za ova dešavanja, te da mu je ministar B. samo rekao da "E. nije trebao napisati ovaj akt". Zatim svjedok pojašnjava da pečat koji se nalazi na obavijesti i koji je datiran na 11.05.2020. godine predstavlja pečat pisarnice, zatim da je na drugom uvjerenju pogrešno napisan datum pa da umjesto 08.05.2019. godine treba pisati 08.05.2020. godine, a svjedok izjavljuje da prije donošenja prvog uvjerenja na kojem je napravljena greška 04.03.2020. godine, na njega niko nije vršio pritisak niti je

iko tražio od njega da u uvjerenju navede onako kako je navedeno, tj. pogrešno, te da vezano za svu ovu problematiku, svjedok nije imao lične komunikacije sa ministrom B., tj. optuženim.

Svjedok **M. H.** je u direktnom ispitivanju izjavio da se sjednica na kojoj je Nezavisni odbor za izbor direktora Uprave policije TK predložio za novog komesara S. I. održala 07.05.2020. godine oko 12,00 sati, na kojoj su bili prisutni svi, a da se svjedok tu nalazio u svojstvu predsjednika Nezavisnog odbora, koja sjednica je trajala do 13,30 sati. Svjedok se sjeća da je istog tog dana bila još jedna sjednica u 10,00 sati, na kojoj je konstatovano da su ispunjeni uslovi za nastavak postupka konkursa jer je Kantonalni sud u Tuzli donio presudu po kome je suđenje vratio na ponovni postupak Općinskom sudu Tuzla, da je konkurs već bio raspisan, te da su zbog toga članovi odlučili da se procedura koja je ranije bila prekinuta, nastavi, a da je nakon toga uslijedilo otvaranje prijave dva kandidata, koje prijave su pregledali svi članovi, te nakon čega je konstatovano da kandidat H. ne ispunjava potrebne uslove jer nije dostavio određena uvjerenja, odnosno izjave, pa je stoga bilo upitno da li ispunjava uslove za odlazak u penziju, zbog čega je isti i eliminisan, dok je drugi kandidat ispunjavao uslove konkursa, odnosno imao je uvjerenje Kadrovske službe MUP TK u kojem je bilo navedeno da S. I., kao drugi kandidat, ne ispunjava uslove za odlazak u penziju. Svjedok dalje navodi da u slučaju da ostane samo jedan kandidat koji ispunjava uslove, taj kandidat se predlaže ministru, te ga ministar može prihvatiti ili odbiti. Svjedok se sjeća da su ga narednog dana, 08.05.2020. godine, u jutarnjim satima pozvali iz skupštinske službe te ga obavijestili da je stigao dopis od advokata u kojem on traži da mu se dostavi dokumentacija vezana za konkurs i prijedlog odluke, dok je u popodnevnim satima, negdje oko 15:30 sati, svjedok od strane sekretarice M. obaviješten da je stigla obavijest iz Ministarstva unutrašnji poslova da su dodatnim provjerama utvrdili da i drugi kandidat S. I. ispunjava uslove za penziju, zbog čega je svjedok putem sekretarice zakazao sjednicu Nezavisnog odbora u ponedjeljak u 08,00 sati. Svjedok se sjeća da je i putem medija, tačnije portala, čuo da nešto sa navedenim uvjerenjem nije bilo u redu, a da je u to vrijeme koristio broj telefona..., ali da vezano za održavanje zakazane sjednice u ponedjeljak nije dobio nikakvu poruku od ministra B., tj. optuženog, kao i da ga isti nije nazivao poslije održane sjednice, ali da je u nedjelju dobio poziv od H., koji radi u medijima, te koji je od svjedoka htio intervju u vezi sa navedenom potvrdom i ostalim događajima.

Svjedok je u unakrsnom ispitivanju izjavio da Nezavisni odbor broji sedam članova, zatim da je izvjesni A. iz Kantonalnog pravobranilaštva bio prisutan na jednoj sjednici Nezavisnog odbora, te da isti nije davao svoje mišljenje o svemu što se dešavalo. Svjedok dalje pojašnjava da Zakon definiše da kada ostane jedan kandidat, taj kandidat se i predlaže ministru, a on zatim tog kandidata predlaže Vladi koja donosi konačnu odluku, te se sjeća da prilikom prijema dokumentacije za kandidate o kojima se odlučivalo nije imao nikakav kontakt sa ministrom B., kao i da se u vrijeme održavanja navedenih sjednica uopšte nije čuo sa ministrom B. niti je bio u kontaktu sa istim.

Svjedok **E. F.** je u direktnom ispitivanju izjavio da je u 2020. godini bio član Nezavisnog odbora za izbor direktora Uprave policije koji je predložio S. I. za novog direktora, da se sjeća kako je sjednica na kojoj je otišao taj prijedlog započeta prije podne, oko 10,00-11, 00 sati, a da je svjedok u tom periodu koristio broj telefona ... Svjedok se sjeća da su prispjele dvije prijave od gospodina H. i I. da je prijava H. odbačena kao nepotpuna, odnosno da isti nije ispunjavao uslove konkursa, jer je išao u penziju tokom mandata, te nije dostavio određene izjave koje su tražene. Svjedok je dalje izjavio da mu je za vrijeme trajanja navedene sjednice Nezavisnog odbora, ministar B., tj. optuženi, poslao poruku u kojoj ga je pitao da se čuju, ali da se sjeća da niti prije niti poslije navedene sjednice, sa optuženim nije ostvario glasovni kontakt. Svjedok se dalje sjeća da je ta jedna potpuna prijava, u četvrtak proslijeđena ministru B. u skladu sa Zakonom o unutrašnjim poslovima, a da je za vikend putem dnevnih novina Avaz pročitao kako je došlo obaviještenje da S. I. ispunjava uslove za odlazak u penziju, odnosno da samim time ne ispunjava uslove konkursa, zatim da je odmah u ponedjeljak zakazana sjednica Nezavisnog odbora od strane predsjednika H., koja sjednica se održala u 8,00 sati ali da tada nije bilo potrebnog kvoruma od 5 članova, te navodi da je podnio ostavku na članstvo Nezavisnog odbora nakon čega je razriješen od strane Skupštine. Svjedok je u unakrsnom ispitivanju izjavio da mu je ministar B. u toku trajanja sjednice poslao poruku "Jesi li zauzet da se čujemo" na šta je svjedok odgovorio da je na sjednici Nezavisnog odbora i da će se čuti kasnije, ali da je to bila jedina komunikacija koju je imao sa optuženim, odnosno da niti on niti bilo ko drugi od članova Nezavisnog odbora nije telefonirao, kao ni izlazio iz sale za vrijeme trajanja sjednice. Svjedok je izjavio da ga ministar B. nije kontaktirao ni prije navedene sjednice, zatim, da i ako poznaje optuženog B., jer su iz istog mjesta, optuženi mu nikada ništa nije sugerirao niti predlagao određenu osobu za koju bi se svjedok trebao zauzeti oko njegovog izbora imenovanja vezano za

direktora. Svjedok dalje izjavljuje da mu je prije održavanja navedene sjednice bila poznata okolnost da je kantonalni sud u Tuzli donio odluku kojom je ukinuta prvostepena presuda vezana za ranijeg direktora policije, da je na navedenu sjednicu, prije otvaranja prijava, pozvan i zamjenik pravobranioca A., gdje je isti upitan za pravni savjet, odnosno da li ima ikakva prepreka da se procedura nastavi prema zakonu o unutrašnjim poslovima, ali da zamjenik pravobranioca nije imao nikakav stav niti je išta rekao po tom pitanju, zbog čega su se članovi odlučili da nastave proceduru imajući u vidu i rokove koji teku, te da je tada već bilo prošlo 5-6 dana konkursa koji se mora zatvoriti u roku od 15 dana. Svjedok dalje navodi da na njega niko nije vršio nikakav pritisak u pogledu izbora imenovanja, te da vezano za tu okolnost izbora S. I., ministar B. od njega nikada ništa nije tražio niti mu je sugerirao. Svjedok se sjeća da je u posljednjoj godini sa optuženim B. razmijenio samo jednu poruku, i to kada je svjedok bio COVID pozitivan, dok u posljednjih šest mjeseci nisu razmijenili niti jednu poruku, kao i da ga optuženi nikada nije nudio nečim kao ni tražio nešto od njega.

Svjedok **S. M.** je u direktnom ispitivanju izjavio da je profesionalni poslanik u Skupštini TK, da poznaje optuženog B. od kada je isti postao ministar, da je njegov broj telefona ... kao i da na telefonu ima instalirane aplikacije Viber, WhatsApp, i Signal. Svjedok se sjeća da je u 2020. godini vjerovatno imao komunikaciju sa optuženim B. putem aplikacije WhatsApp, da se ne sjeća da li je dana kad je donesena odluka o smjeni direktora K. komunicirao sa optuženim, da nisu komunicirali vezano za njegovu smjenu, zatim da mu nije poznat Č. E., da je moguće da je sa optuženim kontaktirao povodom obraćanja direktoru Zavoda za zdravstveno osiguranje, da se ne sjeća da je optuženom B. putem WhatsApp-a slao određene osobe da prijavljuju krivično djelo. Svjedoku je radi pojašnjenja predložen zapisnik o njegovom saslušanju od 06.07.2020. godine sačinjen u KT TK gdje stoji da optuženi B.ć dana 01.02.2020. godine u 7:38 sati, putem aplikacije WhatsApp svjedoku šalje poruku te da oni komentarišu ponašanje OHR-a vezano za smjenu direktora K., te optuženi B. kaže: "Sada ne smijem stati. Pod hitno traži premještaj njihovih određenih ljudi, ja sam spreman da nastavim borbu, ako me bude koštala i jednog infarkta, halalim", da se svjedok sjeća te poruke i da se ona odnosi na smjenu K.a, zatim da su optuženi B. i K. ušli u sukob čim je B. postao ministar, da se ne sjeća šta je odgovorio na ovu poruku ministra ali da on ničim nije mogao uticati ni na smjenu K. a niti da ne bude smijenjen, jer "jedna ruka u Skupštini ne znači mnogo", što je svjedok sve potvrdio kao tačno.

Svjedok je u unakrsnom ispitivanju izjavio da on sa optuženim B. nikada nije imao nikakav konkretan dogovor vezano za izbor i imenovanje direktora policije, odnosno smjenu bivšeg direktora policije K., već da su samo prokomentarisali to što se desilo, zatim da optuženi B. nije vršio pritisak na njega, jer on svakako nije mogao uticati na smjenu K. niti na izbor novog direktora.

Svjedok **P. N.** je u direktnom ispitivanju izjavio da je u drugoj polovini 2019. godine i prvoj polovini 2020. godine imao čin višeg inspektora, dok je po zvanju bio zamjenik komandira Policijske stanice Lukavac, da je u to vrijeme koristio broj telefona ..., te službeni broj Svjedok dalje izjavljuje da je u drugoj polovini 2019. godine optuženom B.u saopštavao podatke iz službenih evidencija putem telefona, da ga je tada ministar B. zamolio da primi stranku, tj. izvjesnog K. jer je imenovani imao problem sa nekim čovjekom vezano za neki prekršaj, da ga je tada ministar B. pozvao telefonom, da je svjedok čekao stranku ali da se ona nije pojavila, da je zatim optuženom odgovorio porukom da taj K. nije ni došao na razgovor te da je i čovjek odustao od podnesene prijave, da je optuženog B. za vrijeme tih telefonskih razgovora oslovljavao titulom ministra, ali i da sve one koji su iznad njega oslovljava i žargonski sa "šefe", da Ministra unutrašnjih poslova na neki način smatra kolegom, te da od strane optuženog B.a prema njemu nije bilo još nekih zahtjeva vezanih za saopštavanje podataka.

Svjedok **M. S.** je u direktnom ispitivanju izjavio da je u maju 2020. godine obavljao funkciju Ministra finansija u Vladi TK, dok za sjednicu Vlade na kojoj je inspektor S. I. imenovan za direktora Uprave policije navodi da je prisustvovao istoj. Vezano za navedenu sjednicu, svjedok se sjeća da je Skupština Tuzlanskog kantona održana 08.05.2020. godine, kojeg dana ga je sekretar Vlade pozvao i rekao mu da bi trebalo održati telefonsku sjednicu na kojoj sjednici bi se trebalo desiti imenovanje novog kandidata za direktora Uprave policije, na šta je svjedok odgovorio da je to po njemu previše važno pitanje da bi se o njemu odlučivalo putem telefonske sjednice, da je sekretar preuzeo obavezu da dalje kontaktira premijera, dok svjedok zbog odlaska na dženazu ostatak tog dana nije ni bio u toku sa dešavanjima. Svjedok se sjeća da je tog vikenda na određenim portalima, društvenim mrežama i na Federalnoj televiziji, vidio da su novinari problematizirali imenovanje S. I.,

na način da su prethodnu javnu ispravu koju je nadležni organ izdao, problematizovali u dijelu u kome se govori da će tokom imenovanja, odnosno vršenja mandata direktora Uprave policije, I. S. steći uslove za odlazak u penziju, da je zatim došao ponedjeljak, gdje je svjedok, putem Viber grupe za hitne situacije, koju su imali u Vladi, od strane sekretara informisan da se treba održati vanredna sjednica Vlade u jutarnjim satima oko 08,00 ili 08,30 sati, na kojoj sjednici je bilo tehničkih problema, jer osoba zadužena za tehniku u samoj Vladi nije bila prisutna, dok opcija snimanja nije radila, a sama sjednica je trajala najviše pola sata. Sjednica je išla uobičajenim tokom, na način da je Premijer otvorio sjednicu, i dao riječ Ministru unutrašnji poslova B., koji je obrazložio jedinu tačku dnevnog reda i obavijestio prisutne da je dobio materijal Nezavisnog odbora koji je članovima proslijedio na odlučivanje, diskusije nije bilo, osim što je svjedok od ministra B. tražio pojašnjenje vezano za javnu ispravu koje je problematizirana preko medija, u smislu da li se šta promijenilo u vezi imenovanja S. I., i da li se ta javna isprava još uvijek tretira kao takva, na što je ministar B. odgovorio da je u momentu konkurisanja na tu poziciju, S. I. ispunjavao uslove, da je on sav materijal dobio od Nezavisnog odbora, da drugačije nije mogao ni odlučiti, te da stoga nema problema za imenovanjem S. I.. Svjedok je u unakrsnom ispitivanju izjavio da navedena sjednica Vlade vezano za izbor i imenovanje S. I. a nije bila nikakva neuobičajena sjednica jer je takvih sjednica bio veći broj, zatim da prilikom odlučivanja o prijedlogu Nezavisnog odbora koji je iznio i podržao ministar B., isti nije vršio nikakav pritisak na učesnike navedene sjednice, nego da je u pitanju bila uobičajena procedura i tok, te da je ministar B. tom prilikom rekao članovima sjednice da je prijedlog sa pratećom dokumentacijom dobio od Nezavisnog odbora i da je u momentu podnošenja tog prijedloga, odnosno odluke Nezavisnog odbora, S. I. ispunjavao uslove za imenovanje.

Svjedok **A. E.** je u direktnom ispitivanju izjavio da je u svojstvu zamjenika Kantonalnog pravobranioca branio odluku Vlade povodom smjene direktora Uprave policije K. Dž. a da je u tom postupku sud donio mjeru osiguranja na koju je Kantonalno pravobranilaštvo uložilo žalbu, koja žalba je uvažena a postupak vraćen na ponovni postupak gdje je u konačnici i odbijena ta mjera osiguranja odnosno Zabrana obustave imenovanja konkurske procedure za imenovanje novog direktora. Svjedok se sjeća da je nakon što je Kantonalni sud u Tuzli ukinuo navedenu mjeru, naredno ročište pred Općinskim sudom u Tuzli bilo u maju 2020. godine, pred koje ročište je svjedoku dostavljena odluka Vlade o imenovanju S. I. na mjesto direktora Uprave policije, koju odluku je svjedok predložio sudu kao dokaz u postupku na tom ročištu. Vezano za odluku Vlade, svjedok navodi da je odluka donesena tog dana ali da ne zna zašto mu je ista dostavljena neposredno prije ročišta, te da je to vjerovatno iz razloga što ista nije ni bila donešena ranije, a ista mu je dostavljena na način da mu je zaposlenik Općinskog suda u Tuzli, koji radi na ulazu, dostavio odluku. Nadalje, vezano za ročište pred Općinskim sudom u Tuzli, na kojem je svjedok i predočio navedenu odluku, punomoćnik Dž. K. je proširio tužbeni zahtjev i tražio poništenje te nove odluke o imenovanju S. I., a sud je u konačnici odbio sve njegove predložene mjere. Navedeno ročište je bilo zakazano za 09,00 sati ali je isto počelo kasnije, oko 09,10 sati, a iz kojih razloga je ročište kasnilo, svjedok se nije mogao izjasniti. Svjedok je izjavio da je u navedenom periodu, kao i danas, koristio broj telefona ..., a da je povodom održavanja navedenog ročišta komunicirao putem poruka sa ministrom B., tj. optuženim, i to prije ročišta, da je predmet navedene komunikacije bilo to da će mu se navedena odluka Vlade dostaviti putem kurira Vlade, odnosno vozača, te da se tu nije radilo samo o jednoj poruci, već je riječ o više njih, odnosno o konverzaciji, a da se sadržaja svake od poruka svjedok ne može sjetiti. Svjedok je u unakrsnom ispitivanju izjavio da prilikom telefonskih razgovora sa ministrom B., koji su izvršeni prije navedenog ročišta, ministar B. nije vršio nikakav pritisak na njega, da je to bio najobičniji telefonski poziv gdje mu je ministar saopštio da će dobiti odluku Vlade o imenovanju S. I., a da zamjenici pravobranioca, zavisno koji je predmet u pitanju i koje je ministarstvo tuženo u predmetu, inače imaju komunikaciju sa ministrima i sa punomoćnicima, u cilju međusobnog pomaganja u rješavanju predmeta, i da to nije nikakav pritisak. Svjedok je naglasio da mu je neposredno prije odlaska na navedeno ročište Kantonalni pravobranilac F. A. saopćila da će mu biti dostavljena odluka Vlade čim tu odluku Vlada i izglasa, a kako se u konačnici i desilo. Svjedok dalje izjavljuje da nakon što je dobio odluku Vlade o imenovanju, više nije imao nikakav kontakt sa ministrom B., te da je sve to vezano za dostavljanje odluke bila uobičajena procedura i uobičajeno ponašanje, onako kako nalažu pravila struke.

Vještak **B. A.** je u direktnom ispitivanju izjavio da je Naredbom Kantonalnog tužilaštva Tuzla od 31.05.2020. godine, i dodatnom naredbom od 03.06.2020. godine od Federalne uprave policije Sarajevo, Centar za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja, zatraženo da provede

vještačenje dva telefonska aparata privremeno oduzeta od osumnjičenog B. S., i to telefona marke IPHONE sa korisničkim brojem ... i karticom i telefona Huawei sa korisničkim brojem ... kao i dva DVD sa sadržinom koja je pribavljena prilikom pretresa, a kojim naredbama je zatraženo da se utvrde slijedeći podaci: vrsta i tip telefonskog aparata, da se izvrši logička i fizička analiza sa mobilnih aparata, dvd nosača i utvrđivanje chat komunikacije, da se sačini lista dolaznih i odlaznih propuštenih poziva, da se sačini lista sms, mms poruka (slika i video zapisa), sačini lista imenika mobilnog aparata i sim kartice, zatim da se utvrdi IMEI broj privremeno oduzetog uređaja, da se sačini lista – sadržaj sms poruka, messenger komunikacija, sms i viber poruka i druge komunikacije kod drugih podataka koje se nalaze na mobilnom aparatu i sim kartice, da se sačini lista svih brisanih dolaznih, odlaznih i propuštenih poziva, sačini listu svih brisanih sms i mms poruka, sačini listu svih dostupnih izbrisanih fotografija kao i drugi dokazi koji se mogu dovesti u vezi sa predmetnim krivičnim djelom. Kada je u pitanju mobilni telefonski aparat marke Apple, model Iphone XR (A2105), IMEI broja ... evidentiran gms sim kartica korisničkog broja ..., telefon je oduzet od lica S. B., i isti je bio podoban za logičnu a djelimično za fizičku analizu. Izvršenom logičkom analizom evidentirani su propušteni, primljeni, pozivani brojevi, zatim propušteni primljeni pozivi koji su nastali korištenjem face time aplikacije, zatim primljene i poslane sms poruke, foto i video zapisi kao i podaci o kontakt osobama u imeniku koji su evidentirani u memoriji telefona, dok na memoriji sim kartice nije bilo evidentiranih podataka. Pored gore navedenog, izvršenom fizičkom analizom evidentirana je chat komunikacija nastala korištenjem whatsapp, e message i signal aplikacije, koja je dosatvljena na DVD-u sa natpisom foto i video zapis u folderu pod nazivom Apple Iphone XR (A2105 chat komunikacija) koju je vještak dalje uputio tužilaštvu da bi više podataka bilo moguće doći na osnovu telefonskog listinga za ovaj korisnički broj ... Vještak navodi da je drugi predmet vještačenja bio telefon Huawei, model SN-LX1 MATE 20 lite sa dva IMEI broja, to jeste ... i ..., evidentirana sim kartica korisničkog broja ..., a koji telefon je oduzet, kao i u prethodnom slučaju, od lica S.B., i isti je bio podoban za logičku i djelimično za fizičku analizu. Kada su u pitanju podaci koji su dobiveni logičkom analizom evidentirani su propušteni, primljeni i pozivani brojevi, zatim propušteni, primljeni, pozivani brojevi nastali korištenjem viber aplikacije, zatim whatsapp aplikacije, propušteni, primljeni pozivi nastali korištenjem facebook messenger aplikacije, zatim primljeni, poslani sms poruke, foto i video zapisi, kao i podaci o kontakt osobama u imeniku, sve na memoriji telefona, dok su na memoriji sim kartice evidentirani podaci o kontakt osobama. Kada je u pitanju chat komunikacija izvršenom fizičkom analizom, evidentirana je komunikacija nastala korištenjem viber, whatsapp, signal i facebook messenger aplikacije, koja je opet dostavljena na DVD-u sa natpisom foto i vdeo zapisi u folderu pod imenom Huawei SN-LXI Mate 20 lite chat komunikacija. Dalje, do više podataka je u ovom slučaju bilo moguće doći preko BH Telecom operatera, da se na osnovu korisničkog broja ..., dostave evidentni podaci koji imaju, to jeste telefonski listing. Vještak je dalje izjavio da se na dostavljenom DVD-u nalazi i chat komunikacija koja zbog obimnosti nije mogla stati u nalaz, a kako to stoji na starni 7. Vještak je, zatim, na zahtjev tužioca otvorio imenik telefona marke Iphone, te pročitao da je pod rednim brojem 47. imenika evidentirano ime A. E. korisničkog broja, pod brojem 171. osoba pod imenom B. korisničkog broja..., pod brojem 381. osoba pod imenom F. E.d, korisničkog broja ..., pod brojem 385. osoba pod imenom F., korisničkog broja ..., pod brojem 582. osoba pod imenom K. N., korisničkog broja ..., pod brojem 623. osoba pod imenom M. H., korisničkog broja..., pod brojem 631. osoba pod imenom M. S., korisničkog broja + ..., pod rednim brojem 745. osoba pod imenom N. P., korisničkog broja Nakon otvaranja i izvođenja dokaza pregledom navedenog DVD-a na kojem se nalazi komunikacija koja je bila reobimna da bi stala u Nalaz i mišljenje, vještak je izjavio da su učesnici Whatsapp chata broj 5 na telefonu Iphone od 28.01. 2020. godibne, korisnik odnosno vlasnik S. B. sa brojem ... i S. M. sa brojem..., iz kojeg chata proizilazi da se S. B. obraća S. M. porukom „da ti javim da je danas donesena odluka na vladi“, datuma 28.01.2020. godine u 14:07 sati, zatim S. M. se obraća S. istog datuma u 14:20 sati, sadržaj „MashAllah“. Chat se nastavlja 30.01.2020. godine kada se u 12:33 sati S. obraća S. M. porukom „S. možeš li vidjeti da u zavodu ne potjeraju Č. E.. To je supruga od jednog što je sto posto sa nama. To je osveta za njegovo učešće u ovom projektu.“ Da, zatim opet S. šalje prema S. M. whatsapp poruku 30.01.2020. godine u 12.34 sati „Ne pomjeraju“, zatim S. M. šalje prema S. 30.01.2020. godine u 13:13 minuta poruku „Ma ko će pomjeriti“, zatim S. M. opet šalje prema S. poruku 30.01.2020. godine u 13:13 minuta „Beg nas“, odnosno ispravka mu je „Bez nas“, zatim S. M. šalje sliku, onda S. šalje isto poruku sadržaja 30.01.2020. u 14:11 sati „A. H. je poziva da je premjesti“, a da od 01.02.2020. godine postoji još desetak komunikacija između istih, i to prvog februara 2020. godine u 07:38 ujutro S. prema M. Smaji šalje poruku „Mišljenje ORHa je samo mišljenje. Da su htjeli da se miješaju, pokušaju sačuvati direktora oni bi se davno očitovali. Već kod ocjene bi reagirali sad ne smijemo stati. Pod hitno tražiti premještaj određenih njihovih ljudi. Ja sam

spreman da nastavim borbu. Ako me bude koštala jednog infarkta – Halalim”. Dalje, S. M. komunicira S. 01.02.2020. godine u 07:39 sadržaja poruke whatsapp „Nema stajanja“. Zatim S. M. istog datuma u 07:40 ujutro sadržaj poruke „I to VD da ih smjeni“. 04.02.2020. godine u 19:39 sati S. šalje S.M. poruku sadržaja „Ko je ovaj lik“. S. M. 04.02. isto u 19:39:52, znači 42 sekunde poslije, „L. napisao doći ćemo do njega nek nam to da šta misliš?“, S. prema S. M. istog datuma, vrijeme 19:40:36 sekundi „Razveo se sa ženom i hoće da je prijavi. Nek nam dostavi dokaze.“ Zatim S. M. prema S. 04.02.2020. godine u 19:41 „Ja“, S. M. prema ovome S. istog datuma u 19:55 sadržaj poruke „Kad i gdje da nam uruči da javimo“, zatim S. šalje prema Smaji 04.02.2020. godine u 20:11 sati sadržaja „Četvrtak, primit ću ga ja ujutro u osam“, zatim S. M. 04.02.2020. godine u 20:19 sati „Okkk“, samo M. opet prema S. istog datuma u 21:21 „U kanciju“, S. M. opet šalje 06.02.2020. godine u 09:59 godine poruku prema S. „Selam, je li bio onaj momak jutros“, S. 06.02.2020. godine u 10:16 minuta sadržaj poruke „Jeste“ S. M. 11:07 prema S. „Vrijedi li šta“, zatim S. prema Smaji Mandžiću u 06.02.2020. godine u 11:20 sati sadržaj poruke whatsapp „Vrijedi“, S. M. prema S. 06.02.2020. godine u 11: 29 „Super“. Vještak je zatim prešao na telefon Huawei, konkretno na sliku image ... u sklopu vber screenshot, a koja slika, odnosno poruka, je generisana 08. maja.2020 godine u 14:54:14 sati, da je u ovom slučaju samo dostavljena slika bez sadržaja teksta, odnosno da uz istu nema nikakve popratne poruke, a da se naveden fotografija našla u telefonu na način da je ista evidentirana u sklopu aplikacije koja je nastala korištenjem vibera, obzirom da se kod vibera sve primljene i poslane fotografije nalaze u istom folder, za razliku od korištenja whatsapp aplikacije, gdje ima opcija, a da se ne može znati da li je fotografija primljena ili poslana, jer se ista može naći samo u sklopu chata iz kojeg potiče. Vještak je na zahtjev tužioca ponovo otvorio navedenu fotografiju te je posebno istaknuto da se radi o obavještenju od 08.05.2019. godine broj 08-06/4-30.1-3-506-1/20 na ruke ministra i na ruke predsjednika Nezavisnog odbora, potpisana od strane E. T., a da je u gornjem desnom uglu rukom napisano 571, te da se fotografija odnosno da se dokument nalazi na smeđoj podlozi. Vještak je na zahtjev tužioca, zatim otvorio fotografiju sa aplikacije whatsapp, broj 202005, te izjavio da je ova fotografija, odnosno poruka generisana 10.05.2020. godine u 21:39 minuta, a da je navedene fotografija primljena, te je istaknuto da se radi o potvrdi od 04.03.2020. godine, potpisana od strane E. T., kojom se potvrđuje, u vezi sa I. S., da on ne ispunjava uslove za penzionisanje u toku četverogodišnjeg mandata. Nako toga otvorena je fotografija broj 20200510Wa001 koja je generisana 10. maja 2020. godine u 21:39 minuta, koja fotografija je također primljena korištenjem whatsapp aplikacije a na fotografiji se nalazi obavijesti od 08.05.2019. godine, potpisana od strane E. T., upućena na ruke ministra i predsjednika Nezavisnog odbora, kojom se konstatuje da S. I. ispunjava uslove za penzionisanje starosnu penziju po osnovu godina života u naredne četiri godine, u čijem desnom gornjem uglu nema rukom napisanog broja 571, a da je tekst ove obavijesti je slijedeći „Ministarstvo unutrašnjih poslova TK, Uprava policije izdalo je uvjerenje broj 08-06/4-30.1-3-506/20 od 04.03.2020. godine kojom se potvrđuje da je I. S. rođen ..., općina ... zaposlen u Ministarstvu unutrašnjih poslova TK u Upravi policija na neodređeno vrijeme, od 17.09.22. gdje se i sada nalazi i na osnovu kadrovskih evidencija ne ispunjava uslove za penzionisane predviđene zakonom u roku od 4 godine. Uvidom u navedeno uvjerenje smo utvrdili da s obzirom da datum izdavanja uvjerenja od 04.03.2020. godine a prema datumu rođenja Ibrahimović Safeta, isti ispunjava uslove za penzionisanje, starosna penzija, po osnovu godina života u naredne četiri godine, S poštovanje. E. T.“. Vještak je potvrdio da su u isto vrijeme stigla ova dva dokumenta sa prethodne dvije spominjane fotografije, odnosno da je prvi stigao u 21:39:26 a drugi u 21:39:28, što predstavlja razliku od dvije sekunde. Vještak je dalje izjavio da se na telefonu Huawei, u aplikaciji whatssap, chat broj 1., chat komunikacija odvija između S.B. koji je prijavio whatsapp aplikaciju na korisnički broj ... i lice F. koji je prijavio whatsapp aplikaciju korisničkog broja ..., da F. šalje S. B. 18. maja 2020. godine u 21:53 minute poruku, „Sada sam gledao dnevnik FTV i S. je ekstra reagovao na pitanje O. H., vidi se da je stabilan da nije podlegao ovim njihovim zastrašivanjem. Tužilaštvu je posebno teško palo interni premještaj sed...“.

Vještak je dalje izjavio da mu je na vještačenje dostavljen i telefonski aparat marke Samsung model SM-A605FN_DS Galaxy A6 Plus, Imei broja ..., evidentirana sim kartica korisničkog broja ..., telefon oduzet od lica ..., a koji je bio podoban za logičku i djelimično za fizičku analizu radi povrata obrisanih podataka. Izvršenom logičkom analizom memorije gore navedenog telefonskog aparata, evidentirani su propušteni, primljeni, pozivani brojevi, propušteni, primljeni pozivani brojevi nastali korištenjem viber i facebook messenger aplikacije, zatim primljene i poslane i draft nacrte sms poruke, foto i video zapisi i podaci o kontakt osobama imenik, koji su evidentirani na telefonu, dok na memoriji sim kartice nije bilo evidentiranih podataka. Izvršenom fizičkom analizom evidentirana je chat komunikacija nastala korištenjem aplikacija viber i facebook messenger, koja je ista sačuvana na optičkom mediju CD sa natpisom foto i video zapisi u folderu pod nazivom Samsung SM-

A605FN_DS Galaxy A6 Plus chat komunikacija i dostavljena tužilaštvu kao sastavni dio ovog nalaza. Pored gore navedenog, izvršenom fizičkom analizom evidentirani su određeni broj podataka i to oni koji su odnose na izbrisane pozivane brojeve, izbrisane primljene, poslane sms poruke, kao i podataka koji se odnose na izbrisane kontakt osobe imenika, evidentirane na memoriji samog telefona, te da je i u ovom slučaju zbog obimnosti nalaza i mišljenja, vještak dostavio elektronsku verziju nalaza na CD-u. Nakon otvaranja navedenog CD-a, vještak je na zahtjev tužioca, prikazao fotografiju sa Samsung telefona, viber images broj 09d7 koja je generisana 08. maja 2020. godine u 14:53:30, a da se radi o obavještenju koje je prethodno prikazano sudu i nalazi se na smeđoj podlozi, te da je u gornjem desnom uglu rukom napisan broj 571, a radi se dakle o obavjesti potpisanoj od strane E. T., od 08.05.2019. godine na ruke ministra i ruke predsjednika Nezavisnog odbora. Dakle, to je obavijest u kojoj se da kaže da je Ministarstvo unutrašnjih poslova izdalo potvrdu 04.03.2020. u kojoj je bilo rečeno da kandidat I. ne ispunjava uslove, a da se uvidom u navedeno uvjerenje vidi da s obzirom na datum izdavanja uvjerenja 04.03.2020., a prema datumu rođena I. S. 21.1959. godine, isti ispunjava uslove za penzionisanje, starosnu penziju po osnovu godina života u naredne četiri godine. Dakle radi se o idntičnoj fotografiji kao onoj koja je prikazana sa telefona Huawei.

Svjedok **S. I.** je u direktnom ispitivanju izjavio da je za direktora Uprave Policije imenovan 11.05.2020. godine, a da se prije navedenog imenovanja, na inicijativu optuženog S. B., službeno sastajao sa istim, gdje je kao jedan od primjera svjedok naveo radnu posjetu ministra B. u PU Gračanca gdje je svjedok bio načelnik, a da se ministar najavio putem sekretarice kako to uobičajeno i ide. Zatim navodi, da je tokom navedene radne posjete, sa ministrom B. razgovarao o svim temama koje su vezane za ministarstvo, a kojom prilikom mu je ministar B. spomenuo da će biti raspisan oglas za direktora Uprave policije, te da se svjedok može prijaviti, ukoliko ispunjava uslove. Svjedok je izjavio da prije njegovog imenovanja nije razgovarao sa ministrom B. vezano za naknadu potvrdu koja je izašla vezano za status svjedoka, dok je potvrdio da je razgovarao telefonom sa B. E., a da mu je ministar B. saopštio da B.ć želi da razgovara sa svjedokom, sjećajući se da bi to moglo biti nakon što je obavijest iz MUP-a, vezano za drugu potvrdu, proslijeđena Nezavisnom odboru. U razgovoru sa B., imenovani je svjedoku rekao da druga izdata potvrda ne može uticati na njegovo imenovanje, jer je svjedok predao validnu dokumentaciju o kojoj odlučuje Nezavisni odbor, dok svjedok nagađa da je ministar B. vjerovatno saznao za drugu potvrdu čim ga je nazvao, ali da to ne zna sa sigurnošću. Kada je u pitanju potvrda, svjedok se sjeća da ga je u petak 08.05.2020. godine nazvao šef Odjeljenja za kadrove T. E. i saopštio mu da u vrijeme mandata puni 65 godina, a da je svjedok znao da 21.02.2024. puni 65 godina, te je T. rekao da radi šta hoće jer je on predao svoje dokumente. Svjedok je dalje izjavio da je od 17. septembra 1992. godine zaposlen u MUP-u, a da se ne sjeća da je, nakon što je 08.05.2020. godine od strane T. obaviješten da on piše drugu potvrdu, razgovarao sa bilo kim pa i sa ministrom B., vezano za istu.

Svjedok **D.T.** je u direktnom ispitivanju izjavio da je obnašao funkciju premijera Vlade TK-a, u vrijeme kada je I. optuženi S. B. bio minister unutrašnjih poslova Tuzlanskog Kantona i da sa njim nije nikada obavljao bilo kakve razgovore u pogledu premještaja određenih policijskih službenika obzirom da ne poznaje policijske službenike osim K. i Š. a da su se sve sjednice Vlade elektronski bilježile i svi transkripti sa sjednica su bili svima dostupni, te je svjedok ponovio da sa optuženim S. B. nije nikada razgovarao o smjenama pojedinih policijskih službenika niti o smjeni tadašnjeg direktora policije Dž. K.. Svjedok navodi da mu je poznat stvarni razlog smjene Dž. K. i to je bilo neprihvatanje izvještaja direktora Uprave policije, a koji izvještaj je prvo analizirao Nezavisni odbor, a prije toga i Skupština TK-a, pa taj izvještaj nisu prihvatili upravo Nezavisni odbor i Skupština TK-a, te se svjedok sjeća da ga je iznenadilo da je direktor Uprave policije napustio salu bez da je branio svoj izvještaj pred Skupštinom TK-a, pa svjedok smatra da je to bio razlog zbog čega je i smijenjen, a pored toga, u to vrijeme u Tuzlanskom Kantonu je eskalirala migrantska kriza i bilo je još puno dešavanja sa drugim bezbijeđenim pitanjima, pa je inicijativa za smjenu direktora policije Dž. K. pokrenuta iz razloga što je dobio negativnu ocjenu Nezavisnog odbora. Svjedok navodi da kao premijer nije imao primjedbe na rad ministra S. B., ali da smatra da policija u prvi mah nije prihvatila S. B. kao ministra svih građana i da je očito da u tom trenutku nekima to nije odgovaralo. Svjedok dalje navodi da u pogledu imenovanja direktora policije S.I., da se sjeća da je imenovani prošao proceduru Nezavisnog odbora i da je tu u jednom trenutku bio problem što su se pojavila dva ista dokumenta sa oprečnim stavovima u vezi njegovog izbora, a jedan dokument je datirao ranije, a odnosi se u vezi problema da li S.

I.ć ispunjava uvjete u skladu sa Zakonom za izbor i imenovanje, a uvjet je bio da tokom mandata ne ide u penziju, a Vlada je u prvi mah postupala po prvom dokumentu i oba dokumenta su bila izdata od strane MUP TK-a i na njih ministar nije imao nikakav uticaj i da je konsultirana i pravna služba i da u tom pravcu nije bilo problema za izbor i imenovanje direktora Uprave policije i to S. I. iz Gračanice, a procedura za imenovanje se sastojala u tome da prijedlog za odabir kantidata daje prvo Nezavisni odbor, prijedlog se proslijeđuje ministru i kako je bio samo jedan prijedlog ministar je dao svoju saglasnost na prijedlog i Vlada je isti jednoglasno prihvatila bez neke velike diskusije, a u ovom slučaju postojalo je i mišljenje Pravobranilaštva i zakonitost procedure je ujedno i potvrđena na sudu, a prilikom same sjednice Vlade optuženi nije vršio bilo kakav pritisak i odluka je donesena jednoglasno. U unakrsnom ispitivanju svjedok je pojasnio da u pogledu dijela svjedočenja o postojanju dva dokumenta vezano za izbor S. I. da u prvi mah nisu bila dva dokumenta jer se Vlada prema tom izboru izjasnila na Sjednici po prvom dokumentu, kada je i bio izbor S.I.a, a da je naknadno stigao od Tužilaštva nalog da se taj proces zaustavi, te je svjedok još jednom ponovio na upit tužioca da je prije izbora postojao samo jedan dokument, a da je drugi dokument Vladi naknadno dostavljen i da nije znao za taj drugi dokument i koliko se sjeća mišljenje Pravobranilaštva je bilo poslije izbora S. I.. Na upit suda svjedok je izjavio da na sjednici na kojoj je izabran kandidat S. I. da nije bilo nikakvih diskusija u pogledu okolnosti da su se pojavile određene smetnje koje su mediji navodili, te da optuženi S. B. tada kao ministar nije rekao ili spomenuo da imaju neke smetnje u vezi izbora S. I. i na sjednici se nije pojavila sumnja da ne postoje uslovi za njegov izbor, te je svjedok potvrdio da su pristupili tom izboru jer nisu postojale zakonske smetnje niti je Vlada imala neke druge informacije, jer da su postojale bilo kakve zakonske smetnje, svjedok tvrdi da bi to imenovanje zaustavio.

Svjedok Š. N. je na glavnom pretresu izjavio da je zaposlen u MUP TK-a od 1998. godine, da je trenutno po činu glavni inspektor, a da je tokom 2019 i 2020. godine obavljao poslove načelnika Sektora uniformisane policije u okviru Uprave policije. Osnovni zadatak načelnika Sektora uniformisane policije je da rukovodi Sektorom koji se sastoji od četiri organizacione jedinice: Odjeljenje koordinacije, edukacije, operativnog centra i Jedinice za obezbjeđenje objekata i ličnosti i broj službenika koji je zaposlen u tom Sektoru se kreće od oko 1200 policijskih službenika. Svjedok navodi da je S. B. imenovan za ministra MUP TK-a negdje u avgustu 2019. godine i da se u prvim komunikacijama ministra i direktora policije K. Dž. osjećala napetost i do svjedoka su dolazile određene informacije da je predviđen među prvima za promjenu radnog mjesta, zbog čega je poslije nekih mjesec dana otvoreno pitao Dž. K. o čemu se radi i K. mu je rekao da tu promjenu radnog mjesta ministar insistira i da je to tražio od prvih njihovih sastanaka da se svjedok smijeni sa mjesta načelnika Sektora uniformisane policije, a da se sa mjesta načelnika PU Kalesija, F.Š. postavi za njegovo mjesto, također, mu je K. rekao da se insistira i da se M. E. pomjeri sa mjesta načelnika Edukacije i da se njima dvojici nađe pozicija izvan Tuzle. Svjedok dalje navodi da mu je K. rekao da je to on odbio, pa su razgovarali o tim stvarima i problemima i kako prevazići tu situaciju jer sukob između ministra i rukovodioca MUP TK-a ne vodi ničemu i da je bolje pronaći neki kompromis, ali da je K. mislio da je teško pronaći kompromis, zbog čega je to sve odbio i rekao da neće izvršiti. Pored ovih premještaja, traženi su i drugi i kasnije kroz razgovore sa K. je saznao da se traži i premještaj R. E. i da se isti postavi na mjesto načelnika Obavještajnog odjeljenja, zatim, da se K. Š. premjesti u Kalesiju, B. M. postavi na mjesto načelnika Jedinice za profesionalne standarde i premještanje S. S. u PS Gradačac, te da je o svemu tome početkom februara 2020. godine davao i iskaz u Tužilaštvu i kasnije dolaskom novog direktora S. I., poslije nekih par sati pozvan je u kancelariju direktora gdje mu je saopšteno da će biti premješten sa mjesta načelnika Sektora uniformisane policije na poziciju načelnika PU Gračanica, a u okviru iste depeše premješten je i K. Š., R. E. i S. S.. Svjedok dalje navodi da je direktor K. smijenjen 31.01.2020. godine, a referentna godina za ocjenu je bila za 2018 i 2019. i to su godine kada je Ministarstvo zabilježilo izuzetne rezultate i stanje je bilo više nego zadovoljavajuće, a nakon smjene svjedok je postao vršilac dužnosti direktora Uprave MUP TK-a na dan 31.01.2020. godine i radilo se o petku, a u ponedjeljak 03.02.2020. godine pozvan je na redovni sastanak kolegija ministra, nakon završetka kolegija zamolio je ministra da kratko razgovaraju u pogledu raspoređivanja Dž.K. i da postoji upražnjeno mjesto u PS Istok, ali da je ministar rekao da je već predviđen policijski službenik za to mjesto načelnika Obavještajnog odjeljenja i dogovorili su se da se ponovo nađu taj dan poslije jednog sastanka u Skupštini, a prilikom drugog sastanka tog dana

dolaskom u kancelariju ministra rekao mu je K. Kalesija, M. načelnik JPS, načelnik edukacije M. E. Kladanj, A. D. komandir PS Kladanj da se postavi na mjesto komandira PS Banovići, te je nakon toga svjedok naveo da je izašao iz kancelarije ministra pod tim svim dojmom, osjećajući da je to protiv njegovog ličnog ubjeđenja kao profesionalca i pravila službe, da je razgovarao sa najbližim saradnicima, pa je ponovo otišao kod ministra i rekao mu da neće preraspodeliti M. E. za Kladanj, da je tu bilo ubjeđivanja između njih, te da je ministar rekao da je prihvatljivo i da ide u Banoviće, ali da je u razgovoru sa M. E. ovaj odbijao te prijedloge pa je ponovo svjedok otišao do ministra, tada mu je rekao da ga prerasporedi u Kladanj 7 - 10 dana i da će imati prostora poslije da ga vrati, pa je svjedok u konačnici odlučio da pošalje depešu u vezi ovih premještaja službenika policije, iako prema Zakonu o policijskim službenicima preraspodela se vrši samo u slučaju potrebe službe, a da nije bilo potrebe za premještanjima jer bi se poremetili samo izuzetno dobri postignuti rezultati i nisu postojali razlozi za premještanje, ali da je svjedok pristao na to navodeći da kada dolazi do određenih skoba, da je potrebno pronaći mogućnost kontrole štete jer iako je bio svjestan da će nanijeti štetu Ministarstvu, svjedok zajedno sa svojim bližim saradnicima je bio ubjeđen da ako se nađe određeni kompromis da će se određene stvari moći balansirati i da na taj način šteta ne preraste u nešto što se ne može popraviti. Svjedok navodi da je poslije odluke o premještanju, došao kući, da je počeo sve preispitivati i da je nakon neprespavane noći po povratku na posao donio drugu odluku kojom je poništio prethodnu depešu o premještanjima i da je osjetio olakšanje jer je donio odluku za koju je bio siguran da je ispravna, da je nakon toga otišao kod optuženog i rekao mu da neće izvršiti premještanje jer je to suprotno zakonu i da u pogledu Dž. K. postoje dvije pozicije i to načelnik obavještajnog odjeljenja i komandir PS Banovići, a optuženi je insistirao na PS Banovići, čemu se svjedok nije protivio. Svjedok dalje navodi da je zajedno sa ministrom B. otišao na sastanak u Vladu kod premijera D. T., tu je optuženi govorio da je nezadovoljan stanjem unutar Uprave policije, mada svjedok nije vidio niti jedan element koji bi ukazivao na to, ali je optuženi i dalje govorio da treba uraditi određene promjene, da je nezadovoljan radom načelnika Sektora kriminalističke policije N. A., da je svjedok pokušavao da razgovara o tome, ali je optuženi bio navalentan i nije bilo skoro nikakvog dijaloga, te je optuženi govorio da na to mjesto treba postaviti H. S., na što je svjedok rekao da sa profesionalnog aspekta H. S. nema profesionalne sposobnosti i nije u stanju da vodi tako značajan Sektor, na što je optuženi rekao da mu mogu pomagati M. O. koordinator Sektora kriminalističke policije i J. D. načelnica Privrednog odjeljenja, ali da se svjedok nije složio jer osim pomaganja u tom sektoru moraju se donositi odluke kojim se presjecaju određene situacije i da se rukovodi tim Sektorom, pa je optuženi pitao da li bi taj Sektor mogao voditi F. Š., s čime se svjedok složio da bi on mogao s obzirom da ima profesionalne kvalitete, a na tom sastanku je spominjan i F. D. ali da on nije predviđen za načelnika ureda direktora i da on može izabrati bilo koje mjesto i optuženi je pitao za kvalitete E. R. u smislu da li bi on mogao obavljati taj posao, na što se svjedok složio, spomenut je i M. M. u smislu da može se ostaviti na trenutnom mjestu ili se rasporediti na neko drugo, a svjedok je kroz te razgovore shvatio da je D. već bio predviđen za premještaj, nakon toga, optuženi je tražio da se M. E. premjesti u PS Kladanj, izvan zgrade, a svjedok je rekao da pored toga što mu je E. prijatelj da s obzirom na njegovu školsku spremu i sposobnosti da nas trenutnom mjestu može dati puno doprinosa, a da nije radio kao komandir odnosno u dijelu uniformisane policije, na što mu je optuženi rekao da ako mu je prijatelj može izabrati grad odnosno policijsku stanicu gdje će raditi, ali da je M. E. loš čovjek i da će od 50 službenika 49 njih to potvrditi, pa onda se nastavio razgovor u smislu da mu je prijatelj izabrao bi mu stanicu gdje će raditi, ovako se zna, što svjedok pretpostavlja da se radi o Kladnju ili nečem drugom, tom razgovoru je prisustvovao i premijer koji se nije uključivao osim u prvom dijelu kada je rekao da se imena ne spominju, ali da optuženi nije obraćao pažnju na to. Svjedok iznosi svoje viđenje cjelokupne situacije navodeći da se ovdje išlo na ovladavanje Upravom policije i da se razgovor vodio oko M. E. znajući relacije između svjedoka i M. E., da se pokaže snaga ministra i potčinjenost te je svjedok izjavio vezano za naredne zahtjeve za smjenu da je optuženi insistirao da se S. S. inspektor u Jedinici za profesionalne standarde vrati ili prerasporedi u PS Gradačac pri čemu je optuženi navodio da je S. S. nezakonito postavljen. U unakrsnom ispitivanju svjedok je izjavio da je od direktora Dž. K. čuo da optuženi insistira na njegovoj smjeni, u razgovoru sa K. i da o tome nema pisanih tragova, već je to rečeno u razgovoru, da sa optuženim nikada lično nije razgovarao o svojoj smjeni niti mu je optuženi tako nešto rekao, da je Dž. K. smjenila Vlada na inicijativu Nezavisnog odbora koji inače i pokreće takvu inicijativu a da

ministar daje saglasnost. Svjedok navodi da je zaprimio rješenje o premještanju, a depešu za premještanje je predložio direktor i istu sačinjavaju kadrovi i na tom rješenju ne stoji potpis ministra, a da su smjene i premještanji uslijedili dolaskom novog direktora, za vrijeme S. I.. Na upit suda svjedok je izjavio da kao dugogodišnjem službeniku MUP TK-a, da mu je poznato da je uvijek bilo pokušaja uplitanja ministara unutrašnjih poslova, ali da se uvijek iznalazilo načina da se nađe neki balans, te da mu nije poznato da je optuženi imao bilo kakvog kontakta sa MUP-om u smislu iskustva određenih službenika i njihove profesionalne karijere kao i da li su sposobni da obavljaju određene dužnosti, tako da svjedok navodi da je optuženi mogao znati eventualno stručne kvalitete službenika unutar ministarstva samo na osnovu nekih priča, ali da to zapravo nije mogao znati.

Cijeneći izvedene dokaze sud je van razumne sumnje utvrdio da je optuženi koristeći svoj službeni položaj posredovao kod službene osobe u instituciji u Federaciji da izvrši službenu radnju kao i da je iskoristio svoj službeni položaj da bi drugom pribavio kakvu korist.

U konkretnoj krivičnoj stvari nije sporno da je optuženi u vrijeme koje je predmet optužnice obavljao funkciju ministra unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, a ocjenom izvedenih dokaza sud zaključuje da je optužba u potpunosti dokazala odlučnu činjenicu da je optuženi S. B. koristio svoj službeni i uticajni položaj kako bi posredovao u više navrata prema direktoru Uprave policije TK Dž. K. kako bi ovaj izvršio službenu radnju internog premještanja većeg broja policijskih službenika na druge, uglavnom manje značajne službene dužnosti i kako bi se na te pozicije doveli drugi policijski službenici, a kada je Dž. K. odbio postupiti po njegovim zahtjevima i nakon što je istog smijenila Vlada TK nastavio sa istim posredovanjem i u istom pravcu sada prema vršiocu dužnosti direktora policije N. Š..

Navedene činjenice su po ocjeni suda utvrđene bez sumnje jer izvedeni dokazi pojedinačno i u njihovoj ukupnosti predstavljaju zatvoren krug dokaza koji nisu dovedeni u sumnju dokazima ili tvrdnjama odbrane i svi izvedeni dokazi se uklapaju u jednu logičnu cjelinu kojom su radnje optuženog u potpunosti dokazane, jer cijeneći iskaz svjedoka Dž. K. proizilazi da je optuženi nakon dolaska na mjesto ministra unutrašnjih poslova TK, već od prvih kontakata i sastanaka sa Dž. K. tražio premještanje policijskih službenika, pa je prvenstveno zatražio premještanje praktično drugog čovjeka u strukturi policije odnosno načelnika uniformisane policije Š. N., a zatim je zatražio i premještanje načelnika Odjela za edukaciju M.E. ., ali da je svjedok Dž. K. prema svom iskazu to odbio učiniti jer su takva premještanja bila nezakonita, te je direktor policije Dž. K. odbio i dalje zahtjeve optuženog za premještanje R. E. u Obavještajni odjel jer svjedok nije ispunjavao uslove za ovu poziciju, a posebno jer svjedok objašnjava da je u to vrijeme vođena i ozbiljna istraga za organizovani kriminal, a Dž. K. navodi u svom iskazu da su imenovani dobro obavljali svoju dužnost i da nije bilo u interesu službe da se vrši njihov premještanje, te svjedok navodi da je optuženi pored navedenog tražio i da se A. Dž.. komandir PS Kladanj premjesti na mjesto načelnika za Edukaciju, a K. Š. sa pozicije šefa Odsjeka za istrage u Jedinici za profesionalne standarde premjesti na mjesto komandira u Kalesiju, a M. M. na dotadašnju poziciju K. Š., a S. S. inspektor u Jedinici za profesionalne standarde premjesti u službu u Gradačac, pa sud iz ovog dijela iskaza svjedoka kao i ostalih izvedenih dokaza zaključuje da je optuženi koristio svoj službeni i uticajni položaj da posreduje da službena osoba izvrši službenu radnju, iako optuženi do tada nije imao doticaja sa radom Ministarstva unutrašnjih poslova i do tada je prema podacima spisa kao i ličnim podacima, radio u Općini Lukavac i JU Direkcija regionalnih cesta TK, dakle, nije imao iskustva u poslovima policije, pa je i pored toga nakon njegovog imenovanja na funkciju ministra praktično odmah posredovao da bi se premjestili ključni službenici u Ministarstvu unutrašnjih poslova i na njihova mjesta se doveli drugi policijski službenici, a nakon što je Dž. K. odbio da izvrši premještanje navedenih službenika i nakon što je Dž. K. smijenjen sa pozicije direktora policije i na njegovo mjesto došao N. Š. kao vršilac dužnosti, pritisak istih radnji optuženi je sada nastavio prema N. Š. u istom pravcu, sa istim sadržajem i istim smislom, o čemu je svjedočio N. Š. koji je i prije toga bio upoznat iz razgovora sa Dž. K. u pogledu zahtjeva za premještanje službenika policije od strane optuženog, jer nakon što je Dž. K. smijenjen 31.01.2020. godine, svjedok N. Š. navodi da je odmah naredni radni dan 03.02.2020. godine pozvan kao vršilac dužnosti direktora policije na redovni sastanak kolegija ministra, a poslije tog sastanka istog dana dolaskom u

kancelariju ministra, optuženi mu je rekao K. Kalesija, M. načelnik JPS, M. E. Kladanj i A.DŽ. na mjesto komandira PS Banovići, dakle, i ovaj svjedok navodi iste činjenice u istom pravcu, da optuženi nastavlja sa posredovanjem u cilju premještanja službenika policije, a svjedok navodi da je osjećao pritisak zbog tih zahtjeva jer je to bilo protiv njegovog ličnog ubjeđenja, te svjedok navodi da je podijelio ovu situaciju sa svojim najbližim saradnicima, a Š. N. je u konačnici postupio po zahtjevima optuženog objašnjavajući da je pokušavao pronaći mogućnost kontrole štete i ostavljajući mogućnost da se naknadno stvari poprave iako je znao da se prema Zakonu o policijskim službenicima preraspodjela vrši samo u slučaju potreba službe i da u ovom slučaju takvih potreba za premještanjem nije bilo jer su se postizali dobri rezultati i nisu postojali razlozi za premještanje, ovaj svjedok je izjavio da je optuženi dalje govorio da je nezadovoljan radom načelnika Sektora kriminalističke policije A. N. i da na to mjesto treba postaviti H. S. mada je svjedok znao da H. S. nema profesionalne sposobnosti i nije u stanju da vodi tako značajan Sektor, pa je optuženi rekao da mu može pomagati M. O. koordinator Sektora kriminalističke policije i J. D., načelnica Privrednog odjeljenja, pa i u ovom dijelu se može zaključiti postojanje čvrste namjere samo u cilju premještanja ne vodeći računa da li osoba koja bi upravljala tako značajnim sektorom policije je u stanju da vodi taj sektor, a što i svjedok N. Š. u svom iskazu navodi da se u tom sektoru moraju donositi ozbiljne odluke i da se mora se rukovoditi tim sektorom i u pogledu takvih odluka ne može se pronaći rješenje pomaganjem od strane drugih službenika policije, pa kada se optuženi s time složio pitao je da li bi taj sektor mogao voditi F. Š. i pri tome je spomenuo da F. D. treba biti premješten i da može izabrati bilo koje mjesto, te da se premjesti E. R. i M. M. a optuženi je tražio da se M. E. premjesti u PS Kladanj, izvan zgrade, te je optuženi rekao svjedoku da ako mu je prijatelj da će mu izabrati stanicu gdje će raditi, a ovako da se zna šta će, a i ovaj svjedok navodi da kao dugogodišnji službenik policije nalazi da se ovim premještanjima išlo na ovladavanje Upravom policije, a da je iskaz svjedoka Š. N. objektivan, potvrđuje i činjenica da je prilikom preuzimanja dužnosti v.d. direktora policije na zahtjeve optuženog svjedok depešom izvršio tražena premještanja, ali kako se to kosilo sa njegovim ličnim ubjeđenjem, a kako to svjedok objašnjava da je nakon neprespavane noći i razmišljanja odlučio da postupi ispravno, zbog čega je i depešom odmah narednog dana opozvao premještanja i to saopštio optuženom, a što je potvrđeno i navedenim depešama od 03.02.2020.godine i 04.02.2020. godine koje su sastavni dio dokaznog materijala, ovaj svjedok je na upit suda izjavio da optuženi nije mogao imati iskustva i znanja u pogledu rada Uprave policije niti je mogao poznavati policijske službenike koje je htio premjestiti tako da optuženi nije mogao znati ni da li su pojedini policijski službenici čije je premještanje tražio sposobni da obavljaju taj posao, pa sud zaključuje i u ovom dijelu da su zahtjevi optuženog bili usmjereni na posredovanje kod službene osobe da izvrši službenu radnju pri čemu je predmetno krivično djelo svršeno nakon takvih radnji.

Daljim saslušanjem svjedoka optužbe, sud nalazi da svi ostali dokazi potvrđuju i podudaraju se sa iskazima svjedoka K. DŽ. i Š. N. jer svjedok A. N. navodi da mu je kao načelniku Sektora kriminalističke policije poznato da je optuženi vrlo brzo po imenovanju za ministra tražio od DŽ. K. da izvrši premještaj N. Š. i E. M. kao i inspektora R. E. na obavještajno odjeljenje iako je u tom odjeljenju bila popunjena pozicija i ovaj svjedok kao rukovodilac je bio upoznat o tome, a ovo je svjedoku govorio DŽ. K., te je ovaj svjedok također izjavio da mu je K. govorio da je od njega tražen premještaj F. Š. na mjesto Š. N. M. M. na mjesto K. Š. a i vraćanje inspektora S. S. u Gradačac, a poslije smjene direktora K. DŽ. dobio je obavještenje da su depešom premješteni K. DŽ. i M. E., a Š. N. mu je rekao da se traži i smjena ovog svjedoka i da se na tu poziciju dovede H. S. a poslije je prijedlog bio da na tu poziciju dođe Š. F. iz PU Kalesija, a u konačnici H. S. je imenovan na mjesto načelnika Sektora uniformisane policije po dolasku direktora I. S. i da je svjedok u vezi toga prigovorio, a I. S. mu je rekao da nije do njega, dakle, ponovo sud zaključuje da se radi o pritislima odnosno posredovanju da se izvrši službena radnja, a i iskazi svjedoka M. M., M. E. i F. D. se podudaraju sa ostalim dokazima jer M. M. kao inspektor u Odsjeku za koordinaciju i usmjeravanje u Sektoru uniformisane policije navodi da je zatekao vidno uznemirenog N. Š. koji je preuzeo dužnost kao v.d. direktora policije i tom prilikom N. mu je rekao da je bio kod ministra S. B. koji je od njega tražio premještaj E. M. u Kladanj, DŽ. K. u Kalesiju, DŽ. A. u Banoviće i M. u Sektor za edukaciju i da N. Š. nije znao razloge navedenih smjena, a o čemu je Š. N. svjedočio da tu nije bilo diskusije sa ministrom, te se svjedok sjeća i da kada je Š. odbio da izvrši interne premještaje da je od njega ponovo

traženo da se A. N. rasporedi u Lukavac ili Kalesiju a na njegovo mjesto da se postavi S. Hl. ili F. Š., kao i da se umjesto F. D. a načelnika ureda direktora Uprave policije postavi E. R., a da se inspektor Odjeljenja za unutrašnje istrage S. S. vrati za Gradačac, a koje činjenice su suštinski sve potvrdili i svjedoci M. E. i F. D., pri čemu F. D. navodi da mu je N. Š. mu rekao da je optuženi B. S. insistirao da se premještaj Dž. K. izvrši izvan Tuzle, pa je svjedok N. Š. predložio Lukavac i sa tim prijedlogom Š. je otišao kod optuženog, međutim, kada se vratio rekao je da optuženi insistira da to bude PS Banovići i da se sačini takav akt prema Odsjeku za kadrovske polove, pa je svjedok i sačinio takvu depešu, te je ovaj svjedok F. D. potvrdio i navode svjedoka Š. N. u vezi zahtjeva optuženog za premještaj E. M. kojem je optuženi saopštio da ga mora premjestiti u Kladanj, te je Š. N. rekao svjedoku da je dobio obećanje od optuženog da će ga moći naknadno vratiti, dakle, i ovi svjedoci potvrđuju posredovanje od strane optuženog, sve u cilju premještanja i dovođenja drugih službenika.

Iskazi svjedoka se međusobno podudaraju i tokom postupka nije bilo okolnosti koje bi dovele u sumnju njihov iskaz, jer činjenice u pogledu premještanja službenika policije s obzirom na period vremena dešavanja o kojem su svjedoci govorili, su prethodile činjenicama koje su poslije nastupile, jer svi premještaji o kojima su svjedoci govorili poput svjedoka Dž. K., N. Š. A. N., F. D., M. M., su se poslije i ostvarili jer je N. Š. u konačnici prvobitnom depešom postupio po zahtjevima ministra tj. optuženog S. B., a nakon smjene direktora policije Dž. K., te je ovaj svjedok poslije ove depeše nakon ponovnog razmišljanja odlučio da istu depešu stavi van snage nalazeći da je protivna njegovom razmišljanju i nije pravilna, a svakako da ove iskaze objektiviziraju i potvrđuju navedene depeše kao materijalni dokazi, a osim toga, posebno razumijevanje činjenica u ovoj stvari opisuju i dokazi koji su izvedeni na glavnom pretresu od 28.07.2021. godine a odnosi se na provođenje dokaza vještačenja od strane Centra za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja kojim je ovaj Centar pri Federalnoj upravi policije proveo vještačenje dva telefonska aparata marke Iphone i Huawei privremeno oduzeta od optuženog B. S. i prilikom vještačenja telefona na telefonu Iphone u telefonu u imeniku korisničkih brojeva su evidentirani A. E., B. ministar, F. E., F., K. N., M. H. M. S. i N. P., pa je posebno za ovaj predmet bila relevantna komunikacija između optuženog B. S. i M. S. kada optuženi S. B. dana 01.02.2020. godine u 07,38 h M. S. šalje poruku slijedećeg sadržaja: „pod hitno tražiti premještaj određenih njihovih ljudi. Ja sam spreman da nastavim borbu. Ako me bude koštala jednog infarkta - halalim.“, dok S. M. odgovara: „nema stajanja“ i druga poruka u 07,40 h „i to v.d. da ih smijeni“, dakle, vrijeme komunikacije i sadržaj iste direktno se poklapa sa vremenom izvršenja koje se optuženom stavlja na teret i podudara se sa činjeničnim zaključcima suda da je optuženi posredovao da se izvrše premještaji, a sadržaj poruke od strane M. S. potvrđuje i način izvršenja premještanja što treba učiniti v.d. odnosno vršilac dužnosti, što se podudara sa iskazom N. Š. na kojeg su radnje posredovanja da bi se izvršila službena radnja bile usmjerene jer je on u to vrijeme bio vršilac dužnosti direktora Uprave policije.

Dakle, izvedeni dokazi se u potpunosti podudaraju i nameću jedini zaključak da su radnje posredovanja optuženog u cjelosti dokazane, a radnje su bile usmjerene kako bi se iskoristio službeni položaj i kako bi službena osoba u instituciji Federacije izvršila službenu radnju, dok u tom pravcu argumentacija odbrane nije dovela u sumnju ovaj zaključak suda.

U pogledu radnji koje se optuženom stavlja na teret da je kao službena osoba iskoristio svoj službeni položaj kako bi pribavio drugom korist, nakon ocjene izvedenih dokaza sud zaključuje da su i ove radnje bez sumnje dokazane jer iskazi saslušanih svjedoka se u cjelosti podudaraju i osim toga, potvrđeni su materijalnim dokazima kojim su ovi iskazi u potpunosti objektivizirani, jer ocjenom izvedenih dokaza sud zaključuje da je dokazana odlučna činjenica da je optuženi kao ministar unutrašnjih poslova preduzeo brojne radnje u cilju da se S. I. imenuje na poziciju direktora Uprave policije, iako je znao da ovaj kandidat ne ispunjava zakonske uslove i da postoje smetnje za njegov izbor, pa je tako svjedok B. S. naveo da je S. I. građanski postupak po tužbi Dž. K., jer je drugostepeni sud ukinuo odluku kojom je prvostepeni sud zabranio provođenje konkursne procedure za izbor novog direktora, zbog čega je svjedok rekao ministru da se ne bi trebao slati prijedlog Vladi za imenovanje novog direktora jer te poslove može obavljati njegov zamjenik, te da ne bi trebalo koristiti taj međuprostor koji je nastao povodom ukidanja odluke posebno zbog reprekusija koje takvo imenovanje u toku trajanja parničnog postupka može proizvesti, a da je i sekretar Vlade Č.

E. bio istog mišljenja, ali da se ministar sa tim nije složio, te je ovaj svjedok dalje izjavio da ga je prijedlog za imenovanje I. S. za direktora Uprave policije iznenadio jer je sa istim bio generacija i znao je da ispunjava uvjete za penziju, a što se ispostavilo kako tačno jer je od T. E. saznao da je učinjena greška u prvom uvjerenju u pogledu ispunjavanja uslova za penziju pa je T. sačinio obavijest u vezi učinjene greške i preduzeo po nalogu svjedoka sve mjere kako bi navedena obavijest stigla do ministra, Nezavisnog odbora i Skupštine i o svemu da se obavijesti i pomoćnik ministra N. K., a T. je obavijestio svjedoka da je o svemu upoznao Konjića koji je o tome obavijestio ministra B. a da je sekretarici ministra predao na protokol kao i Skupštini i Nezavisnom odboru, a poslije nakon Sjednice Vlade optuženi mu je rekao da nije znao za ovu obavijest o učinjenoj grešci u uvjerenju, a svjedok mu je rekao da je to nemoguće jer je ta obavijest bila i u medijima i da cijeli MUP zna za nju, a o kojim okolnostima su svjedočili i svjedok O. A. kojoj je šef E. T. rekao da je on zvao K. N., a da je N. obavijestio ministra, a svjedok S. D. je izjavila da je kao tehnički sekretar u kabinetu ministra TK obavijest o načinjenoj grešci odnijela N. K., a da je došlo do greške u uvjerenju potvrdio je i svjedok T. E. koji je o nastaloj grešci sačinio obavijest, zadužio da se protokoliše, ovjeri i odnese na pisarnicu MUP TK-a i dostavi Nezavisnom odboru i MUP TK-a, dakle, dokazano je da je načinjena greška prilikom sačinjavanja prvog uvjerenja o ispunjavanju uslova za odlazak u starosnu penziju u mandatne četiri godine za kandidata S. I., a koju grešku su službenici MUP TK-a uočili i odmah o tome obavijestili optuženog kao ministra MUP TK-a, pa je ova činjenica od odlučnog značaja u pogledu dokazanosti direktnog umišljaja optuženog, jer od ove činjenice ovisi da li je optuženi znao ovu okolnost da S. I. ispunjava uslove za odlazak u starosnu penziju i da je načinjena greška u prvobitnom uvjerenju, pa je i pored toga, svjesno i htijući koristeći svoj službeni položaj održavao u zabludi članove Vlade kako bi bio izabran po njegovom prijedlogu kandidat S. I. na mjesto rektora Uprave policije i na taj način mu faktički pribavio korist, pa je optužba u tom pravcu izvodila dokaze koji se odnose na vrijeme saznanja o ovoj činjenici i sud je nakon ocjene ovih dokaza našao da je ova činjenica bez sumnje dokazana.

Činjenica da je optuženi znao da S. I. ispunjava uslove za odlazak u starosnu penziju u naredne četiri mandatne godine, pored iskaza svjedoka, ova činjenica je dokazana objektivnim dokazima odnosno vještačenjem mobilnih telefona koji su oduzeti od optuženog kao i od svjedoka K. N., pa je tako sud cijenio iskaz svjedoka K. N. gdje je izjavio da mu je akt u pogledu načinjene greške u vezi činjenice da S. I. ne ispunjava uslove za predmetni konkurs direktora Uprave policije i da će u toku mandata otići u penziju, dostavila sekretarica S.D. pa da je tu obavijest fotografisao svojim službenim telefonom i poslao ministru S. B. putem aplikacije viber, te da je dobio od optuženog nakon izvjesnog vremena odgovor na tu poruku „procedura u toku“ i da je svjedok zaključio da je optuženi bio upoznat sa sadržajem navedene obavijesti jer je nakon poslane fotografije odgovor dobio nakon pola sata, pa kada se ovaj dio iskaza svjedoka K. N. dovede sa činjenicama koje su utvrđene tokom vještačenja telefona i koji dokazi su izvedeni na glavnom pretresu od 28.07.2021. godine uz pomoć stručne osobe, a na osnovu kojeg vještačenja je utvrđeno da u memoriji telefona marke Huawei koji je privremeno oduzet od strane optuženog postoji fotografija koja je nastala u sklopu rada aplikacije Viber i tu ima generisana poruka odnosno fotografija sa datumom 08.05.2020. godine u 14,54 h i radi se o fotografiji obavještenja broj 08-06/4-30.1-3-506-1/20 od 08.05.2019. godine koja je upućena na ruke ministra i na ruke predsjednika Nezavisnog odbora, a potpisana od strane E. T. a koja fotografija ima oznaku u gorenjem desnom uglu napisano rukom broj 571, a na istoj fotografiji uočljivo je da se dokument prilikom fotografisanja nalazio na smeđoj podlozi, a vještačenjem telefona svjedoka K.N., vještak je utvrdio da u memoriji telefona je generisana fotografija sa datumom 08.05.2020. godine u 14,53 h i radi se o fotografiji istoj kao i u telefonu optuženog, odnosno o obavijesti potpisanoj od strane E. T. od 08.05.2019 koja u gorenjem desnom uglu sadrži rukom napisan broj 571, a radi se o obavijesti u kojoj se navodi da kandidat I. S. ispunjava uslove za penzionisanje po osnovu godina života u naredne četiri godine, pa kada se dovedu u vezu ovi dokazi može se sa sigurnošću zaključiti bez ikakve sumnje da je dokazana činjenica da je optuženi prije izbora kandidata S. I. za direktora uprave policije znao da ovaj u naredne četiri mandatne godine ispunjava uslove za penziju, pa i pored toga što je tu činjenicu znao na Sjednici Vlade istu činjenicu nije naveo niti je obavijestio članove Vlade, a pored toga, na pitanje ministra M. S. u vezi informacije koja se pojavila u medijima, optuženi S. B. je odgovorio da nema problema za imenovanje S. I. i da se ništa nije promijenilo od

uslova i dokumentacije koju je dobio od Nezavisnog odbora, a koja okolnost je potvrđena i dokazom transkripta sa Sjednice Vlade pa je ovaj iskaz svjedoka M. S. potvrđen i objektivnim materijalnim dokazom, odnosno dokazano je da je optuženi i pored svijesti o postojanju ove obavijesti i da je o tome upoznat od strane K. N., nastavio da praktično insistira na svom prijedlogu za imenovanje S. I. i u tom pravcu svjesno i htijući održavao u zabludi članove Vlade.

U pogledu pravne ocjene krivičnih djela koja se optuženom stavljaju na teret, izmjenama Krivičnog zakona F BiH broj 46/16, zakonodavac je prepoznao i propisao krivične radnje koje se ostvaruju kada počinitelj posreduje, koristeći svoj službeni ili društveni ili uticajni položaj ili drugi status, da službena ili odgovorna osoba u institucijama u Federaciji ili strana službena osoba ili arbitar ili sudija porotnik izvrši ili ne izvrši službenu ili drugu radnju, dakle, ovakav opis obilježja ovog krivičnog djela primanja nagrade ili drugog oblika koristi za trgovinu uticajem iz čl 382 st 2 KZ F BiH, propisuje radnje u kojima nije bitan element krivičnog djela primanje nagrade ili kakve druge koristi i slično, već se djelo ostvaruje samim posredovanjem pri čemu je bitno da se koristi svoj službeni, društveni ili uticajni položaj, da bi službena ili odgovorna osoba u instituciji Federacije izvršila neku službenu radnju, dakle, u tom pravcu nisu osnovani prigovori odbrane da optuženi nije zaprimio bilo kakvu nagradu ili korist niti što nije nastala objektivna posljedica niti je od uticaja to što su osobe na koje je optuženi uticao ili zahtijevao službenu radnju ovlaštene da poduzmu takvu radnju, a obzirom da je djelo svršeno korištenjem službenog ili uticajnog položaja a što je optuženi kao ministar svakako imao, pa je na taj način posredovao da bi službena osoba izvršila takvu službenu radnju koju je optuženi zahtijevao a koja se odnosila na premještanje službenika policije, a da je optuženi svjestan i da je htio isto proizilazi iz iskaza brojnih saslušanih svjedoka a koja činjenica je bez sumnje dokazana i naprijed obrazložena, pa se zaključuje da je optuženi postupao sa direktnim umišljajem, a u konkretnom slučaju nije postojao interes policijskog organa za premještanje policijskih službenika u svrhu unapređenja stanja sigurnosti ili poboljšanja unutrašnjeg reda ili discipline odnosno uslovi iz čl. 3 Pravilnika o internom premještanju policijskih službenika u vezi člana 64 Zakona o policijskim službenicima TK, a posebno jer u smislu člana 5 stav 2 Zakona o unutrašnjim poslovima TK Uprava policije uživa operativnu samostalnost u svom radu i da je isključivo direktor Uprave policije u smislu člana 21 stav 3 tačka e) istog Zakona ovlašten da odlučuje o radnim pravima policijskih službenika, a da je optuženi znao ove činjenice i bio svjestan zaključuje se i iz načina preduzimanja radnji jer optuženi kao ministar ove zahtjeve nije tražio pisanim putem ili nekom naredbom jer je bio svjestan da na to nije ovlašten, što objašnjava činjenicu da se i odlučio na ovaj način da vrši pritisak i zahtijeva od direktora Dž. K. i poslije od v.d. direktora N. Š. usmenim putem, a da je bio posebno zainteresovan i da je preduzimao ove radnje proizilazi iz komunikacije optuženog sa drugim licima pa tako nakon što je direktor Uprave policije Dž. K. smijenjen 01.02.2020. godine optuženi M. S. šalje poruku „mišljenje OHR-a je samo mišljenje. Da su htjeli da se mješaju, pokušaju sačuvati direktora oni bi se davno očitovali. Već kod ocjene bi reagirali, sad ne smijemo stati, pod hitno tražiti premještanje određenih njihovih ljudi. Ja sam spreman da nastavim borbu. Ako me bude koštala jednog infarkta halalim“, a S. M. mu odgovara: „nema stajanja, i to v.d. da ih smijeni“, pa sud zaključuje da optuženi svjesno utiče i posreduje na službene osobe kako bi ove preduzele službenu radnju, pri čemu koristi svoj službeni i uticajni položaj kao ministar MUP TK-a, a što se sve ponovo podudara i potvrđuje kroz dokaze koji su kao slučajni nalazi nastali provođenjem posebnih istražnih radnji kada optuženi u komunikaciji sa E. B. kojeg oslovljava kao predsjedniče, pri čemu se očigledno misli da predsjednika političke stranke, a koji dokaz je izveden na glavnom pretresu od 01.10.2021. godine kada mu E. B. govori u vezi informacije za koju je u toku postupka utvrđeno da je bila i u medijima odnosno govori mu „da ovaj ne ispunjava uslove, da je dobio potvrdu da ide u penziju u toku mandata“, a optuženi mu odgovara: „sad što se ovaj proces razvuko, znaš i njega će dokačiti malo kasnije preko 65 godina, a to je problem suda što je donio odluku onakvu kaka nije. Mi ovdje nemamo nikakvih procesnih, ovaj tu da ne može. Mi sad ovo sad kad bi prekinuli. Onda hajmo kući svi“.

Kad je u pitanju krivično djelo Zloupotreba položaja i ovlaštenja iz čl 383 st 1 KZ F BiH, ovo krivično djelo predstavlja zloupotrebu službene pozicije ili ovlaštenja koja iz toga proizilazi. Učinilac djela koristi službu, svoja službena ovlaštenja na nezakonit način i suprotno interesima i ciljevima službe. On protivpravno koristi mogućnosti vezane za svoj službeni položaj ili ovlaštenje, vlast koju

mu daje služba, odnosno službeno lice postupa ili ne postupa na način koji je u skladu sa interesima službe. Krivično djelo zloupotrebe službenog položaja ima karakter opšteg krivičnog djela protiv službene dužnosti, s obzirom da većina drugih djela predstavljaju posebne oblike ovog krivičnog djela, pa je ono u odnosu na njih supsidijarnog karaktera, tj. primjenjuje se samo ako se djelatnost službenog ili odgovornog lica ne može kvalifikovati kao neko od tih djela. Stoga je idealni sticaj između ovog i tih djela isključen. Zloupotreba službenog položaja spada u prava službena krivična djela. Krivično djelo postoji kada službeno ili odgovorno lice iskorišćavanjem svog službenog položaja ili ovlašćenja, prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja ili nevršenjem svoje službene dužnosti pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugom nanese kakvu štetu ili teže povrijedi prava drugog (st.1.). Pored ovog osnovnog, u stavu 2. i 3. sadržana su i dva teža oblika ovog krivičnog djela. Radnja izvršenja je određena alternativno i prema njoj djelo se javlja u tri vida: kao iskorišćavanje službenog položaja ili ovlašćenja, prekoračenje granica službenog ovlašćenja i nevršenje službene dužnosti. Iskorišćavanje službenog položaja ili ovlašćenja postoji kada službeno lice preduzima radnje koje su formalno u granicama njegovog ovlašćenja, ali su one protivpravne u materijalnom smislu, jer su suprotne interesima i zadacima službe. U svom postupanju učinilac interese i ciljeve službe zanemaruje i zamjenjuje ih svojim ili interesima nekog drugog lica. On svoj službeni položaj ili ovlašćenje koristi da bi pribavio sebi ili drugome kakvu korist ili da bi drugome nanio kakvu štetu. Tipičan primjer ovakvih zloupotreba službenog položaja predstavljaju zloupotrebe u vezi sa tzv. diskrecionim ovlašćenjima, kada je službeno lice pri donošenju nekog akta ili rješavanju nekog slučaja ovlašćeno da između više rješenja bira ono koje je najcjelishodnije. Ako se službeno lice pri tome ne rukovodi interesima službe, već rješenje zasniva na nekom svom ili tuđem interesu, ono zloupotrebljava službeno ovlašćenje iako djeluje u okviru službene dužnosti. Djelo je dovršeno kada je jednom od navedenih radnji pribavljena sebi, ili drugom kakva korist, drugome nanesena šteta ili je teže povrijeđeno pravo drugog. Kada postoji teža povreda prava drugog predstavlja faktičko pitanje, što se procjenjuje na osnovu konkretnih okolnosti svakog slučaja, a naročito prema prirodi povrijeđenog prava, odnosno mjeri i težini njegove povrede. Pojam koristi kod ovog djela treba tumačiti tako da ona obuhvata kako imovinsku tako i neimovinsku korist. (npr. primanje novca, stvari, besplatnih usluga, otpisivanjem duga, dobijanjem građevinskih ili drugih dozvola pod veoma povoljnim uslovima, plaćanjem obaveza učinioca i sl.). I nanesena šteta može biti i materijalna i nematerijalna. Pod ostvarivanjem koristi za drugoga podrazumijeva se i korist koja se ostvaruje za preduzeće, ustanovu ili organ u kojem službeno lice radi. Za postojanje djela je potrebno da je korist pribavljena, odnosno da je šteta ili teža povreda prava drugog nastupila. U protivnom, radiće se o pokušaju koji je kod ovog djela kažnjiv. Subjektivnu stranu djela čini direktni umišljaj. Učinilac treba da je svjestan da iskorišćava svoj službeni položaj, prekoračuje svoje ovlašćenje ili da ne vrši svoju službenu dužnost, kao i toga da na taj način pribavlja za sebe ili drugoga kakvu korist, drugom nanosi kakvu štetu ili teže povređuje prava drugog. Izvršilac djela može biti samo službeno ili odgovorno lice u institucijama BiH.

Kako je optuženi kao ministar unutrašnjih poslova bio ovlašten u smislu člana 39. Zakona o unutrašnjim poslovima TK-a da uputi prijedlog za imenovanje kandidata za direktora Uprave policije, a što je i učinio i što je dokazano izvedenim materijalnim dokazima kao što je navedeni prijedlog koji je sastavni dio dokaznog materijala i koji je potpisan od strane optuženog, a kako je sud naprijed obrazložio da je optuženi bio svjestan i da je znao da kandidat S. I. ne ispunjava uslove propisane zakonom da bi bio predložen za direktora Uprave policije jer je ispunjavao uslove za odlazak u starosnu penziju u naredne četiri mandatne godine pa je bio ispunjen eliminatorni kriterij iz čl 33 stav 1 točka h) Zakona o unutrašnjim poslovima, a obzirom da će mu tokom mandata prestati radni odnos prema članu 122 tačka d) Zakona o policijskim službenicima, pa iako je optuženi bio svjestan činjenice da S. I. ne može biti predložen zbog navedenih razloga optuženi je nastavio insistirati svojim radnjama u cilju njegovog imenovanja iako je kao ministar dužan da u smislu člana 19 stav 2 tačka a) Zakona o unutrašnjim poslovima vrši nadzor nad provođenjem zakona iz nadležnosti Ministarstva, pa je održavao u zabludi članove Vlade da S.I. ispunjava zakonske uslove za imenovanje, pa sud u ovakvim radnjama optuženog nalazi da je optuženi zloupotrijebio službenu poziciju i ovlaštenja na način da je koristio svoja službena ovlaštenja i službu na nezakonit način i suprotno interesima i ciljevima službe jer je preduzeo radnje koje su formalno bile u granicama njegovog ovlaštenja, ali su one protivpravne u materijalnom smislu, jer su suprotne interesima i zadacima službe i optuženi je takve interese i ovlaštenja koja su mu propisana zakonom zanemario i zamijenio ih drugim interesima kako bi drugom pribavio korist, pri čemu je radnje održavanja u zabludi članova

Vlade iskoristio kao način izvršenja ovog djela i kako bi došao do ostvarenja ovog djela, a izvršenjem ovog djela optuženi je S. I. pribavio korist u vidu napredovanja i imenovanja za direktora Uprave policije, kao čelne pozicije u strukturi kantonalne policije kao i korist u vidu veće osnovne plate i većih doprinosa od onih kojih je S. I. imao na poziciji načelnika PU Gračanica, a optužba je ovu činjenicu dokazala na osnovu dostave podataka MUP TK-a od 07.07.2020. godine odakle je vidljivo da je osnovna plaća za poziciju načelnika policijske uprave 1.494,80 KM, da se na ovaj iznos obračunava 498,27 KM doprinosa za PIO dok je osnovna plata direktora policije 1.838,20 KM na koji iznos se obračunava 612,73 KM doprinosa za PIO, pa ujedno u tom pravcu nisu osnovani prigovori odbrane da tužilac nije dokazao u čemu se sastoji ta korist, a da je optuženi bio svjestan i htio izvršenje ovog djela proizlazi iz naprijed obrazloženih dokaza jer ga je K.N. obavijestio da S. I. ne ispunjava uslove za imenovanje, da je optuženi bio svjestan da je on ovlašten kao ministar da predlaže kandidata uz obrazloženje, da ga je ministar S. M. direktno pitao ima li kakvih problema ili zakonskih smetnji za imenovanje S. I., a što je optuženi negirao, da iz vještačenja telefonskih aparata i slučajnih nalaza provedenih posebnih istražnih radnji proizilaze razgovori koji direktno ukazuju na direktan umišljaj optuženog, pa sud nalazi da je dokazan i direktan umišljaj na strani optuženog kao subjektivni elemenat bića krivičnog djela.

4. Ocjena navoda odbrane

U pogledu navoda odbrane posebno iz završne riječi sud nalazi da ocjenom izvedenih dokaza ovi navodi ne dovode u pitanje dokazanost krivice optuženog bez bilo kakve sumnje, jer odbrana je tokom postupka iznosila argumente da optuženica nije potkrijepljena dokazima međutim, sud nalazi da u ovoj stvari svi izvedeni dokazi optužbe koji su naprijed obrazloženi predstavljaju čvrstu i logičnu cjelinu na osnovu koje proizilazi jedini zaključak da je krivica optuženog bez sumnje dokazana, jer dokazi su logični, uvjerljivi, međusobno se podudaraju i nalaze potvrdu u materijalnim dokazima i objektivno utvrđenim činjenicama. Odbrana je navodila da optuženi kao ministar MUP-a nije ovlašten da utiče na bilo koga niti ima ovlasti da vrši premještaj službenika policije, ali odbrana zanemaruje da je S. B. upravo i optužen zbog radnji na koje nije bio ovlašten i koje su zakonom zabranjene i kao takve propisane kao krivično djelo, odbrana insistira da su svi dokazi usmene prirode i da nisu nigdje zabilježeni, ali sud podsjeća da je optuženi upravo na ovaj način i radio jer je znao da su takve radnje zabranjene i da na iste nije ovlašten, odbrana nadalje ponavlja da prijedlog i imenovanje direktora Uprave policije predlaže Nezavisni odbor i da je Nezavisni odbor smijenio direktora Uprave policije Dž. K. a ne optuženi, međutim, odbrana zanemaruje da je upravo optuženi kao ministar predlagatelj direktora Uprave policije i da je kao ministar dužan da postupa po zakonu i da vrši nadzor nad provođenjem zakona iz svoje oblasti, pa iako je Nezavisni odbor predložio S. I. kao jedinog kandidata optuženi je naknadno saznao da imenovani ne ispunjava zakonske uslove za imenovanje i pored toga nastavio je sa svojim obrazloženim prijedlogom, a što posebno objašnjava izjava premijera D.T. kada je na upit suda na pitanje kako bi reagovao da je znao ovu činjenicu da S. I. ne ispunjava uslove za imenovanje, svjedok je izjavio da bi Sjednicu Vlade i tu proceduru odmah zaustavio. Odbrana dalje polemise u pogledu bića djela da optuženi nije ovlašten da vrši premještaj policijskih službenika, da nije nastupila nikakva posljedica, da je S. I. izabrala Vlada, da negativnu ocjenu i prijedlog za smjenu je analizirao Nezavisni odbor i na prijedlog Nezavisnog odbora Dž. K. je smijenila Vlada TK, da nije dokazano da je optuženi pribavio S. I. korist, da je čak i Općinski sud u Tuzli svojom presudom utvrdio da nema smetnji da S. I. bude imenovan za direktora policije, međutim, ove tvrdnje odbrane nisu osnovane, jer iako je tačno da je Vlada smijenila direktora policije Dž. K., ne može se zanemariti činjenica da je ministar unutrašnjih poslova TK S. B. aktom broj 08-01-30.1-3-23-1/20 od 24.01.2020. godine, u smislu člana 46 stav 1. i 2. točka c) Zakona o unutrašnjim poslovima TK pokrenuo postupak smjene direktora Uprave policije Dž. K., jer je Vlada TK-a uvažila prijedlog ministra unutrašnjih poslova S. B. kojim je rad direktora Uprave policije Dž. K. za period 01.12.2018. godine do 30.11.2019. godine ocjenjen kao nezadovoljavajući, a što je sve sadržano u dokazu – Odluka o smjeni direktora Uprave policije broj 02/1-30-1398-1/20 od 31.01.2020. godine, tako da sud zaključuje da ovaj dokaz potvrđuje upravo one navode tužioca u dispozitivu izmijenjene optužnice gdje se navodi da je Dž. K. smijenjen na inicijativu optuženog, te se optuženi tereti da je posredovao kod službene osobe da izvrši službenu radnju koja se odnosila na premještaj službenika policije i ove

radnje su u cjelosti dokazane, a kod ovog djela trgovine uticajem posljedica ne mora biti materijalne prirode ili slično već je potrebno da je počinitelj koristio svoj službeni ili uticajni položaj u cilju posredovanja za vršenje službene radnje od službenika u institucijama u Federaciji, a u pogledu odluke u parničnom postupku, ona nema posebnog uticaja u ovoj stvari jer se krivična odgovornost utvrđuje u odnosu na objektivne i subjektivne elemente djela i odredbe Zakona o unutrašnjim poslovima TK-a su imperativne prirode i ne ostavljaju mogućnost tumačenja u pogledu predlaganja direktora Uprave policije koji mora ispunjavati zakonske uvjete propisane odredbom člana 33. stav 1. Zakona o unutrašnjim poslovima odnosno da ne ispunjava uvjete za penzionisanje predviđenim Zakonom, u toku mandata, a koja odredba predstavlja specijalni propis koji se primjenjuje na službenike policije u vezi sa članom 40. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Federacije BiH, a što najbolje opisuje i dio iskaza svjedoka E. T. da je i sam S. I. znao da ispunjava uslove za penziju, jer je ovaj svjedok prilikom svjedočenja izjavio da je nazvao S. I. telefonom i da ga je pitao da li je znao da ispunjava uslove za odlazak u penziju od dana kada je podnio zahtjev pa do kraja mandata od četiri godine, S. mu je odgovorio da zna i da to „i oni“ to dobro znaju ali da ga „oni guraju“, te konačno nisu osnovani ni navodi odbrane u pogledu pribavljene koristi S. I. u a što je tužilac dokazao u smislu činjenice napredovanja, veće plate i doprinosa.

5. Vrsta i visina krivičnopravne sankcije

Nakon ocjene svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud je utvrdio da je optuženi radnjama opisanim u izreci presude, počinio krivično djelo koja mu se stavljaju na teret, te ga je sud oglasio krivim i osudio na kaznu zatvora u trajanju od dvije (2) godine.

Sud je prilikom izbora krivičnopravne sankcije i odmjeravanja kazne imao u vidu osnovne kriterije propisane zakonom, a to su granice kazne propisane kazne za pojedino krivično djelo, svrha kažnjavanja, te okolnosti koje karakterišu počinjeno krivično djelo i učinioca (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), i to: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačina ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinilaca, njihove osobne prilike i držanje nakon učinjenog krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na učinioca (iz člana 49. KZ F BiH).

Prilikom odmjeravanja krivičnopravne sankcije, sud je imao u vidu osnovne kriterije iz člana 48. KZ FBiH i cijenio olakšavajuće okolnosti i to: njegovu raniju neosuđivanost, stariju životnu dob (54. godina života u vrijeme učinjenja djela), porodične prilike (oženjen i otac jednog djeteta) i njegovo korektno ponašanje tokom krivičnog postupka, dok je od otežavajućih okolnosti cijenio da je optuženi kao ministar unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona kao visoko pozicionirani funkcioner na poziciji koja je od posebnog društvenog značaja preduzimao radnje trgovine uticajem i zloupotrebe položaja zbog čega je sud imao u vidu i svrhu kažnjavanja koja se treba postići primjenom kazne, pa je pored navedenih okolnosti uzeo u obzir da ovakva ponašanja štete i svim institucijama državne vlasti i ugrožava i povjerenje građana u institucije države i one koji ih predstavljaju.

Nakon ocjene navedenih okolnosti, te uzimajući u obzir težinu konkretnog krivičnog djela, sud je optuženom za predmetno krivično djelo utvrdio kaznu zatvora u trajanju od **dvije (2) godine**, što predstavlja kaznu u kojoj dolaze do izražaja pomenuta otežavajuća okolnost, kao i težina konkretnog krivičnog djela.

6. Odluka o sigurnosnoj mjeri

Sud je našao da je prijedlog kantonalnog tužioca djelimično osnovan, pa je na osnovu člana 76. stav 1. KZ FBiH, u vezi sa članom 30. stav 1. Zakona o izmjenama i dopunama KZ FBiH („Službene novine FBiH“, broj: 42 od 21.07.2010. godine), optuženom B. S. izrekao sigurnosnu mjeru zabrane vršenja dužnosti ministra na nivou Federacije Bosne i Hercegovine u trajanju od 5 (pet) godina, računajući od dana pravosnažnosti odluke, s tim da se vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove sigurnosne mjere. Sud je pri tome imao u vidu da je optuženi počinio krivično djelo, vezano za funkciju koju je obavljao, da je u izvršenju krivičnih djela pokazao upornost u direktnoj namjeri vezano za trgovinu uticajem i zloupotrebe položaja odnosno konkretno premještanje policijskih službenika i imenovanje kandidata S. I. i da iz istih razloga i po

ocjeni ovog suda postoji opasnost ukoliko bi optuženi nastavio zauzimati pozicije ministra koje bi na istog poticajno djelovale da ponovo učini slično krivično djelo zloupotrebom poziva, djelatnosti ili dužnosti, i to u trajanju od pet godina. Međutim, sud imajući u vidu da je optuženi krivičnopravne radnje preduzeo kao Federalni ministar, nije našao opravdanim i da mu se iz tog razloga izrekne mjera zabrane i na ostalim nivoima vlasti niti javnih preduzeća, pa je u tom dijelu prijedlog odbijen kao neosnovan.

7. Odluka o troškovima krivičnog postupka

Na osnovu člana 202. stav. 1. ZKP-a FBiH optuženi se obavezuje da nadoknadi troškove u iznosu od 200,00 KM, a koji se odnose na troškove sudskog paušala u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude, pod prijetnjom prinudne naplate, obzirom da je isti tokom postupka izjavio da je srednjeg imovnog stanja, stalno zaposlen.

Iz svih naprijed iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar,
Senada Halilović

Sudija
Damir Arnautović

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli, a putem ovog suda, u roku od 15 dana, od dana dostavljanja prijepisa presude.